

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

5. oktober 2018

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

UDTALELSER

Regionsudvalget

129. RU-plenarforsamling, 16.5.2018-17.5.2018

2018/C 361/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om konsekvenserne for EU's lokale og regionale myndigheder af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union	1
2018/C 361/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Midtvejsevaluering af EU's skovstrategi	5
2018/C 361/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) efter 2020 — Investering i Europas kystsamfund	9
2018/C 361/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst	15
2018/C 361/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur	19
2018/C 361/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Kulturarv som en strategisk ressource, der kan skabe mere sammenhængende og bæredygtige regioner i EU	31

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

129. RU-plenarforsamling, 16.5.2018-17.5.2018

2018/C 361/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Evaluering af EU's civilbeskyttelsesmekanisme	37
---------------	---	----

2018/C 361/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand	46
2018/C 361/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas	72

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

129. RU-PLENARFORSAMLING, 16.5.2018-17.5.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om konsekvenserne for EU's lokale og regionale myndigheder af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

(2018/C 361/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

der henviser til:

- den fælles rapport fra Den Europæiske Unions (EU) og Det Forenede Kongeriges (UK) forhandlere af 8. december 2017 om fremskridt i første fase af forhandlingerne i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union om Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union, og Kommissionens udkast til udtrædelsesaftale af 28. februar 2018
  - retningslinjerne fra Det Europæiske Råd (artikel 50) af 23. marts 2018 om en fælles forståelse af rammen for de fremtidige forbindelser mellem EU og UK
  - Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2018 om rammerne for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige,
1. glæder sig over, at der med godkendelsen af betingelserne for overgangsperioden ikke burde forekomme nogen forskelsbehandling mellem henholdsvis EU-borgere, som er ankommet til UK, og statsborgere fra UK, som er ankommet til EU-27, inden udløbet af overgangsperioden. Udvalget bifalder, at for så vidt angår britiske statsborgere med fortsat bopæl i EU og EU-borgere med fortsat bopæl i UK, vil deres rettigheder i henhold til udtrædelsesaftalen være beskyttet i hele deres levetid. RU efterlyser dog en forsikring for, at fremtidige politiske ændringer i EU-medlemsstaterne eller i UK ikke bringer disse rettigheder i fare. Dette omfatter retten til sundhedspleje og gensidig anerkendelse af socialsikringsbidrag;
  2. glæder sig over de fremskridt, der sker med hensyn til de spørgsmål, der skal drøftes som led i rammen for de fremtidige forbindelser mellem EU og UK, og opfordrer forhandlingsparterne til at afklare de centrale elementer i samarbejdsgrundlaget (såsom dets struktur, forvaltning, anvendelsesområde og dets mekanismer for bilæggelse af tvister, håndhævelse og deltagelse) så hurtigt som muligt, således at de lokale og regionale myndigheder kender retningen og får sikkerhed;
  3. understreger vigtigheden af lovgivningsmæssig tilpasning mellem Irland og Nordirland og dermed også i forhold til EU (den såkaldte »nødløsning«). Udvalget minder om, at det er nødvendigt at finde en optimal, operationel og juridisk holdbar løsning for grænsen mellem Nordirland og Irland, og håber, at der vil blive gjort yderligere fremskridt frem mod Det Europæiske Råds møde i juni;
  4. påpeger, at UK's udtræden uundgåeligt vil få konsekvenser, og afhængigt af hvilken aftale EU og UK finder frem til, kan det nye forhold gøre udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt person- og kapitalbevægelser vanskeligere end inden for toldunionen og det indre marked, som UK i øjeblikket er en del af. Udvalget efterlyser derfor en pragmatisk tilgang, så man undgår negative følgevirkninger for begge sider, samtidig med at toldunionens og det indre markeds integritet respekteres;

5. bemærker imidlertid, at selv om der findes en række mulige alternativer for så vidt angår UK's fremtidige forbindelser til EU, er der ikke tilstrækkeligt fokus på, hvordan de fremtidige forbindelser skal se ud, når det gælder de lokale og regionale myndigheder. Udvalget understreger, at der er mange vigtige spørgsmål, som kræver handling på lokalt og regionalt niveau, og at der derfor fortsat er behov for samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder, herunder udveksling af bedste praksis;
6. minder om, at RU siden folkeafstemningen har stillet en platform til rådighed for løbende dialog med de lokale og regionale myndigheder i UK og samtidig foretaget høringer og dybtgående analyser af konsekvenserne for de subnationale niveauer af UK's udtræden. Disse viser, at de økonomiske og regionale virkninger af UK's udtræden af EU sandsynligvis vil blive asymmetriske, ikke blot på tværs af forskellige økonomiske sektorer, men også på tværs af regioner og lande, idet nogle regioner og medlemsstater vil være mere udsatte på grund af arten og omfanget af deres handelsforbindelser med UK;
7. påpeger, at RU's analysearbejde viser, at det indtil videre har været yderst vanskeligt for størstedelen af regionerne at vurdere konsekvenserne af UK's udtræden. Det skyldes navnlig usikkerheden omkring forhandlingerne og de fremtidige forbindelser. Udvalget bemærker, at manglen på data vedrørende konsekvenserne af UK's udtræden uundgåeligt vil begrænse mulighederne for at forberede sig effektivt og træffe afhjælpende foranstaltninger;
8. understreger, at det på grund af usikkerheden om UK's udtræden af Den Europæiske Union og de konkrete konsekvenser heraf er absolut nødvendigt, at alle myndighedsniveauer, både i UK og i EU-27, fortsætter med at forberede sig på alle tænkelige udfald, sådan som det også understreges af Det Europæiske Råd. Det er især vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder forbereder sig på alle tænkelige scenarier. Udvalget understreger betydningen af at opretholde en høj grad af gennemsigtighed i alle beslutningsfaser, hvilket er en forudsætning for, at regionerne og de lokale myndigheder kan tage højde for de forskellige mulige udfald;
9. anmoder om, at der gøres en yderligere indsats for at oplyse samfundet om ændringerne i de fremtidige relationer. Udvalget påpeger specifikt, at bevidstgørelse og informationsdeling vil hjælpe virksomhederne, og navnlig SMV'erne, med at forberede sig bedre på de strukturelle og økonomiske tilpasninger, og opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at udarbejde specifikke strategier, som er tilpasset deres behov, for at mildne følgerne af UK's udtræden der, hvor det er nødvendigt og berettiget;
10. opfordrer indtrængende EU's medlemsstater og EU's institutioner til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder ikke står tilbage med ansvaret for at løfte disse udfordringer på egen hånd, samt at disse udfordringer så vidt muligt mildnes gennem gode forbindelser i fremtiden. Udvalget ser med dyb bekymring på Kommissionens nylige forslag om den flerårige finansielle ramme og gentager, at det er overbevist om, at en stærk samhørighedspolitik omfattende styrkede programmer for et europæisk territorielt samarbejde såsom Interreg spiller en afgørende rolle for, at de lokale og regionale myndigheder i EU kan håndtere de negative konsekvenser af UK's udtræden. Udvalget understreger endvidere, at også andre EU-politikker såsom den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik bør anvendes til at mildne disse negative konsekvenser, som bør tages i betragtning, når deres fremtidige finansiering skal besluttes. Udvalget opfordrer Kommissionen til inden den 29. marts 2019 at evaluere det eventuelle behov for en stabiliseringsfond for de regioner, der rammes hårdest af UK's udtræden af EU;
11. bemærker, at det også kan være nødvendigt med tilstrækkelig fleksibilitet i statsstøttere reglerne, så de lokale og regionale myndigheder får bedre mulighed for at håndtere specifikke kritiske situationer;
12. minder om, at selv om UK som tredjeland ikke vil kunne deltage i EU's beslutningsproces, er den bedste måde at mildne konsekvenserne af UK's udtræden af EU gennem en ambitiøs aftale om et egentligt partnerskab mellem EU og UK, som ikke er begrænset til handelsmæssige og økonomiske forbindelser. Udvalget understreger, at selv om en sådan aftale kun kan færdiggøres og indgås, når UK har forladt EU, bør der gøres en indsats for at fremme en hurtig indgåelse af en sådan. Udvalget understreger endvidere nødvendigheden af konkrete aftaler på det udenrigs- og forsvarspolitiske område, som kan bevare en forbindelse mellem UK og EU, kombineret med udveksling af efterretninger;
13. opfordrer EU til at prioritere forbindelserne mellem regionerne i Den Europæiske Union og også mellem EU og UK, når det gælder trafik af personer og varer. Udvalget fremhæver navnlig den afgørende rolle, som havne, lufthavne og vej- og jernbanenet spiller for at sikre disse forbindelser, og efterlyser et fornyet politisk og investeringsmæssigt fokus i denne henseende;

14. minder om, at UK skal opretholde beskyttelsen af europæiske oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser samt anerkendelsen af EU's regler om sundheds-, plantesundheds- og miljømæssige anliggender, således at det undgås, at der opstår nye eksportbegrænsninger, der kan hæmme forsendelserne til landet;

15. glæder sig over den foreløbige aftale om en overgangsperiode, som fastlægges i del fire i udkastet til udtrædelsesaftalen. I løbet af denne overgangsperiode vil EU-lovgivningen finde anvendelse for og i UK, hvilket giver større retssikkerhed og tid til forhandlinger om de fremtidige forbindelser mellem EU-27 og Det Forenede Kongerige;

16. minder om, at de lokale og regionale myndigheder i en Europæisk Union med 27 medlemslande har en interesse i, at UK som tredjeland får lov til — under ydelse af et passende økonomisk bidrag — at deltage i visse EU-programmer, navnlig inden for uddannelse, kultur, forskning, innovation, og når det gælder relevante agenturer, samt i, at der opretholdes tætte forbindelser, når det gælder sikkerhed, grænsespørgsmål og migrationsstyring;

17. bifalder de fire underliggende principper for udkastet til udtrædelsesaftalen, nemlig at sikre, at de eksisterende borgerrettigheder vil blive beskyttet, at finansielle forpligtelser, som EU-28 har påtaget sig, også opfyldes, at nord-syd-samarbejdet på øen Irland vil blive videreført, og at man undgår en hård grænse mellem Nordirland og Irland;

18. anser det for afgørende, at en fremtidig partnerskabsaftale kommer til at indeholde bestemmelser om fysiske personers bevægelighed baseret på fuld gensidighed og ikkeforskelsbehandling blandt medlemsstaterne, også efter en overgangsperiode. For at sikre den fremtidige mobilitet bør aftalen garantere gensidig anerkendelse af erhvervmæssige og akademiske kvalifikationer;

19. understreger, at det er vigtigt at sikre, at der ikke oprettes nogen hård grænse på øen Irland, og at Langfredagsaftalen ikke bringes i fare. Udvalget opfordrer derfor UK og EU til at blive ved med at søge løsninger, som giver mulighed for, at varer, personer og tjenesteydelser kan bevæge sig frit mellem begge områder, uden at dette går ud over den europæiske toldunion og det indre markeds integritet eller påvirker Irlands rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen i negativ retning. Dette gælder også EU-borgeres og deres familiemedlemmers frie bevægelighed, uanset hvilken nationalitet de måtte have. Udvalget understreger, at det er nødvendigt at beholde UK som partner i EU's Peace- og Interreg-programmer;

20. minder om, at udvalget tidligere har givet udtryk for et håb om, at Andalusien, og navnlig de tusinder af arbejdstagere fra de syv kommuner i Campo de Gibraltar-området, som dagligt tager til Gibraltar for at arbejde, og borgerne på begge sider ikke stilles ringere som følge af, at UK træder ud af EU, i betragtning af den store indbyrdes sociale og økonomiske afhængighed i det nævnte område og navnlig i grænsebyen Línea de la Concepción;

21. minder om, at regionerne i EU's yderste periferi lider under de strukturelle vanskeligheder, der omtales i artikel 349 i EUF-traktaten. Visse af disse regioners enorme afhængighed af den britiske økonomi gør det nødvendigt for EU at vedtage specifikke beskyttelsesforanstaltninger for at kompensere for mulige negative konsekvenser for deres sårbare økonomier;

22. opfordrer parterne til udtrykkeligt at foreskrive, at de blandede organer, som nævnes i udkastet til udtrædelsesaftalen, tager hånd om den territoriale dimension. Udvalget understreger, at det vil kigge nærmere på en egnet struktur, f.eks. et blandet udvalg lig det, som RU har med ikke-EU-medlemmer, for sit eget fortsatte samarbejde med lokale og regionale myndigheder i UK i løbet af overgangsperioden og senere hen;

23. påpeger, at der bør indføres passende ordninger for tiden efter 2020 for at sikre, at lokale og regionale myndigheder i UK har let adgang til at samarbejde med tilsvarende myndigheder i EU gennem deltagelse i EU's samarbejdsprogrammer på samme måde, som lande som f.eks. Norge og Island gør det, samt gennem makroregionale strategier, Interreg og inden for rammerne af EGT'S'er;

24. minder i den forbindelse om, at selv om RU ikke spiller en formel rolle i forhandlingerne, vil nogle af udvalgets medlemmer og de myndigheder, disse repræsenterer, have mulighed for at indtage en formel holdning i overensstemmelse med deres respektive roller i de forskellige nationale retlige rammer. Som følge heraf opfordrer udvalget til, at de kommende forhandlinger om den fremtidige partnerskabsaftale foregår på en gennemsigtig og inklusiv måde, så de lokale og regionale myndigheder kan komme til orde, reagere med rettidig omhu og tage højde for eventuelle konsekvenser, især af økonomisk art, og dermed beskytte deres regional- og lokalområder. Udvalget gentager sin overbevisning om, at RU vil være bedst i stand til at udforme og implementere en institutionel mekanisme til fremme af regelmæssig høring af og kontakt med de lokale myndigheder og de selvstyrende parlamenter og forsamlinger i UK efter landets udtræden af EU, og påtager sig at indlede de interne forberedelser med henblik på at forebygge afbrydelser i forbindelserne som resultat af UK's udtræden;

25. understreger, at forhandlingerne om UK's udtræden af EU og de fremtidige forbindelser med UK viser omkostningerne og risiciene ved et »ikke-Europa« og EU's merværdi som et skæbnefællesskab med værdier baseret på ægte solidaritet og konkrete landvindinger til gavn for borgernes trivsel, begyndende med den frie bevægelighed. Udvalget mener endvidere, at forhandlingerne giver lejlighed til at puste nyt liv i den europæiske integration som en åben proces med det mål at opbygge en mere retfærdig og mere inkluderende europæisk union baseret på fælles værdier og udviklingen af en flerniveaustyring fordelt mellem EU og de nationale, regionale og lokale myndigheder;

26. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionens chefforhandler, Europa-Parlamentets og Det Europæiske Råds koordinatore vedrørende brexit, Det Forenede Kongeriges regering, Det Forenede Kongeriges forsamlings og regeringer med selvstyrebeføjelser og lokale myndigheder samt det bulgarske formandskab for Rådet.

Bruxelles, den 17. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Midtvejsevaluering af EU's skovstrategi

(2018/C 361/02)

Ordfører: Ossi MARTIKAINEN (FI/ALDE), medlem af byrådet i Lapinlahti

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

I. INDLEDNING**Baggrunden for EU's skovstrategi**

1. I Den Europæiske Union har medlemsstaterne ansvaret for skovpolitikken.
2. Imidlertid har Den Europæiske Union enekompetence eller delt kompetence med medlemsstaterne på en række områder, der har indvirkning på skovene og deres anvendelse. Disse områder omfatter navnlig den fælles handels- og landbrugspolitik, udviklingspolitik, klimapolitik, miljø, energi, bioøkonomi og den cirkulære økonomi.
3. Dette har medført et behov for at sikre samordning på EU-plan af de EU-politikker, der har en indvirkning på skovbrugsrelaterede spørgsmål, og et behov for at vurdere virkningen af EU's globale tilsagn om bæredygtig udnyttelse af skovene. Skovstrategien bør tage hensyn til de fælles mål for medlemsstaterne og forskellene mellem dem. Når EU forhandler om spørgsmål, der berører skovene (jf. punkt 2 ovenfor) i f.eks. De Forenede Nationer og Verdenshandelsorganisationen, skal EU tage hensyn til medlemsstaternes og deres regioners syn på skovene. Skovstrategien er et effektivt redskab til at harmonisere de forskellige politikområder og forene de forskellige synsvinkler i medlemsstaterne og deres regioner. Dens rolle er også at fokusere på nye målsætninger og foranstaltninger, som bør undersøges nærmere på EU-niveau.
4. I EU anerkendes principperne for bæredygtig skovforvaltning, som blev vedtaget på europæisk plan og udviklet inden for rammerne af processen til beskyttelse af skovene i Europa. Disse principper, der sikrer en bæredygtig forvaltning af skovene, og som også bør omfatte princippet om »kaskadeanvendelse«, anvendes i forbindelse med udarbejdelsen af den nationale skov- og naturfredningslovgivning og ved udarbejdelsen af markedsbaserede certifikater.
5. Skove dækker 43 % af landarealet i EU's medlemsstater. Disse arealer omfatter mange forskellige skove (herunder ikkebeplantede skovarealer), både hvad angår skovtype og mulighederne for at anvende skoven. Over 60 % af skovene er privatejede, mens resten er under forskellige former for offentligt ejerskab. De lokale myndigheder spiller også en vigtig rolle som skovejere. De lokale myndigheders ejerskab er den tredje mest almindelige form for skovejerskab i Europa.
6. Lokale og regionale myndigheder kan være skovejere. De kan også forvalte skove og gennemføre lovgivning om dem. Dette betyder, at de har stor erfaring og ekspertise på området. For de forskellige lokale og regionale myndigheder er skovene et vigtigt element i en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig udvikling, som i mere end et århundrede har ført til udformningen og gennemførelsen af forvaltningsplaner baseret på principperne om kontinuitet, stabilitet og bæredygtig produktion, når det gælder skovens mange forskellige produkter samt anvendelse af robust skovlovgivning, som værner om og beskytter skovene. De bør derfor tages med på råd, når EU's skovstrategi ajourføres. De lokale og regionale myndigheder er ikke kun vigtige interessenter set i relation til skovbrugsrelaterede spørgsmål, men også reelt interesserede parter på samme måde, som skovejere er.

II. EN BÆREDYGTIG SKOVPOLITIK SET I DE LOKALE OG REGIONALE MYNDIGHEDERS PERSPEKTIV

7. En økonomisk bæredygtig skovpolitik

7.1. Skovbrugssektoren tegner sig for 7 % af Europas økonomiske vækst og giver beskæftigelse til 3,5 mio. personer — op mod 4 mio., hvis skovbioenergisektoren også medregnes. I 2011 lå produktionsværdien af EU's skovindustri på 460 mia. EUR. Skovbrugsaktiviteter og -beskæftigelse har afgørende betydning for landdistrikter og tyndt befolkede regioner, men fremmer også den økonomiske vækst i byer og styrker samarbejdet mellem landdistrikter og byområder. Skovstrategien bør fokusere på økonomisk vækst, beskæftigelse og europæiske investeringer og kortlægge de nye muligheder, der er forbundet hermed, med særlig vægt på at støtte den økonomiske udvikling hos aktører inden for skovsektoren i den yderste periferi.

7.2. De lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle i indsatsen for at fremme virksomhedernes brug af lokale træressourcer og overgangen til en bioøkonomi. For eksempel er især valget af byggematerialer og produktion af energi til dækning af lokalsamfundets behov og til opvarmning af offentlige bygninger samt en øget brug af avancerede biobrændstoffer inden for offentlig transport nyttige værktøjer, der kan bidrage til en stærkere økonomi og beskæftigelse i regionerne. Udvikling og anvendelse af avanceret biobrændstof fra blandt andet skove er en vigtig del af EU's klimapolitik i henhold til direktivet om vedvarende energi. Dette kræver en stor indsats med hensyn til både teknologiudvikling, pilotanlæg og produktion i større skala samt langsigtede lovgivningsmæssige rammer, der giver gode forudsætninger for de store investeringer, som er nødvendige.

7.3. 90 % af det træ, der anvendes som råstof i Europa, er af europæisk oprindelse. Af hensyn til beskæftigelsen og økonomien på lokalt og regionalt plan bør der gøres en indsats for at nå et endnu højere niveau af indenlandsk forbrug, samtidig med at der tages hensyn til skovressourcernes bæredygtighed og anvendelsen af træ. Derfor må vi udnytte visse træsorter i skovene, som på nuværende tidspunkt ikke efterspørges på markedet, og undersøge nye anvendelsesmuligheder og teknologier.

7.4. Revisionen af skovstrategien skal afstemmes med ajourføringen af strategien for bioøkonomi. Der skal sikres sammenhæng mellem EU's forskellige politikker i forbindelse med udvikling af skovbioøkonomien og fremme af innovation.

7.5. I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik er det vigtigt at indarbejde værktøjer, som støtter skovsektoren i landdistrikter, herunder f.eks. forebyggelse af skovrydning, genplantning og omlægning, planlægning og skovforvaltning, støtte til tilplantning af marginallandbrugsarealer, etablering og reovering af skovlandbrugssystemer, vedligeholdelse af skovene som en integreret del af ekstensiv husdyrproduktion samt fremme af iværksætter og uddannelse inden for sektoren.

7.6. Økonomisk bæredygtighed handler også om effektivitet og gennemsigtighed i forbindelse med udnyttelsen af skovprodukter — et område, hvor den anvendte teknologi kan spille en meget vigtig rolle.

7.7. Der bør ligeledes udvikles og gennemføres dynamiske og integrerede informations- og kortlægningssystemer for skovene, som både ejere og forvaltere kan bruge til at understøtte deres beslutningstagning.

8. En miljømæssigt bæredygtig skovpolitik

8.1. De europæiske skove beskytter biodiversiteten, opretholder økosystemtjenester og lagrer kulstofemissioner fra atmosfæren. I dag lagres ca. 10 % af EU's drivhusgasemissioner i skovene. Ved at følge en resultatorienteret, langsigtet strategi under hensyntagen til de regionale karakteristika kan op mod 90 % af Europas skove være naturlige eller seminaturlige og hjemsted for en bred vifte af arter. Investeringer i en bæredygtig skovøkonomi vil sikre mere bæredygtige og sunder skove fremover.

8.2. Udnyttelsen af skovene er bæredygtig, hvis træerne vokser hurtigere end de høstes, og hvis biodiversitetskravene tages i betragtning. Det skal bemærkes, at de europæiske skoves areal og vækstrate er øget siden 1990'erne. Foruden diversitet er et af de vigtigste mål for en miljømæssigt bæredygtig skovpolitik at standse skovrydningen på globalt plan og i områder i Europa, der udgør udfordringer. Ved vurderingen af bæredygtigheden i udnyttelsen af skovene bør der tages hensyn til skovøkosystemernes mangfoldighed og deres varierende betydning for de omkringliggende områder i Europas forskellige regioner.

8.3. Af hensyn til mange plante- og dyrearter og den rekreative udnyttelse af skovene er det vigtigt, at der i skovforvaltningen tages hensyn til skovøkosystemernes diversitet og store forskellighed.

8.4. Midtvejsevalueringen af EU's skovstrategi bør lægge større vægt på skovenes flerdimensionale betydning i klimapolitikken, i gennemførelsen af Parisaftalens mål, i opfyldelsen af Aichimålene om biodiversitet og i indsatsen for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling, således at bæredygtig forvaltning af skovene tillægges lige så stor betydning som andre foranstaltninger, der har til formål at reducere CO₂-emissionerne. De lokale og regionale myndigheder kan handle mere effektivt for at nå fælles mål, herunder i skovbrugssektoren, hvis midtvejsevalueringen indeholder konkrete, specifikke og gennemprøvede forslag til foranstaltninger samt eksempler.

8.5. Der føres en livlig debat i Europa om skovenes miljøtilstand og udvikling, og dette resulterer undertiden i uenighed på lokalt og regionalt plan. Med henblik på at styrke dialogen er det vigtigt, at forskningen i de europæiske skove, deres forvaltning og deres udvikling får de nødvendige ressourcer, og at et pålideligt datamateriale om skovene fra offentlige kilder står til rådighed for myndigheder og civilsamfund.

8.6. Der er udviklet mange initiativer for at støtte skovenes diversitet i EU, herunder Natura 2000-nettet, fugle- og habitatdirektivet, støtten til grøn infrastruktur og biodiversitetsstrategien for 2020. De lokale og regionale myndigheder er med til at gennemføre dem, og de bør få større mulighed for at bidrage til indholdet af foranstaltningerne.

8.7. I mange af EU's medlemsstater og regioner udgør skovbrande den største trussel mod bevarelsen af skovøkosystemer⁽¹⁾. Handling fra lokalsamfundets side er den hurtigste og mest effektive måde til at begrænse de skader, der forårsages af skovbrande. EU's indsats skal fokusere på at yde bistand i form af teknisk uddannelse, således at lokalsamfundenes evne til selvhjælp kan styrkes, bl.a. ved at gøre brandslukningstjenester og andre ansvarlige for borgernes sikkerhed bedre rustede til at reagere prompte og begrænse katastrofer⁽²⁾.

8.8. I den sammenhæng bør det understreges, at der i kraft af visse regioner i den yderste periferi findes regnskove og subtropiske skove i EU. Disse naturlige skove giver enestående muligheder, når det gælder videnskabelig forskning, specialisering og innovation (f.eks. lægemiddelforskning og udvinding af planteekstrakter). Biodiversiteten i regionerne i den yderste periferi udgør næsten 80 % af Europas biodiversitet og er afgørende for planetens økologiske ligevægt. De lokale og regionale myndigheder forvalter denne uvurderlige ressource og bør ydes passende støtte for at håndtere og bevare den.

9. En socialt bæredygtig skovpolitik

9.1. Skovene leverer mange økosystemtjenester og naturlige produkter ud over træ. En bæredygtig skovforvaltning vil sikre, at borgerne fortsat kan nyde godt af dette i fremtiden. De naturlige produkter og rekreative muligheder, som skovene tilbyder, har mange sundhedsmæssige fordele.

9.2. Skovene har også mange fordele for samfundet, bl.a. når det gælder livskvalitet og trivsel, og de spiller en vigtig rolle for harmonien i borgernes liv. Det foreslås således at fremme oprettelsen af nye skovarealer gennem offentlige eller private initiativer og med støtte fra EU.

9.3. Udnyttelsen af socialt bæredygtige skove kræver en langsigtet fysisk planlægning. Hvad angår spørgsmålet om anvendelse og beskyttelse af skove skal lokale og regionale myndigheder, skovejere og dem, der bor i regionerne, høres.

9.4. EU's skovstrategi bør være med til at forme EU's handels- og udviklingspolitikker på internationalt plan: En miljømæssigt bæredygtig udnyttelse af skovene i udviklingslandene, biodiversitet og skovpolitikens sociale bæredygtighed (ejerskabsforhold, retten til at udnytte skovene, de lokale beboeres rettigheder) skal stå højt på EU's globale dagsorden.

9.5. Forskningsdata vedrørende skovenes udvikling og udnyttelse skal være let tilgængelige for borgere og lokale og regionale myndigheder med det formål at understøtte beslutningstagningen. Dette er et argument for i høj grad at udbrede kendskabet til Kommissionens forskning fra 2018 om de europæiske skove og for i vidt omfang at formidle materialet til sektorens interessenter og den bredere offentlighed.

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse: »Skovpolitik: 20/20/20-målsætningerne« (EUT C 141 af 29.5.2010, s. 45).

⁽²⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Evaluering af EU's civilbeskyttelsesmekanisme (se side 37 i denne EUT).

9.6. Ovenstående er muligt, hvis der holdes fast i en skovbrugskultur, der styrkes og beriges dels indefra gennem udveksling af erfaringer og praksis fra alle europæiske skovområder og dels udefra med støtte og opbakning fra befolkningen i byerne. Dette forudsætter, at vi bestræber os på at formidle fordelene ved skovene og forvaltningen heraf.

9.7. Alle skovstrategier — både regionale, nationale og navnlig europæiske — bør først og fremmest tage udgangspunkt i at holde fast i den del af befolkningen, som gør forvaltningen og udnyttelsen af skovens ressourcer mulig.

Bruxelles, den 16. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) efter 2020 — Investering i Europas kystsamfund

(2018/C 361/03)

Ordfører: Alberto NÚÑEZ FEIJÓO (ES/EPP), præsident for den selvstyrende region Galicien

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over debatten om en generel fond med det formål at styrke Europas kystområder socialt, miljømæssigt og økonomisk og udvikle den maritime sektor og fiskerisektoren samt den blå økonomi, der er knyttet til kyst- og havområderne, herunder navnlig ikkebæredygtige kyststrækninger;
2. sætter pris på, at denne debat om fremtiden for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) lanceres på et afgørende tidspunkt for kystregionerne i Europa, der står over for en række store udfordringer såsom omdefinering af den flerårige finansielle ramme og brexit. RU værdsætter desuden, at man derigennem vil kunne rette op på de begrænsninger, der er konstateret i driften af den nuværende fond, skønt dette må ske i en meget tidlig fase, praktisk taget lige efter fondens oprettelse;
3. henleder opmærksomheden på betydningen af den europæiske havfiskerisektor, som omfatter over 85 000 fartøjer, beskæftiger over 340 000 personer i hele produktionskæden og håndterer over 6 mio. ton fisk og skaldyr hidrørende fra fiskeri og opdræt. RU fremhæver fiskerisektorens store socioøkonomiske betydning for mange kystregioner, som i vid udstrækning er afhængige af den, og hvor den har stærke bånd til den lokale kultur og traditioner;
4. fremhæver den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik indflydelse på fastlæggelsen af fiskeriets fremtid i Europa ved at målrette den mod miljømæssigt, socialt og økonomisk bæredygtige aktiviteter;
5. anerkender den store betydning, som de tidligere finansielle programmer har haft for den ikketraumatiske omstilling af sektoren — som har gennemført en prisværdig stor tilpasningsindsats — og for opnåelsen af en avanceret forarbejdningssektor, der er konkurrencedygtig på verdensplan;
6. henleder opmærksomheden på de problemer, der følger af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, såsom afvikling af udsmid og opnåelse af det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY), hvortil kommer dem, der følger af brexit, og de nye daglige udfordringer på markedet og i forbindelse med den globale produktion af marine proteiner, i lyset af behovet for at forsyne vore markeder med sunde og sikre produkter og dæmme op for indførslen af udenlandske produkter, som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret;
7. gør opmærksom på fiskeriets samfundsmæssige betydning i hele EU, navnlig inden for to områder: fødevarer og klima. Fiskeriet bidrager til EU's fødevarerafhængighed ved at sikre borgerne og således forbrugerne produkter, der opfylder høje fødevarerikkerhedsmæssige krav, og ved at overholde principperne om god fiskeri- og akvakulturforvaltning. Udvalget minder desuden om, at fødevarer er en vigtig EU-kompetence som fastsat i EUF-traktaten, og at fællesskabsmarkedet er afhængigt af importen af fisk og skaldyr. Udvalget gør opmærksom på, at fødevarer er FN's bæredygtighedsmål nr. 2, bifalder initiativet om udarbejdelse af rapporten »Food from the oceans« og opfordrer til, at man følger anbefalingerne heri. Ved at investere i fartøjer og havne bidrager fiskerisektoren til at mindske CO₂-emissionerne og brugen af fossile brændstoffer.

En sektor med et potentiale og en dynamik, som fortjener støtte under de stadige omskiftelser

8. Det Europæiske Regionsudvalg anser det for vigtigt at sørge for, at der afsættes de nødvendige budgetmidler til støtte for de ændringer, der følger af den fælles fiskeripolitik, og for at kunne håndtere de udfordringer, som har indvirkning på den maritime sektor og fiskeriet;

9. opfordrer Kommissionen til som led i den nye flerårige finansielle ramme at fremlægge et forslag vedrørende EHFF, der er tilstrækkeligt omfattende til at opfylde målene for den fælles fiskeripolitik (FFP), giver mulighed for investeringer i kystsamfund under omstilling og tager hensyn til fiskeriets eksterne dimension;

10. anmoder om, at målene for EHFF først og fremmest tager sigte på den maritime sektor og fiskerisektoren, bæredygtig saltvands- og ferskvandsakvakultur samt deres betydning, og at man ikke — som påpeget ved flere lejligheder — prioriterer at erstatte dem med andre aktiviteter, eftersom alle maritime aktiviteter kan eksistere side om side. RU mener, at fiskeriet kan bevare sin traditionelle karakter og samtidig have en fremtid for sig, og det er derfor vigtigt at gøre fiskerierhvervet mere attraktivt. Nærmere bestemt anmoder RU om, at EHFF målrettes mod fiskerisektoren og bæredygtig saltvands- og ferskvandsakvakultur og får til opgave at opfylde målene for den fælles fiskeripolitik, navnlig ved at støtte det ikkeindustrielle kystfiskeri, yde incitament til de unge generationer, tilstræbe at gøre fiskerierhvervet mere attraktivt og styrke EU's kystsamfund. Derfor ser RU gerne, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond udformes, så den støtter nye typer aktiviteter og udvikling af erhvervet, og at statsstøttereglerne støtter en sådan indsats;

11. gør endnu en gang opmærksom på, at de berørte parter støtter opfordringen til oprettelse af et finansielt EU-instrument på det maritime og miljømæssige område for at yde støtte til nye og allerede fungerende virksomheder i form af lån og bankgarantier. RU er tilfreds med, at fiskeriet er blandt de prioriterede foranstaltninger i Juncker 2.0-planen, og forventer, at denne tilgang fortsættes efter 2020;

12. anmoder om, at EHFF efter 2020 kommer til at omfatte en stærkere territorial dimension af de førte politikker og støtter Europas kystsamfund i deres eventuelle omstilling for at fremme en diversificering af de traditionelle maritime sektorer ved at støtte investeringer i supplerende aktiviteter såsom fiskerestauranter, der tilbyder den lokale fangst, samt miljømæssige, kulturelle og uddannelsesrelaterede tjenester i fiskerisektoren;

13. understreger behovet for, at de midler, der stilles til rådighed for lokal udvikling, opretholdes og forhøjes, eftersom lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet har vist sig at være en succes for små samfund, idet de yder finansiell støtte til lokalt ejerskab og økonomisk diversificering også uden for fiskerisektoren.

Den nuværende EHFF: en vigtig støtte med modstridende mål og en langsommelig gennemførelse

14. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender betydningen af den nuværende EHFF og bifalder dens opbygning med to særskilte hovedområder, ét vedrørende den fælles fiskeripolitik og ét vedrørende den integrerede havpolitik IMP, som ikke interfererer med hinanden;

15. henstiller til, at der vedtages specifikke foranstaltninger og forvaltningsordninger for regionerne i den yderste periferi under EU's nye programmer til støtte for en bæredygtig udvikling af fiskerisektoren og andre sektorer i den blå økonomi i disse regioner, under hensyntagen til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sådanne foranstaltninger bør være en del af et særligt instrument, som omfatter ordningen for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter i regionerne i den yderste periferi, som i øjeblikket er omfattet af EHFF;

16. beklager, at der gik lang tid, før fonden blev taget i brug, og at der følgelig har været store forsinkelser i tildelingen og anvendelsen af midlerne. RU mener, at denne langsommelighed skyldes den forsinkede godkendelse af fonden, den langsommelige procedure for validering af de operationelle programmer og den omstændelige og uklare definition af støtteberettigede aspekter;

17. opfordrer til at forbedre proceduren for gennemførelse og anvendelse af EHFF's økonomiske midler for at indhente forsinkelserne. RU opfordrer til at forstærke indsatsen for at stille den økonomiske støtte til rådighed for at hæve den samlede gennemførelsesprocent for fonden, som i november 2017 udgjorde blot 2,7 %;

18. peger på behovet for fremover at sikre større sammenhæng i den programplanlægning og strukturering, som skaber midlertidige afvigelser mellem mål og midler knyttet til den fælles fiskeripolitik. RU mener, at det er nødvendigt at udforme en klar strategi for anvendelsen af midlerne, inden der tages fat på de udfordringer der vil være forbundet med målsætninger såsom MSY og afviklingen af udsmid;

19. bifalder, at der afsættes betydelige midler til lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, og anser det for hensigtsmæssigt og relevant at støtte foranstaltninger til fremme af miljømæssig bæredygtighed og til forbedring af konkurrenceevnen i EU's maritime sektor og fiskerisektor.

Betydningen af en ny specifik horisontal fond

20. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at Europa i budgetprocessen ikke må overse de »små« politikområder såsom den fælles fiskeripolitik. RU gør opmærksom på, at EHFF er vigtig for kystsamfundene, da denne fond hjælper dem med at diversificere deres økonomier, støtter fiskerne i deres omstilling til et bæredygtigt fiskeri og finansierer projekter, som skaber nye arbejdspladser og forbedrer livskvaliteten i Europas kystområder;

21. er enig i det udbredte ønske om, at den nye EHFF når op på en minimumsandel på 1 % af den flerårige finansielle ramme efter 2020 ⁽¹⁾, ved at de nuværende 0,53 %, som i dag er afsat til fiskeri og akvakultur, forhøjes med 0,47 % til den integrerede havpolitik. RU har den faste holdning, at Det Forenede Kongeriges beslutning om at forlade EU ikke må bruges som påskud for at beskære den fremtidige finansiering af EHFF, eftersom brexit medfører store udfordringer for miljøbeskyttelsen, fiskeriet og afsætningen;

22. understreger behovet for at opstille nye mål, som bidrager til at styrke aktiviteterne i den maritime sektor og fiskerisektoren og sikre deres rentabilitet. Der bør lægges vægt på at fremme og opnå et passende generationsskifte, og det vil derfor være nødvendigt at prioritere budgetstøtte til uddannelse og adgang til erhvervet gennem erhvervelse eller udskiftning af fartøjer, idet dette ikke medfører en forøgelse af fiskeriindsatsen;

23. opfordrer til, at en forbedring af sømænds sikkerhed og opholdsfaciliteter gøres til en vigtig prioritet i den fremtidige EHFF som led i dens bidrag til gennemførelsen af de tyve principper i den europæiske søjle for sociale rettigheder;

24. gentager det udbredte ønske om, at der ydes støtte og tilskyndes til modernisering af fiskerflåden for at undgå de ulemper, der følger af forældede fartøjer, idet gennemsnitsalderen for fiskerfartøjerne i EU er 22,6 år. Denne modernisering bør opmuntres, uden at fiskeriindsatsen øges, og først og fremmest tage sigte på at forbedre sikkerheden (såsom brandsikringen), arbejdsforholdene og opholdsfaciliteterne ombord;

25. mener, at EHFF bør hjælpe fiskeri- og akvakultursektoren med at bidrage til EU's klimamål ved at gennemføre innovative investeringer på alle områder (motorisering, aerodynamik osv.). Udvalget advarer mod de restriktive betingelser, der er fastsat i den nuværende EHFF-forordning, og som drastisk begrænser dennes indvirkning på afbødningen af klimaforandringerne. EHFF efter 2020 skal spille en afgørende rolle med hensyn til at mindske sektorens energibalance;

26. understreger behovet for at opretholde og forhøje — med mindst 10 % — den økonomiske støtte til indsamling og systematisering af data samt til anvendt forskning. Sektoren bør inddrages i denne proces ved at fremme kontakterne mellem fiskere og forskere;

27. mener, at denne indsats bør kædes sammen med vedtagelsen af mere hensigtsmæssige foranstaltninger til bevarelse af havenes ressourcer og tilpasning af fiskeriindsatsen. RU peger dog på behovet for at opretholde støtten til foranstaltninger, som kompenserer flåden for den socioøkonomiske skadevirkning af miljøtiltag såsom biologiske hvileperioder, midlertidige fiskeristop og andre fiskeribegrænsende foranstaltninger;

28. opfordrer til videreførelse af foranstaltninger, som bidrager til en bedre organisering af sektoren og dens interne samhørighed, tilskynder til samforvaltning i sektoren og fremhæver dennes betydning for en passende fastlæggelse og overholdelse af reglerne ⁽²⁾;

29. anmoder om, at der afsættes flere midler til de rådgivende råd, og at deres ansvarsområder udvides med henblik på at regionalisere den fælles fiskeripolitik yderligere. Ved reformen af den fælles fiskeripolitik bør spørgsmålet om fuld inddragelse af de regioner, der er repræsenteret i rådene, tages op;

⁽¹⁾ Som nævnt på den maritime del af CPMR's (Konferencen af Perifere Kystregioner i Europa) generalforsamling i Helsingfors. Man må huske på, at CPMR repræsenterer de fleste af EU's vigtige kyst- og fiskeriregioner, som modtager midler fra EHFF. Denne tilgang vil åbne mulighed for at sikre et stabilt budget for den fælles fiskeripolitik og støtte en mere ambitiøs udvikling af tiltag under den integrerede havpolitik.

⁽²⁾ Det er nødvendigt at fremhæve mere vellykkede løsninger, der kan tjene som model for andre, hvortil der ydes støtte. I denne forbindelse kan der eksempelvis peges på de formelle samforvaltningsudvalg, hvori en lang række aktører såsom fiskere, forskere, NGO'er, de offentlige myndigheder og andre aktører i Catalonien deltager, eller forvaltningssystemerne for skaldyr i Galicien.

30. opfordrer til videreførelse af støtten til forarbejdnings- og markedsføringsindustrien for at styrke dens konkurrenceevne og skabe ensartede spilleregler. EU bør undgå uoverensstemmelser med andre politikker såsom markeds- og toldpolitik;

31. mener, at man bør fremme diversificering af de økonomiske aktiviteter i kystområderne og sikre, at de supplerer hinanden, ved at gøre brug af lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, især i de kystområder, der ligger uden for byerne, hvor disse strategier i høj grad har medvirket til at fastholde befolkningen. Af denne årsag bør flerfondsfinansieringen af den lokalt styrede udvikling styrkes;

32. foreslår, at EHFF støtter initiativer og aktiviteter, som er relateret til og direkte påvirket af de maritime erhverv og fiskerisektoren. Derfor anbefaler RU, at der oprettes et finansielt instrument på EU-plan⁽³⁾, som kan indskyde risikovillig kapital og stille bankgarantier for lån, forudsat at investeringerne bidrager til forbedring af de maritime erhvervs og fiskeriets, skaldyrskuleriets, saltvands- og ferskvandsakvakulturens og den maritime industrikædes miljømæssige bæredygtighed;

33. opfordrer til, at der udarbejdes en hvidbog med titlen »Havenes centrale betydning for EU«, som skal indeholde en køreplan for havene for hvert af EU's politikområder.

Muligheder for koordinering og synergieffekt med andre fonde

34. Det Europæiske Regionsudvalg peger på muligheden for at skabe synergier og trække på andre sektorspecifikke fondes kapacitet for at fremme socioøkonomiske fremskridt i kystområderne uden nødvendigvis at omdefinere deres struktur, eftersom deres respektive udformning og mål forebygger overlapninger. Udvalget opfordrer på ny til, at tværregionale, nationale og overnationale projekter, der er i overensstemmelse med den strategiske ramme for initiativet og strategierne for intelligent specialisering, skal kunne finansieres ved fælles udnyttelse af regionale og nationale fonde samt EU-fonde under en forenklet ramme og tildeles EU-støtte uden at skulle deltage i nye projektindkaldelser;

35. understreger, at den integrerede flerfondsmetode i de nuværende europæiske struktur- og investeringsfonde, herunder EHFF, bør styrkes efter 2020 ved at fjerne eksisterende lovgivningsmæssige forskelle, som i øjeblikket begrænser disse fondes mulighed for i fællesskab at skabe resultater på lokalt plan, herunder via lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

36. mener, at der især kan opnås synergier ved at udnytte Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne på projekter i kystområder uden for byerne, som gennemføres ved hjælp af strategier for lokalt styret udvikling, og det bør også undersøges, om disse fonde kan anvendes på akvakultur af enhver art med særlig vægt på ferskvandsakvakultur, der drives i medlemsstater uden adgang til havet, hvilket de pågældende stater og regioner ved flere lejligheder udtrykkeligt har anmodet om;

37. går ind for, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) kan yde støtte til infrastruktur knyttet til de maritime erhverv og fiskeriet, herunder især havne, hvis gennemførelse bidrager til den regionale udvikling i meget isolerede udkantsområder. RU foreslår, at der gives mulighed for, at visse aktiviteter i forarbejdningssektoren kan få del i EFRU-støtten til SMV'er;

38. anmoder om en forstærket indsats på uddannelsesområdet, især i forbindelse med generationsskiftet, gennem økonomisk støtte under Den Europæiske Socialfond;

39. er af den opfattelse, at den blå økonomi i tråd med de fremsatte anbefalinger i RU's udtalelse om »Blå vækst«⁽⁴⁾ stadig har et uudnyttet potentiale til at skabe flere arbejdspladser og økonomisk vækst på europæisk plan gennem intelligente investeringer i innovative, fremtidsorienterede virksomheder. RU mener, at overlapningen mellem EHFF og Horisont 2020 på områderne fiskeri, akvakultur og havforskning bør begrænses.

En ny forenklet og mere smidig fond, som er specifikt tilpasset til den fælles fiskeripolitik

40. Det Europæiske Regionsudvalg går stærkt ind for en betydelig forenkling af EHFF, hvor EU fastlægger de overordnede retningslinjer og de forskellige havområder og regioner tilpasser anvendelsen til de lokale forhold, uden at reglerne gøres mere indviklede på hvert trin i kompetence- og forvaltningsniveauet. RU mener, at denne forenkling også bør omfatte indførelse af færre og enklere krav og blanketter til ansøgning om støtte, og understreger, at ansøgningsproceduren bør være håndterbar for en enkelt virksomhed uden ekspertbistand eller rådgivning fra tredjeparter;

⁽³⁾ En høring har vist, at et flertal af SMV'erne, organisationerne og de nye virksomheder i den blå økonomi ønsker en sådan fond.

⁽⁴⁾ Se RU's udtalelse — En ny fase i EU's politik for blå vækst (NAT-VI/019).

41. deler ønsket om en fond, der er tilpasset til den fælles fiskeripolitik og de konkrete forhold i sektoren. RU minder om, at det er målene for den fælles fiskeripolitik, som bør definere EHFF i dens egenskab af et specifikt finansieringsprogram, og ikke omvendt. RU understreger, at bestemmelserne for fondene bør tilpasses til de aktiviteter, der skal gennemføres, og at man bør undgå forsinkelser i udbetalingen af midler til støttemodtagerne for ikke at påføre dem økonomiske problemer;

42. understreger betydningen af klart at definere de støtteberettigede elementer for at sikre en gnidningsfri og korrekt anvendelse af fonden. Først bør man fastlægge de generelle støttekriterier og derefter præcisere, hvilke aspekter, der bør støttes inden for hvert havområde og region. Udvalget anmoder navnlig Kommissionen om at fastlægge/udarbejde en definition af det ikkeindustrielle kystfiskeri, som tager højde for nye kriterier, og som modsvarer de faktiske forhold og mangfoldigheden af EU's fiskerflåde;

43. mener, at den bedste løsning i betragtning af fiskerivirksomheders lille gennemsnitsstørrelse er direkte offentlig støtte i form af tilskud. RU understreger, at denne model vil garantere kontrol med det endelige anvendelsesformål og gennemførelsen, skabe en direkte løftestandseffekt, stimulere initiativer, skabe tillid og sikre tilvejebringelse af finansiering ved at tjene som sikkerhed for opnåelse af investeringsmidler;

44. mener, at man sammen med små og mellemstore virksomheder bør udvikle et større samarbejde og mere synergi og oprette flere centre med det sigte at fremme forskning og innovation og teste nye innovationer på pilotniveau;

45. rejser igen spørgsmålet, om man ikke bør give virksomheder med mange beskæftigede eller en stor omsætning adgang til direkte økonomisk støtte, om end delvist. RU mener, at disse virksomheders kapacitet til at sætte gang i forskning, udvikling og innovation, forbedre arbejdsvilkårene og skabe merværdi i landdistrikter med kystlinje kan blive tabt på gulvet af mangel på støtte;

46. understreger betydningen af, at alle sektorer inden for de maritime erhverv og fiskeriet kan få adgang til støtte på grundlag af deres mål og karakteristika. RU mener, at støtten fra fonden bør nå ud til alle kystområder, herunder de store bycentre med en markant maritim karakter og tilknytning til fiskeriet, som også bør kunne få støtte fra EHFF;

47. bakker op om styrkelsen af fondens stedbaserede tilgang gennem fastlæggelse af havområdestrategier for at tilbyde løsninger, der er tilpasset til de europæiske regioners forskellige omstændigheder og udfordringer, og undgå et forslag, som tvinger alle til at følge samme model;

48. anmoder om, at regionerne får en større rolle at spille og større autonomi i forbindelse med fastlæggelsen af mål og anvendelsesområder for udgifterne. Selv om EHFF i øjeblikket forvaltes på medlemsstatsniveau, findes der vellykkede eksempler på, at forvaltningen i nogle medlemsstater er blevet uddelegeret til de kompetente regionale myndigheder. Den nye EHFF-forordning bør udtrykkeligt bakke op om denne udvikling. RU gør opmærksom på den enstemmige opbakning til dette ønske og på de positive erfaringer med forvaltningen af EHFF i en lang række regioner. Dette ønske om regional tilpasning gælder i særlig grad regionerne i den yderste periferi, for hvilke betingelserne for anvendelse af EHFF for så vidt angår støtteberettigelse, medfinansieringssatser og støtteintensitet også bør gennemgås og forbedres. Derudover bør støtte under planerne for godtgørelse af meromkostninger for fiskevarer og akvakulturprodukter i regionerne i den yderste periferi — under behørig hensyntagen til målsætninger og særlige kendetegn — intensiveres, og der bør indføres gennemførelsesbestemmelser på linje med dem, der anvendes for tilsvarende støtte i landbrugssektoren.

En ny fond til håndtering af fremtidens udfordringer

49. Det Europæiske Regionsudvalg ser gerne, at den nye havpolitik for EU støtter udviklingen af nye teknologier og skræddersyede løsninger til at modvirke klimaforandringerne. Udvalget minder om, at de marine økosystemers funktion i dag trues af klimaforandringerne, forurening og overudnyttelse af ressourcerne;

50. understreger betydningen af den integrerede havpolitik og behovet for at afsætte flere midler hertil for at sætte skub i jobskabelsen og gøre de maritime aktiviteter mere lønsomme. RU peger på nødvendigheden af at afsætte øremærkede midler og understreger, at det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde bør betragtes som et grundlæggende element i denne forbindelse, især på områder såsom maritim fysisk planlægning, indsamling af data, forbedring af sikkerhed og overvågning samt oprettelse af udsætningsområder for fisk;

51. opfordrer til, at der etableres en EU-»mekanisme/-fond« for investeringer i den blå økonomi, som er udmøntningen af Juncker 2.0-planens maritime dimension, og som kan udstyres med to supplerende interventionsmuligheder: direkte finansiering på EU-niveau af strukturelle eller risikobetonede projekter og etablering af regionale investeringsplatforme;

52. fremhæver den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitikks eksterne dimension og i denne forbindelse navnlig vigtigheden af at bakke op om EU's bidrag til en bedre forvaltning af verdenshavene. RU mener, at denne indsats bidrager til at styrke bæredygtigheden og konkurrenceevnen i EU's maritime erhverv og fiskerisektor gennem opnåelse af lige konkurrencevilkår og mere bæredygtige verdenshave;

53. mener, at den maritime sektor har potentiale til at skabe flere arbejdspladser og økonomisk vækst. RU gør opmærksom på, at nogle regioner allerede har udviklet detaljerede planer for udviklingen af den blå økonomi, og at mange andre er i fuld gang hermed;

54. minder om, at det maritime område er genstand for stigende opmærksomhed på internationalt plan, såvel i konklusionerne fra COP21 og COP22 som i frihandelsaftalerne, og at de maritime virksomheder i EU står over for en stærk international konkurrence i alle sektorer inden for den blå økonomi såsom transport, energi, innovation, skibsbygning, fiskeri og akvakultur. RU anser derfor en konsekvent EU-politik med en tilstrækkelig finansiering for at være den bedste løsning for EU's maritime regioner og opfordrer EU til at investere i disse sektorer, især inden for vedvarende havenergi og marin bioteknologi, hvor vi kan blive førende på verdensplan;

55. advarer om, at brexit er en stor udfordring, som kaster en skygge over den maritime sektor og fiskerisektoren på såvel kort sigt som lang sigt, og understreger behovet for at tage dette i betragtning og imødegå brexits indvirkning på regionerne ⁽⁵⁾. RU frygter, at denne proces kan få negative følger for tildelingen af midler til fiskeriet og for markedsføringen af fiskevarer, og anmoder om økonomisk støtte for at afbøde denne negative indvirkning;

56. går ind for, at lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet tildeles en større andel af finansieringspakken, eftersom dette instrument har vist sig effektivt i små kystsamfund. RU mener, at disse strategier bør omfatte nye arbejdsformer for at formidle den maritime sektors og fiskerisektorens vigtige socioøkonomiske rolle og gøre dem attraktive for unge for at fremme generationsskiftet. RU fremhæver den rolle, som netværket af fiskeriområder (FARNET) spiller og har mulighed for at spille i forbindelse med samordningen af indsatsen.

Bruxelles, den 16. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁵⁾ Se RU's undersøgelse om konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union for EU's lokale og regionale myndigheder.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst

(2018/C 361/04)

Ordfører: Mikel IRUJO AMEZAGA (ES/EA), leder af Navarra-delegationen i Bruxelles

Basisdokument: Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst

COM(2017) 376 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Intelligente specialiseringsstrategier som katalysator for innovation og vækst

1. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig, at Den Europæiske Union fortsat udgør det største indre marked i verden, men at nye forhold i andre dele af verden tvinger os til at omlægge vores vækst- og innovationspolitik. En industriel modernisering er helt afgørende for at forbedre Europas konkurrenceevne;
2. minder om, hvor vigtigt det er, at alle forvaltningsniveauer (EU-niveau samt nationalt, regionalt og lokalt niveau) arbejder sammen, og at det subnationale niveau får tilstrækkelig mulighed for og midler til at tage ansvar for sit udviklingspotentiale;
3. bemærker, at de intelligente specialiseringsstrategier fungerer som katalysator for vækst- og innovationspolitikken og er en vigtig faktor for samhørighedspolitikens resultater;
4. minder om, at der er brug for en solid, effektiv og målrettet indsats på regionalt plan for at udvikle de intelligente specialiseringsstrategier, som EU kan fremme gode betingelser for, ud over de foranstaltninger der træffes på nationalt plan;
5. bemærker ligeledes, at de intelligente specialiseringsstrategier har medført en ny »samarbejdskultur« i regionerne, da de netop tager udgangspunkt i en samarbejds- og deltagelsesorienteret proces mellem forsknings- og innovationsaktører og industrien, hvilket fremmer efterspørgselsdrevet innovation og kollektive løsninger;
6. påpeger, at de intelligente specialiseringsstrategier har fungeret som katalysator for udviklingen af reelle regionale innovationsøkosystemer. De regionale innovationsøkosystemer påvirker i betydelig grad den regionale økonomi og konkurrenceevne og medfører fremragende innovation tæt på borgerne og tilpasset deres lokale behov;
7. understreger, at de intelligente specialiseringsstrategier er mere omfattende end regionernes individuelle strategier, og at de bør bruges til at promovere en mere effektiv innovationspolitik og fremme det tværregionale samarbejde;
8. er overbevist om, at et tværregionalt samarbejde med afsæt i de intelligente specialiseringsstrategier vil bidrage til at skabe og omstrukturere EU's værdikæder, ved at det styrker synergien for investeringer mellem den private og den offentlige sektor og således bidrager til at udvikle EU's økonomi som helhed.

Intelligente specialiseringsstrategier 2.0 med afsæt i tværregionalt samarbejde

9. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de fremtidige intelligente specialiseringsstrategier 2.0 bør tage afsæt i et strategisk tværregionalt samarbejde og bæredygtige forbindelser mellem regionale økosystemer på prioriterede områder inden for intelligent specialisering. De er således et vigtigt middel til at øge regionernes konkurrenceevne og modstandskraft. Derfor bør Interreg være i stand til at finansiere aktiviteter som f.eks. fælles projekter, demonstrationsaktiviteter, nye værdikæder osv. i relation til områder for intelligent specialisering. Dette ville hjælpe regionerne med at give innovationsøkosystemerne en europæisk dimension og således fremme det indre markeds konkurrenceevne;
10. er overbevist om, at hvis vi styrker den tværregionale og grænseoverskridende dimension i form af tværregionale investeringsmuligheder, vil vi også lette udbredelsen af lokal og regional innovation. Kombinationen af de forskellige regioners teknologiske, industrielle og menneskelige infrastrukturer på grundlag af deres respektive styrker og færdigheder er med til at skabe en kritisk masse, stordriftsfordele og har derfor potentiale til at gøre de forskellige forsknings- og innovationssystemer mere effektive;

11. mener, at tværregionalt samarbejde og værdikæder vil bidrage til lettere og mere effektiv adgang til infrastrukturer af kombineret og sammenkoblet teknologi, hvilket også vil være med til at mindske de teknologiske risici og usikkerheden inden for industrien;

12. mener, at nu hvor forhandlingerne og drøftelserne om den nye flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 skrider frem, er tiden inde til at overveje, hvilken type instrumenter EU bør gennemføre for at fremme interregionalt samarbejde med afsæt i de intelligente specialiseringsstrategier;

13. synes, at der i betragtning af behovet for at arbejde sammen på alle niveauer lige fra lokalt til europæisk niveau bør tages fat på følgende udfordringer:

- så vidt muligt gøre forvaltningen af fondene mindre kompliceret samt øge synergierne og kohærensens med henblik på at skabe et økosystem, der gør det muligt at skabe synergi mellem finansieringen på regionalt og europæisk plan;
- iværksætte attraktive finansieringsinstrumenter, der bidrager til at skabe et økosystem for tværregionalt samarbejde;
- bevare en bottom-up-tilgang, hvor der tages højde for lokale behov og relaterede prioriteter for de intelligente specialiseringsstrategier med henblik på at øge synergien mellem EU's fonde;

14. anbefaler, at EU i løbet af den kommende finansieringsperiode via Kommissionen og JRC indleder en ny fase i de intelligente specialiseringsstrategier 2.0 med henblik på at udvikle en proces til udforskning af det interregionale potentiale, hvor regionerne slår deres intelligente specialiseringsstrategier sammen i en tværregional triple helix-strategi;

15. mener, at processen til udforskning af det regionale potentiale bør bygge på en bottom-up-tilgang, hvor de regionale myndigheder deler deres udviklingsmål med andre EU-regioner, udarbejder lister over de vigtigste udviklingsaktører i regionen, laver en fælles analyse af deres mangler og udfordringer og gennemfører en screening af, hvilke støtteinstrumenter de råder over;

16. er af den holdning, at regionerne bør opfordres til at kortlægge de regionale prioriteter i deres intelligente specialiseringsstrategier og de forskellige regionale, nationale og europæiske finansierings- og investeringsordninger (Horisont 2020, COSME osv.). De intelligente specialiseringsstrategier, herunder de ovennævnte initiativer, bør katalogiseres af Kommissionen og bruges til at lette samarbejdet mellem regionerne samt udviklingen af passende finansieringsinstrumenter. Dette bør bidrage til, at man kan kombinere midler på alle niveauer (lokalt, regionalt, nationalt og europæisk) med henblik på at støtte tværregionale projekter;

17. anbefaler, at der anlægges en bottom-up-tilgang, som giver regionerne mulighed for at fungere som kontaktpunkter for intelligente specialiseringsstrategier. Sådanne kontaktpunkter for intelligente specialiseringsstrategier skal have ansvaret for at udvikle processen til udforskning af det regionale potentiale med henblik på at fremme udviklingen af tværregionalt samarbejde inden for rammerne af en tværregional triple helix-strategi;

18. finder det afgørende, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til platformen for intelligente specialiseringsstrategier for at kunne udvikle instrumenter til støtte af gennemførelsen af politikkerne for intelligent specialisering, som f.eks. EYE@RIS3, IKT-overvågningsmekanismen, R&I Regional Viewer eller de digitale innovationsknudepunkter. Udvalget minder samtidig om, at der er behov for et mere omfattende og effektivt system til indsamling af data og statistikker på regionalt niveau.

Synergier mellem EU's fonde og regionale initiativer og finansiering

19. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen i midtvejsevalueringen af Horisont 2020 ⁽¹⁾ har medtaget et punkt om at skabe mere synergi med andre EU-finansieringsprogrammer og -politikker, navnlig henvisningen til at skabe synergi mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde og de intelligente specialiseringsstrategier;

20. mener, at de intelligente specialiseringsstrategier bør indeholde en dobbelt målsætning om dels at skabe synergi mellem de regionale innovations- og udviklingspolitikker og finansieringsinstrumenterne og dels at undgå overlappning. Målet bør derfor være at fremme synergierne mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde og andre fonde, som f. eks. det kommende niende rammeprogram, samt med nationale og regionale fonde;

21. er af den mening, at det niende rammeprogram bør omfatte en proces til udforskning af det regionale potentiale og støtte op om at skabe, styrke og internationalisere de regionale innovationsøkosystemer. At støtte samarbejdsorienteret forskning, innovation og internationalisering giver EU en reel merværdi, og det er et aspekt, der skal styrkes i den næste programmeringsperiode. Derudover bør der i forbindelse med de fremtidige EU-midler til forskning og innovation være større opmærksomhed på den virkning, som forsknings- og innovationsforanstaltninger har på regionalt niveau;

⁽¹⁾ COM(2018) 2 final.

22. konstaterer, at der er store hindringer, når det gælder udnyttelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde til tværregionalt og grænseoverskridende samarbejde. Det kan f.eks. være mangel på ressourcer eller administrativ kapacitet, manglende eksempler på bedste praksis, usikkerhed om fremgangsmåder, manglende referencerammer og metodologi, uklare mål, asymmetriske politiske kompetenceniveauer, lovgivningsmæssige hindringer og mangel på en finansiel ramme til fremme af samarbejdet;

23. foreslår, at Kommissionens tjenestegrene og aktørerne i de regionale innovationsøkosystemer indleder en struktureret dialog for at sikre, at de (nuværende og kommende) politikker og finansieringsinstrumenter, der skal støtte de regionale innovationsøkosystemer og det tværregionale samarbejde, kan gennemføres;

24. mener, at der skal foretages en evaluering af innovationspartnerskaberne (ERA-NET, JPI, ETP m.fl.). Partnerskaberne kan være en effektiv metode til at afhjælpe fragmentering, undgå overlappning, forbedre innovative tiltag og håndtere de sociale udfordringer, men vi må se nogle undersøgelser, der påviser deres virkning;

25. anerkender, bifalder og støtter Kommissionens indsats og resultater, navnlig via platformen for intelligente specialiseringsstrategier, når det gælder udarbejdelsen af undersøgelser til belysning af emnet og støtten til udvikling af metoder for tværregionalt samarbejde. Udvalget anerkender i den forbindelse, at tematiske platforme og pilotprojekter om tværnationalt samarbejde er meget værdifulde instrumenter;

26. påpeger, uanset ovenstående, at de lovgivningsmæssige hindringer og manglen på en finansiel ramme fortsat begrænser udviklingen af et reelt økosystem for tværregionalt samarbejde. På baggrund af erfaringerne med Vanguardinitiativet kan de udfordringer, som regionerne står over for i et tværregionalt samarbejde, opdeles i tre niveauer: Det første niveau omfatter indledende aktiviteter i forbindelse med udformningen af demonstrationsprojektet (oprettelse af netværk for regionale aktører, identifikation af synergier i de forskellige aktiviteter osv.). Det andet niveau omfatter driftsomkostninger ved demonstrationsprojekter baseret på udviklingen af konkrete projekter. Det tredje og sidste niveau omfatter omkostninger i forbindelse med den eventuelle produktion eller adgang til markedet, for så vidt angår det produkt eller den tjenesteydelse, der er udviklet i de foregående faser som resultat af et tværregionalt samarbejdsprojekt, når de pågældende demonstrationsaktiviteter har været vellykkede, dvs. når de er blevet godkendt og atteret;

27. anbefaler, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger til at skabe passende og fleksible ad hoc-finansieringsinstrumenter for at fremme det tværregionale samarbejde i overensstemmelse med behovene på de tre niveauer, der er nævnt i foregående punkt. Disse instrumenter kan omfatte en kombination af blandet finansiering (herunder en blanding af kreditter og lån samt offentlig og privat finansiering på forskellige niveauer) og innovativ brug af fondene til støtte af pilotprojekter om tværregionalt samarbejdsnetværk, hvor der skabes direkte kontakt med erhvervslivet og konkrete resultater:

- når det gælder de indledende udgifter til aktiviteter i forbindelse med udviklingen af demonstrationsprojekter (første niveau), er udvalget tilhænger af de eksisterende EU-fonde som supplement til de offentlig-private investeringer i innovationsprojekter inden for rammerne af tværregionale samarbejdsprojekter. Udvalget anbefaler desuden en mere fleksibel brug af Interreg med henblik på at støtte indsatsen for at skabe industrielle værdikæder, ligesom det anbefaler at sprede fokus fra de digitale innovationsknudepunkter til andre industrier og teknologier;
- når det gælder driftsomkostninger til aktiviteter i forbindelse med udviklingen af konkrete projekter (andet niveau), anbefaler udvalget, at de lande/regioner, der ønsker dette, kan sætte midler af til at udvikle et vouchersystem, som kan understøtte deres virksomheders deltagelse i tværregionale projekter. Formålet med disse vouchere er at kompensere for de omkostninger, der er forbundet med udformningen af det tværregionale samarbejdsprojekt (besøg i demonstrationsanlæg i andre regioner, komplementaritetsundersøgelser, udarbejdelse af undersøgelser og projektplaner osv.). Det tværregionale vouchersystem kunne suppleres med samfinansieringsmekanismer (f.eks. Den Europæiske Investeringsfond) for at lette virksomhedernes adgang til tjenester og infrastrukturer uden for den pågældende region. EU ville fungere som katalysator og støtte for de regionale forvaltningsmyndigheder (f.eks. i forbindelse med de atteringsordninger, der vedtages i fællesskab, eller evaluering og revision af de udgifter, der afholdes uden for regionen);
- når det gælder investeringer eller udgifter til eventuel produktion eller adgang til markedet, for så vidt angår det udviklede produkt eller tjenesteydelse (niveau 3), anbefaler udvalget, at man gør mere brug af instrumenter som f.eks. InnovFin;

28. er yderst tilfreds med ændringen og forenklingen af artikel 65, stk. 1, og artikel 70 i forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde og er af den faste overbevisning, at brugen af EFRU med hensyn til tværregionalt samarbejde er afgørende for udviklingen af de fremtidige intelligente specialiseringsstrategier 2.0. Udvalget efterlyser, uanset ovenstående, en gunstig retlig ramme for den kommende finansieringsperiode til fremme af synergier og mulighed for blandet finansiering på alle niveauer (lokalt, regionalt, nationalt og europæisk) samt støtte af tværregionale projekter.

Bruxelles, den 16. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur

(2018/C 361/05)

Ordfører:	Tanya HRISTOVA (BG/EPP), borgmester i Gabrovo
Basisdokumenter:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur — Europa-Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i Göteborg den 17. november 2017
	COM(2017) 673 final
	Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen
	COM(2018) 23 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Betragtning 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(2) Unionen har, inspireret af disse værdier, haft held til at bringe lande, samfund og mennesker sammen i et unikt politisk projekt, og resultatet har været den længste periode med fred i Europa, som samtidig har ført til social stabilitet og økonomisk velstand. Medlemsstaterne har tilsluttet sig de værdier, der er fastsat i traktaten, og det har skabt et fælles grundlag, som er kendetegnende for den europæiske livsstil og identitet og giver Unionen dens plads på den globale scene.	(2) Unionen har, inspireret af disse værdier, haft held til at bringe lande, deres regioner, byer og landområder , samfund og mennesker sammen i et unikt politisk projekt, og resultatet har været den længste periode med fred i Europa, som samtidig har ført til social stabilitet og økonomisk velstand. Medlemsstaterne har tilsluttet sig de værdier, der er fastsat i traktaten, og det har skabt et fælles grundlag, som er kendetegnende for den europæiske livsstil og identitet og giver Unionen dens plads på den globale scene.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Betragtning 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(3) Unionen og dens medlemsstater står over for mange forskellige udfordringer, herunder populisme, fremmedhad, splittende nationalisme, forskelsbehandling, spredning af falske nyheder og desinformation samt udfordringen med radikaliserings. Disse fænomener kan udgøre en alvorlig trussel mod grundlaget for vores demokratier, underminere tiltroen til retsstaten og demokratiske institutioner og forhindre følelsen af et fælles tilhørsforhold i og mellem vores europæiske samfund.</p>	<p>(3) Unionen, dens medlemsstater samt de lokale og regionale myndigheder står over for mange forskellige udfordringer, herunder populisme, fremmedhad, splittende nationalisme, forskelsbehandling, spredning af falske nyheder og misinformation samt udfordringen med radikaliserings. Disse fænomener kan udgøre en alvorlig trussel mod grundlaget for vore demokratier på alle forvaltningsniveauer, underminere tiltroen til retsstaten og de demokratiske institutioner og forhindre et fælles tilhørsforhold i og mellem vores europæiske samfund.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(5) De lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i uddannelses- og kulturpolitikkerne, da de befinder sig tæt på de europæiske borgere og opfattes som det forvaltningsniveau, der er nærmest befolkningen. De lokale og regionale myndigheder bør derfor fortsat være omdrejningspunktet for gennemførelsen og tilpasningen af de foreslåede foranstaltninger og reformer samt inddrages i de tidlige faser af beslutningsprocessen for at garantere effektive resultater og for at sikre, at merværdien af EU's uddannelses- og kulturpolitik kan mærkes i praksis.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(13) <i>I den sammenhæng er det desuden værd at understrege, at det er af afgørende betydning at undersøge de regionale forskelle og de økonomiske og sociale konsekvenser, der opstår som følge af kompetencegab og misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder i EU, når der udarbejdes reformer af uddannelses- og erhvervsuddannelses-systemerne.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(13) På denne baggrund er det afgørende, at medlemsstaterne gør en øget indsats for at gennemføre alle målene i Pariserklæringen fra 2015. Det er særligt vigtigt fortsat at fremme fælles værdier som vektorer for samhørighed og inklusion, fremme gennemførelsen af deltagerbaserede læringsmiljøer på alle uddannelsesniveauer, forbedre uddannelsen af lærerne i medborgerskab og mangfoldighed og fremme mediekendskab og de lærendes evne til at tænke kritisk.</p>	<p>(13) På denne baggrund er det afgørende, at medlemsstaterne gør en øget indsats for at gennemføre alle målene i Pariserklæringen fra 2015 og for at udstyre de lokale og regionale myndigheder med de nødvendige værktøjer til at sikre en effektiv gennemførelse i praksis. Det er særligt vigtigt fortsat at fremme fælles værdier som vektorer for samhørighed og inklusion, fremme gennemførelsen af deltagerbaserede læringsmiljøer på alle uddannelsesniveauer, forbedre uddannelsen af lærerne i medborgerskab og mangfoldighed og fremme mediekendskab og de lærendes evne til at tænke kritisk.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Betragtning 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(15) Erasmus+ viser, at mobilitet og grænseoverskridende forbindelser er den mest effektive måde at opleve europæisk identitet. Det er af afgørende betydning, at alle kategorier af lærende drager lige stor nytte af de muligheder, som programmet giver, navnlig gennem skoleudveksling mellem medlemsstaterne. Virtuel mobilitet, især gennem e-Twinning-netværket, er et fremragende værktøj til at skabe direkte kontakt mellem elever og skal anvendes i langt højere grad i de kommende år og i kombination med fysisk mobilitet.	(15) Erasmus+ viser, at mobilitet og grænseoverskridende forbindelser er den mest effektive måde at opleve europæisk identitet. Det er af afgørende betydning, at alle kategorier af lærende drager lige stor nytte af de muligheder, som programmet giver, navnlig gennem skoleudveksling mellem og i medlemsstaterne. Virtuel mobilitet, især gennem e-Twinning-netværket, er et fremragende værktøj til at skabe direkte kontakt mellem elever og studerende og skal anvendes i langt højere grad i de kommende år og i kombination med fysisk mobilitet. Det foreslås i den sammenhæng tillige at indføre nye muligheder og udvide rækkevidden af de eksisterende muligheder for kulturel mobilitet.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 7

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Artikel 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	3. udnytte, at de lokale og regionale myndigheder befinder sig tæt på de europæiske borgere, og at strategisk set er bedst placeret til at analysere og opfylde de forskellige kulturelle gruppers specifikke behov i deres lokalområde og til at lægge grunden for en effektiv interkulturel dialog samt fremme af fælles værdier.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 8

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Artikel 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Fremme af inklusiv uddannelse	Fremme af inklusiv uddannelse
4. fremme inklusiv uddannelse for alle lærende, navnlig ved at:	4. fremme inklusiv uddannelse for alle lærende, navnlig ved at:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>a) inkludere alle elever i uddannelse af høj kvalitet fra en tidlig alder</p> <p>b) give elever og studerende den nødvendige støtte ud fra deres behov, herunder elever og studerende med en dårlig socioøkonomisk baggrund, elever og studerende med indvandrerbaggrund, elever og studerende med særlige undervisningsbehov og de dygtigste lærende</p> <p>c) muliggøre skift mellem forskellige uddannelsesniveauer og give mulighed for passende studie- og erhvervsvejledning</p>	<p>a) inkludere alle elever i uddannelse af høj kvalitet fra en tidlig alder og sikre, at der er lige muligheder og adgang til uddannelse af høj kvalitet for alle studerende, herunder personer med sproglig, religiøs, etnisk eller anden minoritetsbaggrund</p> <p>b) give elever og studerende den nødvendige støtte og vejledning ud fra deres behov, herunder elever og studerende med en dårlig socioøkonomisk baggrund, elever og studerende med indvandrerbaggrund, herunder flygtninge, der ønsker at blive integrerede som borgere i EU, elever og studerende med særlige undervisningsbehov og de bedst præsterende lærende</p> <p>c) imødekomme de særlige behov hos lærende i regioner med geografiske og demografiske udfordringer, herunder lærende i regionerne i den yderste periferi</p> <p>d) muliggøre skift mellem forskellige uddannelsesniveauer og give mulighed for passende studie- og erhvervsvejledning og tilrettelægge forløb, der omfatter støtte og uddannelsesmuligheder gennem hele livet for alle lærende</p> <p>e) tillægge sprogindlæring en større rolle i grundskolens læseplaner, idet den er mest effektiv på et tidligt tidspunkt, og dårlig sprogindlæring betragtes også som en af de største hindringer for den frie bevægelighed for personer og for etableringen af en arbejdsstyrke, der er relevant for behovene i den europæiske økonomi</p> <p>f) give unge mulighed for at erhverve og udvikle nye færdigheder gennem formel og ikkeformel læring, eftersom dette ikke blot fremmer deres beskæftigelsesegnethed på grund af en bedre afstemning af deres færdigheder og arbejdsmarkedets behov, men også gør dem i stand til at bidrage mere aktivt til solidaritetsprojekter og forme Europas fremtid ⁽¹⁾.</p> <p>⁽¹⁾ CDR 851/2017 — Investering i Europas unge og et europæisk solidaritetskorp.</p>

Begrundelse

Yderligere styrkelse af fokus inden for nogle områder på de specifikke uddannelsesbehov og lige muligheder og tilføjelse af mulighederne for livslang vejledning og uddannelse, da uddannelse ikke bør være begrænset til lærende i en særlig aldersgruppe.

Anbefalet ændring 9

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Artikel 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Fremme af den europæiske dimension i undervisningen	Fremme af den europæiske dimension i undervisningen
6. fremme den europæiske dimension i undervisningen ved at tilskynde til:	6. fremme den europæiske dimension i undervisningen ved at tilskynde til:
a) en forståelse af den europæiske sammenhæng og den fælles arv og bevidsthed om mangfoldigheden i Unionens medlemsstater	a) en forståelse af den europæiske sammenhæng og den fælles arv og bevidsthed om mangfoldigheden i Unionens medlemsstater, herunder de mange forskellige subnationale strukturer, for at fremme en forståelse af en fælles europæisk kulturarv
b) en forståelse af baggrunden for Unionen samt af dens funktionsmåde	b) en forståelse af baggrunden for Unionen samt af dens funktionsmåde, herunder den enkeltes rettigheder som EU-borger
c) deltagelse af elever og lærere i e-Twinning-netværket og i grænseoverskridende mobilitet, særligt for skoler	c) deltagelse af elever og lærere i e-Twinning-netværket og i grænseoverskridende mobilitet, særligt for skoler
d) projekter i praksis for at øge bevidstheden om EU i læringscentre, navnlig gennem direkte interaktion med de unge	d) projekter i praksis for at øge bevidstheden om EU i læringscentre, navnlig gennem direkte interaktion med de unge på lokalt og regionalt plan — som det forvaltningsniveau, der er tættest på dem
	e) en indstilling til livslang læring, der omfatter, men ikke begrænser sig til, voksenuddannelse, og som fremmer en vedvarende kritisk tankegang og stræben efter viden og ekspertise, som kan dyrkes så tidligt som på grundskole- (eller førskole-) niveau og bør integreres i alle uddannelsesstadier
	f) større fokus på emner, der er relevante for digitaliseringen af det europæiske samfund med henblik på at gøre de lærende mere fortrolige med programmeringsbegreber og indføre kompetencer inden for cybersikkerhed og mediekendskab
	g) målet om at give alle studerende i Europa mindst én iværksættererfaring for at fremme mere iværksætterorienteret- samt projekt- og undersøgelsesbaseret læringspraksis inden for både formel og uformel uddannelse

Begrundelse

De subnationale strukturers mangfoldighed i EU's medlemsstater er et væsentligt element i EU's politiske og kulturelle arv og et centralt referencepunkt for udvikling af aktivt medborgerskab på grundlag af de rettigheder, der er forbundet med EU-borgerskabet.

Anbefalet ændring 10

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Artikel 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Støtte til lærerne og undervisningen</p> <p>7. sætte lærerne, skolelederne og det akademiske personale i stand til at fremme fælles værdier og give inklusiv uddannelse, ved hjælp af:</p> <p>a) foranstaltninger til at ruste lærerne, skolelederne og det akademiske personale til at viderebringe budskabet om fælles værdier og fremme aktivt medborgerskab og samtidig videreformidle en fornemmelse af tilhørsforhold og reagere på de lærendes forskellige behov og</p> <p>b) fremme udveksling og peer-læringsprogrammer samt vejledning og rådgivning for lærerne og det akademiske personale</p>	<p>Støtte til lærerne og undervisningen</p> <p>7. sætte lærerne, skolelederne og det akademiske personale i stand til at fremme fælles værdier og give inklusiv uddannelse, ved hjælp af:</p> <p>a) foranstaltninger til at ruste lærerne, skolelederne og det akademiske personale til at viderebringe budskabet om fælles værdier og fremme aktivt medborgerskab og samtidig videreformidle en fornemmelse af tilhørsforhold og reagere på de lærendes forskellige behov</p> <p>b) fremme udveksling af bedste praksis og peer læringsprogrammer samt vejledning og rådgivning for lærerne og det akademiske personale samt mobilitet gennem Erasmus + programmet ⁽¹⁾ og</p> <p>c) fremme foranstaltninger for at lette dialogen mellem lærere og forældre/omsorgspersoner, så man styrker forbindelsen mellem skolen og familien/hjemmet, og så man skaber en varig dialog, som er afgørende for elevernes vellykkede integration i skolemiljøet og for deres generelle socialisering.</p> <p>⁽¹⁾ COR-2017-03139 — SEDEC-VI/029: Modernisering af skolevæsenet og de videregående uddannelser.</p>

Begrundelse

—

Anbefalet ændring 11

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Artikel 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>12. sikre, at alle offentlige institutioner, skoler og uddannelsesinstitutioner i EU har det nødvendige højhastighedsbredbånd og digitale udstyr, navnlig i områder med geografiske, demografiske eller sociale udfordringer, for at undgå at øge uddannelses- og kulturforskellene i den digitale tidsalder.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Forslag til Rådets henstilling om fremme af fælles værdier, inklusiv uddannelse og den europæiske dimension i undervisningen

Artikel 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
15. vurdere og evaluere de tiltag, der er iværksat for at imødekomme denne henstilling, navnlige ved hjælp af ET2020-rammen, herunder rapporten om uddannelsesovervågning.	15. vurdere og evaluere de tiltag, der er iværksat for at imødekomme denne henstilling, én gang om året under det europæiske semester og ved hjælp af ET2020-rammen, herunder rapporten om uddannelsesovervågning.

Begrundelse

Henvisning til det europæiske semester som et aspekt, der vil kunne sikre effektiv overvågning og evaluering af fremskridtene på området.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg støtter den overordnede vision om et europæisk uddannelsesområde og er enig i, at uddannelse og kultur er vigtige faktorer for at gøre Europa mere modstandsdygtig i forbindelse med stigende globalisering og den nuværende geopolitiske udvikling;
2. er også enig i, at der er behov for at skabe støtte til den kerne af grundlæggende værdier, som den Europæiske Union er baseret på, og som alle EU-medlemsstater har tilsluttet sig, da de kom med i EU. Udvalget understreger i den forbindelse vigtigheden af et fortsat og fælles engagement for at holde disse værdier i hævd som et vigtigt aspekt i den europæiske identitet, og som forudsætter et aktivt EU-medborgerskab med rødder i en mangfoldighed af kulturer;
3. understreger, at uddannelse og kultur har en stor indvirkning på alle livets områder og specifikt på styrkelse af samfundet, og dermed er et vigtigt værktøj for større kulturel integration mellem europæerne og således fremme af den sociale inklusion. Udvalget bemærker, at uddannelse i medborgerskab er et vigtigt element i den forbindelse og understreger, at borgeroplysningen om EU-medborgerskab først og fremmest bør være henvendt til de unge ⁽¹⁾;
4. understreger, at hovedansvaret for uddannelses- og kulturpolitikkerne påhviler medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder, og at EU-tiltag i henhold til EUF-traktatens artikel 6 udelukkende skal supplere, understøtte og koordinere de tiltag, som medlemsstaterne iværksætter, samt befordre regionale og territoriale samarbejdsinitiativer på disse områder. Udvalget understreger desuden, at EU-tiltag på dette område skal være fuldt ud berettigede set ud fra et nærheds- og proportionalitetsperspektiv;
5. fremhæver kulturens store betydning for identitetsskabelse, og dermed er der et behov for at se nærmere på, hvordan man gennem kultur kan styrke europæisk identitet for at underbygge legitimiteten af de demokratiske strukturer på EU-niveau, og udvalget støtter derfor initiativer, der blandt europæerne skal skabe gensidig forståelse for og kendskab til den værdi, som kulturelle og kunstneriske udtryksformer rummer, med det sigte at styrke de fælles kulturelle elementer i vores europæiske identitet;
6. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle inden for uddannelses- og kulturpolitikkerne på grund af deres nærhed til EU-borgerne, og insisterer på, at de fortsat skal være omdrejningspunkt for gennemførelsen og tilpasningen af de foreslåede foranstaltninger og reformer;

⁽¹⁾ CDR 1319/2017.

7. mener, at forslaget i sin nuværende form synes at overholde nærhedsprincippet, og understreger betydningen af at respektere proportionalitetsprincippet for at sikre, at der ikke genereres nye finansielle eller administrative byrder og samtidig sikre en stærk finansiel støtte til uddannelse og kulturarvspolitikker og programmer i den kommende FFR.

Europæisk dagsorden

8. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i betydningen af de anførte centrale udviklingstendenser, og påpeger, at de ikke er uafhængige, og opfordrer til, at der forskes i, hvordan de er indbyrdes afhængige;

9. understreger den betydning, som Europe Direct-netværket spiller i forbindelse med viden om og formidling af det europæiske integrationsprojekt, idet netværket som en af sine opgaver har at udbrede information om elementerne i dette projekt til EU's borgere;

10. støtter fuldt ud forankringen af retten til uddannelse i den europæiske søjle for sociale rettigheder som en grundlæggende social rettighed og en grundlæggende menneskerettighed ⁽²⁾.

Europæisk identitet og bevidstheden om kulturarv

11. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver betydningen af EU's værdier, som omhandlet i chartret om grundlæggende rettigheder — menneskelig værdighed, frihed, lighed og solidaritet — for det fælles bedste og opfordrer derfor til øget inklusion og respekt for de europæiske befolkningers åndelige og etiske arv og til påskønnelse af initiativer, der fremmer bedre sameksistens;

12. understreger betydningen af, at man afsætter opmærksomhed og midler til kendskabet til og udbredelsen af europæisk kultur, historie og identiteter. I denne forbindelse foreslås det at udvide programmet »Europa for Borgerne«, så det kan sikres, at et større antal initiativer, der har dette som målsætning, kan modtage støtte;

13. fremhæver betydningen af, at medborgerne deltager i EU's politiske tiltag, og som det kommer til udtryk i rapporten »Reaching out to EU Citizens: a new opportunity« (At nå ud til EU-borgerne: en ny mulighed), understreger den grundlæggende betydning af begrebet fællesskab, som omfatter de lokale, regionale, nationale og internationale sammenhænge, mennesker lever i, for at skabe et fælles offentligt rum, hvor enkeltpersoner kan interagere i fællesskab ud fra et værdigrundlag ⁽³⁾. Europæisk identitet og fælles værdier bør supplere eksisterende regionale og nationale ideer om tilhørsforhold med henblik på at fremme et medborgerskab på flere niveauer, som det fremgår af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 2 i Lissabontraktaten;

14. gentager betydningen af det europæiske år for kulturarv i 2018 for fremme af kulturel bevidsthed samt kulturens rolle, både med hensyn til at styrke den europæiske identitet og til at støtte inklusion;

15. opfordrer til et stærkere engagement i medlemsstaterne samt regionerne og byerne med henblik på at udvikle en europæisk vision og skabe større synlighed af EU's projekter og initiativer, som i øjeblikket undergraves af, at fremgang ofte tilskrives de enkelte nationer, mens fiaskoer tilskrives EU, som Kommissionens formand Jean-Claude Juncker understregede i sin tale om Unionens tilstand i 2016;

16. opfordrer til specifikke foranstaltninger for at bevare, udvikle og udbrede europæisk traditionel kunst og håndværk, den levende arv og historie og andre kulturelle og kunstneriske initiativer og aktiviteter, der er en del af kulturen i det moderne europæiske samfund, og som fremmer en fælles identitet på grund af deres interaktive karakter, der letter aktiv læring og det kulturelle engagement;

17. opfordrer derfor til, at det europæiske år for kulturarv i 2018 kommer til at indgå i strategiske initiativer, som støtter regional kulturel udvikling, øger det gensidige kendskab og åbner nye muligheder for en bæredygtig kulturel turisme. Denne slags initiativer kunne finansieres over programmet Et Kreativt Europa, således at udbredelsen af den europæiske kulturarv fremmes efter 2018;

⁽²⁾ CDR 3141/2017.

⁽³⁾ »Reaching out to EU Citizens: a new opportunity« (s. 10), ved Luc Van den Brande, RU-medlem og særlig rådgiver for Kommissionsformand Jean-Claude Juncker, om hvordan kontakten med borgerne kan styrkes (https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reaching-out-to-citizens-report_en.pdf)

18. opfordrer til, at det europæiske kulturarvsmærke bliver en del af dette initiativ til en styrkelse af den europæiske identitet, idet det knyttes tættere sammen med regionerne, at procedurerne for udvælgelse af nye steder, der kan komme i betragtning til mærket, tydeliggøres, at dets udbredelses styrkes, og at det udstyres med effektive midler til udbredelse;
19. foreslår, at der indføres nye muligheder for kulturel mobilitet for værker og kunstnere omfattende alle regioner, herunder mere fjerntliggende områder såsom regionerne i den yderste periferi og øregioner;
20. understreger, at de lokale og regionale myndigheder strategisk set er bedst placerede til at analysere og opfylde de forskellige befolkningsgruppers specifikke behov i deres lokalområde, lægge grunden til en effektiv interkulturel dialog samt øge kendskabet til og fremme borgernes adgang til den fælles europæiske kultur;
21. fremhæver betydningen af at udstyre kulturarven med nye anvendelsesformål, at udvikle de kulturelle og kreative industrier og give de fremtidige kulturarbejdere mulighed for uddannelse og specialisering;
22. fremhæver kulturens rolle som et middel til at bringe folk tættere sammen, idet den giver mulighed for at knytte kulturelle og sproglige bånd. Den er også et redskab, der kan sætte gang i en politisk og økonomisk dialog, idet den fremmer gensidig forståelse og skaber tillid, interesse og respekt staterne imellem;
23. påpeger, hvor vigtigt det er at bibringe unge europæere et kendskab til europæisk kultur og de dermed forbundne værdier.

Uddannelse

24. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at digitaliseringen af samfundet i Europa og de europæiske uddannelser kan vise sig at være EU's mest forandringsfremmende bestræbelse i øjeblikket. Der er tale om en flerdimensional proces, der gradvis skal være med til at udvikle den erfaring, elever i alle aldre gør sig i klasseværelset, men også kommunikation, evaluering, forvaltning og administration, dataindsamling og analyse på alle stadier af deres uddannelse;
25. henleder opmærksomheden på konsekvenserne af misbrug af digitale ressourcer, som kan blive et ødelæggende instrument i hænderne på antidemokratiske kræfter, og hilser derfor Kommissionens meddelelse om »Bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang« velkommen⁽⁴⁾, som overordnet set afspejler de fire centrale begreber — gennemsigtighed, integritet, deltagelse og samarbejde — som beskrives i rapporten »Reaching out to EU Citizens: A New Opportunity«⁽⁵⁾;
26. er som formuleret af Kommissionen bekymret over, at »mange skoler endnu ikke [har] adgang til højhastighedsforbindelser og digitalt udstyr«. Dette forværres af, at mange af disse skoler er beliggende i regioner med demografiske, geografiske og sociale udfordringer, bl.a. øregioner, fjerntliggende regioner og regioner i den yderste periferi, hvilket vil øge de uddannelsesmæssige kløfter i stedet for at udjævne dem, medmindre der træffes hurtige foranstaltninger;
27. fremhæver, at der med digitaliseringen stilles yderligere krav til lærernes færdigheder og kompetencer, og at de berørte parter er nødt til at forberede lærerstanden rettidigt og på passende vis under deres uddannelse, efter- og videreuddannelse. Samtidig påpeger udvalget, at dette skaber muligheder for innovative undervisningsmetoder og interaktion;
28. advarer endvidere om, at øget digitalisering også øger angrebsfladen og konsekvenserne af mulige cybertrusler, som yderligere forstærkes af den kritiske og private karakter af de data, som skolerne indsamler og arbejder med;
29. anbefaler kraftigt med hensyn til det foregående punkt, at begrebet »indbygget sikkerhed« bør finde anvendelse i såvel undervisningsprogrammet og enhver anden form for software eller database, der anvendes af uddannelsesinstitutionerne. Der bør indføres gennemsigtige politikker for indsamling og lagring af personoplysninger;

⁽⁴⁾ COM (2018) 236 final.

⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reaching-out-to-citizens-report_en.pdf

30. erkender, at de første holdninger, værdier og identitet i vid udstrækning dannes inden for familien og i det hjemlige miljø generelt og tilskynder til indførelsen af foranstaltninger for et aktivt samarbejde med forældre og derved en styrkelse af forbindelserne mellem forældre og skole og »en samlet tilgang for hele skolen« i almindelighed;
31. påpeger, at dårlige sprogkunders udgør en væsentlig hindring for arbejdstagernes frie bevægelighed, og fremhæver, at initiativer for livslang læring og programmer for indledende og vedvarende sprogundervisning sætter den europæiske arbejdsstyrke og de faguddannede i stand til bedre at imødekomme arbejdsmarkedets behov;
32. henleder opmærksomheden på, at sprogindlæring anses for at være langt mere effektiv i en tidlig alder, og opfordrer til, at sprogindlæring kommer til at spille en større rolle i grundskolens læseplaner;
33. foreslår, at det forvaltningsniveau, der er ansvarligt for fastsættelsen af skolernes læseplaner, retter øget fokus på kulturelle og etnografiske aspekter af historien med en kritisk og filosofisk analyse af de universelle værdier, der indgår i diversiteten, og også indarbejder et afsnit om EU i disse læseplaner, hvori menneskerettighedernes rolle, europæisk medborgerskab som et ideal og en kosmopolitisk indstilling fremhæves som elementer i Unionen. Udvalget foreslår derfor at udbygge samarbejdet med kulturelle aktører på lokalt plan for bl.a. som supplement til skolernes læseplaner at udarbejde en kulturel uddannelsesplan og en kulturrute, der viser det lokale udbud af kunst og kultur;
34. opfordrer endvidere til, at der lægges større vægt på emner, der er relevante for samfundets digitalisering, så de lærende bliver mere fortrolige med begreber vedrørende programmering, og der indføres kompetencer — som ikke kun er tekniske, men også etiske, kritiske og reflekterende — på området for cybersikkerhed, sociale netværk og mediekendskab;
35. støtter intentionen om at give alle studerende og lærlinge i Europa mindst én iværksættererfaring, eventuelt i et andet EU-land, og opfordrer til mere iværksætterorienteret samt projekt- og undersøgelsesbaseret læringspraksis inden for både formel og uformel uddannelse og i virksomheder, foreninger, stiftelser og andre typer offentlige og private organer, således at iværksætteri og kreativitet fremmes. Udvalget opfordrer derfor til yderligere samarbejde mellem skoler, den private sektor og aktører i den tredje sektor og også til, at uddannelsesprogrammerne tilrettelægges således, at de studerendes kvalifikationer matcher arbejdsmarkedets behov;
36. støtter foranstaltninger til at sikre lige muligheder for alle elever, lærlinge og studerende samt at mindske ulighed, og anbefaler, at der udføres tilbundsående forskning i de bagvedliggende årsager til disse uligheder med henblik på at forbedre effektiviteten af EU's initiativer på området;
37. anbefaler helt konkret, at budskabet om at »gå videre end lige muligheder« forstås som »tilvejebringelse af lige muligheder« som et middel til at sikre inklusion, som forudsætter en målrettet indsats. En sådan indsats bør ikke begrænses til at behandle resultaterne af spørgsmål såsom ulighed, underrepræsentation og udelukkelse ved at omfordele uddannelsesmulighederne. Myndighederne bør i stedet fokusere på at finde frem til de underliggende årsager og hjælpe de berørte borgere og samfund med at overvinde dem. De lokale og regionale myndigheder, der er tættest på de europæiske borgere, bør have beføjelser til at undersøge, udforme og gennemføre sådanne foranstaltninger i henhold til lokalsamfundenes særlig behov;
38. understreger, at det er af afgørende betydning at undersøge de regionale forskelle, fastlægge et fælles grundlag i EU-medlemsstaternes uddannelsessystemer og dermed afværge de økonomiske og sociale konsekvenser, der opstår, som følge af kompetencegab og misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder i EU, når der udarbejdes reformer af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne. Endvidere påpeger udvalget, at EU er nødt til fuldt ud at anerkende og udnytte civilsamfundsrepræsentanternes knowhow for igen at komme i øjenhøjde med græsrodsorganisationerne⁽⁶⁾;
39. gentager, at det er vigtigt at skabe en fælles ramme for anerkendelse af uformel og ikkeformel uddannelse for at lette udarbejdelsen af relevante nationale procedurer;
40. støtter kraftigt fremme af Erasmus+-programmet med henblik på at fordoble antallet af deltagere og nå ud til lærende, der kommer fra ugunstige vilkår senest i 2025, og udvide anvendelsesområdet til at omfatte livslang læring og mobilitet for undervisere, så der er mulighed for mobilitet for alle studerende på lige vilkår, uanset hvor de bor, herunder for studerende fra fjerntliggende regioner, øregioner og regioner i den yderste periferi;

⁽⁶⁾ Van den Brande, Reaching out to EU Citizens: a new opportunity, s. 14.

41. anbefaler, for at modvirke den stigende tendens til misinformationskampagner og falske nyheder, at EU-institutionerne tilskyndes til og får lettere ved at reagere hurtigt og proaktivt levere relevante data på en let forståelig måde. Bedre mekanismer til at besvare borgernes spørgsmål og betænkeligheder kan også gennemføres ved hjælp af moderne internetteknologier;
42. påpeger, at med henblik på at sikre lige adgang til Erasmus +-ressourcer, bør alle europæiske borgere have lige adgang til information og støtte. Derfor bør der træffes særlige foranstaltninger for at nå ud til dårligt stillede lærende. Hvis de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at hjælpe borgere og organisationer i lokalsamfundet med at deltage i programmet, kan det bidrage til en udvidelse af Erasmus + på en bæredygtig og effektiv måde;
43. slår til lyd for aktiviteter, der tager sigte på øget administrativ kapacitet af eksisterende Erasmus +-kontorer såsom kortvarig udveksling af personale, administrative informationsdage og andre aktiviteter, som anses for nødvendige, for at rette op på Erasmus +-administrations manglende kvalifikationer i de forskellige uddannelsesinstitutioner, som igen fører til ulige muligheder blandt de studerende i disse institutioner;
44. foreslår, at man inden for rammerne af Erasmus + medtager aktiviteter, der hører under videnskabelige initiativer, der inddrager borgerne, og den dertil knyttede filosofiske tænkning på grund af disse aktiviteters relevans for livslang læring, deres evne til at opbygge stærke peer rollemodeller og deres betydning for fremme af uddannelser inden for videnskab, humaniora, samfundsvidenskab, teknologi, ingeniørvæsen og matematik (STEM);
45. minder om, at livslang læring omfatter, men ikke kan sidestilles med voksenuddannelse. Voksenuddannelse imødekommer den voksne befolknings uddannelsesbehov, der i stigende grad opstår som følge af ændrede arbejdsformer, samt formidler anden viden og samfundsmæssige færdigheder i forbindelse med livslang læring. Det afhænger af en vedvarende kritisk tankegang og stræben efter viden og ekspertise, som kan dyrkes så tidligt som på grundskole- (eller førskole-) niveau og bør integreres i alle uddannelsesstadier;
46. er klar over, at en styrkelse af Erasmus+ vil kræve ambitiøs finansiering og enklere procedurer, hvis programmets mål skal nås. På den baggrund erkender udvalget, at Det Forenede Kongerige i dag er en vigtig deltager i programmet, og opfordrer derfor til, at landets regioner og lokale myndigheder i de igangværende forhandlinger får mulighed for at deltage i europæiske samarbejdsprogrammer efter 2020 på samme vilkår som andre ikke EU medlemsstater;
47. støtter kraftigt prioriterede foranstaltninger til opbygning af inkluderende og forbundne videregående uddannelsessystemer og opfordrer til, at der lægges særlig vægt på perifere universiteter og universiteter i meget afsides beliggende regioner samt grænseoverskridende samarbejde. Den grundlæggende hypotese bør være den overbevisning, at intet universitet er perifert, og alle universiteter er eller også bør være regionale.

Vigtigste politikker

48. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig generelt over de vigtige politiske forslag fra Kommissionen og understreger betydningen af at inddrage hele det europæiske samfund og navnlig unge mennesker og lytte til dem i forbindelse med udformningen af politiske reformer inden for uddannelse og kultur;
49. advarer om, at en styrkelse af den europæiske dimension af Euronews er et skridt i den rigtige retning, men at dette kun kan være én del af en meget mere omfattende politik og strategi for medier og information som reaktion på den seneste tids samfundsmæssige og geopolitiske udviklinger.

Bruxelles, den 17. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Kulturarv som en strategisk ressource, der kan skabe mere sammenhængende og bæredygtige regioner i EU

(2018/C 361/06)

Ordfører: Babette WINTER (DE/PES), statssekretær for europæiske anliggender og kultur i Thüringens delstatsregering

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Kulturel mangfoldighed og fælles europæisk arv

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at de mange forskellige former for kulturarv er et værdifuldt aktiv for Europa, nemlig et instrument, som har potentiale til at fungere som løftestang for mere sammenhængende og bæredygtige regioner i EU, som kan bidrage til at styrke identiteten i en region og i hele Europa, som i høj grad er udtryk for EU's motto »forenet i mangfoldighed« og som supplerer Den Europæiske Unions forpligtelse til at respektere den kulturelle mangfoldighed, som fastlagt i artikel 22 i EU's charter om grundlæggende rettigheder;
2. henviser i denne udtalelse til dokumenter fra Kommissionen ⁽¹⁾, ⁽²⁾, Det Europæiske Råd ⁽³⁾ og Det Europæiske Regionsudvalg (RU) ⁽⁴⁾, der behandler EU's fremtid og styrkelsen af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur;
3. fremhæver betydningen af EU's værdier, som omhandlet i chartret om grundlæggende rettigheder — værdighed, frihed, lighed og solidaritet — for almenvellet og opfordrer derfor til større respekt for disse i indsatsen for at fremme kulturarven;
4. understreger, at kulturarv og kulturel identitet er et vigtigt middel til at fremme borgernes viden og bevidsthed om de fælles kulturelle, åndelige og religiøse rødder i Europa — som er præget af oplysningstidens værdier — i al deres mangfoldighed. Kulturarv og kulturel identitet kan forbedre forståelsen af samfundets forandring og historie og øge tolerancen over for og accepten af forskelle som svar på euroskepticisme og voksende antieuropæiske tendenser;
5. understreger, at netop viden om de århundredgamle indbyrdes forbindelser i Europa bidrager til, at mangfoldigheden og forskellene anerkendes i gensidig respekt og på ingen måde bør udnyttes til afgrænsning eller isolation, og afviser derfor enhver anvendelse af kulturarven til at skabe skel såvel inden for som uden for EU;
6. konstaterer, at borgerne i EU ifølge en eurobarometerundersøgelse ⁽⁵⁾ på den ene side anser kulturen for det stærkeste bindeled i EU — foran de europæiske værdier og retsstatens principper — men at over 50 % af de adspurgte samtidig afviser, at der findes en fælles europæisk kultur ⁽⁶⁾;
7. mener, at disse resultater kun tilsyneladende modsiger hinanden, idet de snarere er udtryk for fælles kulturelle rødder og forbindelser, som flettes sammen med forskellige regionale særpræg, og at dette afspejler EU's princip »forenet i mangfoldighed«;
8. konstaterer, at dette medfører, at navnlig det regionale niveau har et særligt ansvar for at fremme kultur som et vigtigt samfundsmæssigt bindeled, både med dens specifikke regionale særpræg og i interaktionen og udvekslingen inden for Europa, og også ud over det nuværende EU's grænser, og at dette gør EU til et anker i det geografiske Europa;

⁽¹⁾ Hvidbog om Europas fremtid. EU-27 i 2025: overvejelser og scenarier (COM(2017) 2025 final).

⁽²⁾ Meddelelse om »Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur«, bidrag til stats- og regeringschefernes møde i Göteborg den 17. november 2017 (COM(2017) 673 final).

⁽³⁾ »EU-ledernes dagsorden: uddannelse og kultur«. Foreligger på engelsk på http://www.european-council.europa.eu/media/31544/en_leaders-agenda-note-on-education-and-culture.pdf.

⁽⁴⁾ RESOL-VI/014, CdR 4785/2016 fin.

⁽⁵⁾ Standardnummer Eurobarometer 88.

⁽⁶⁾ Sænummer Eurobarometer 466.

9. tilskynder derfor Unionen til at tilføje sin egen identitet og fælles værdier til eksisterende regionale og nationale ideer om tilhørsforhold med henblik på at fremme et medborgerskab på flere niveauer i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 2 i Lissabontraktaten;

10. henviser til statsrapporterne om gennemførelse af UNESCO-konventionen ⁽⁷⁾, som mange, om end ikke alle, EU's medlemsstater har tiltrådt;

11. bekræfter Europa-Kommissionens konstatering af ⁽⁸⁾, at ansvaret for uddannelse og kultur først og fremmest ligger hos medlemsstaterne på nationalt, lokalt og regionalt niveau. Da artikel 6 og 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde definerer EU's kompetence på kulturområdet som værende begrænset til at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats, støtter udvalget EU-initiativer inden for dette felt, som fremhæver den vigtige tværnationale og europæiske dimension af dette politikområde;

12. finder det positivt, at vigtigheden af adgang til kultur, bevarelse af kulturarven, mobilitet for kunstnere og øget offentlig støtte fremhæves i forbindelse med kulturministrenes uformelle rådsmøde om »Kultur — EU's inkluderende værdi« samt i Rådets konklusioner »Arbejdsplan på kulturområdet« ⁽⁹⁾.

Kulturarv og kulturtilbud for identifikation, social samhørighed og samfundsmæssig udvikling

13. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at kulturarven kan styrke oplevelsen af en fælles identitet inden for en region og dens forbindelse med borgernes egne traditioner og historie og støtte udviklingen af intraregionale samarbejdseffekter. Dette kan fremme nye kultur- og uddannelsesinitiativer, interkulturel dialog og dermed samfundsmæssige aktiviteter;

14. fremhæver, at lokale og regionale organer råder over vigtige kompetencer, når det drejer sig om at fremme den interkulturelle dialog, især gennem deres koordinering af multidimensionale lokale og regionale netværk på kulturområdet, som inddrager alle vigtige aktører. Inden for disse rammer vil det være hensigtsmæssigt at intensivere offentlig-private partnerskaber;

15. glæder sig over anerkendelsen af uddannelse, kultur og strategier, der er rettet mod unge, i EU-topledernes Romerklæring ⁽¹⁰⁾, og understøtter udtalelsen om, at »uddannelse [...] og kultur ikke kun bidrager til konkurrenceevnen, men også til vores samfunds inklusivitet og samhørighed«;

16. understreger, at *Det Europæiske År for Kulturarv 2018* (EYCH 2018) er et vigtigt initiativ, og glæder sig over, at Kommissionen allerede har annonceret en evaluering. Udvalget understreger i denne forbindelse, at de positive effekter af EYCH 2018 skal styrkes yderligere gennem opfølgende tiltag i de kommende år. Dette skal desuden afspejles i de forskellige støtteprogrammer i den kommende FFR med henblik på at støtte formidlingen af den europæiske kulturarv efter 2018;

17. minder om, at kunstneres mobilitet — som også fremmes af Creative Europe — bidrager til, at den europæiske integration kan blive en succes, og anser det derfor for nødvendigt at fortsætte og udvide programmet Creative Europe;

18. er overbevist om, at kulturarven bidrager til det sociale sammenhold og livskvaliteten. Gennem sine historiske lokaliteter, som ikke kun ligger på steder, som i dag er meget besøgte, men også i lokaliteter og regioner, der øjeblikket står over for særlige udfordringer, kan den tilbyde udviklingsmuligheder, ikke mindst på grund af dens enorme potentiale for jobskabelse. Dette gælder navnlig for regioner, der er berørt af demografiske forandringer og faldende befolkningstal, for regionerne i den yderste periferi samt for byområder med særlige integrationsudfordringer;

19. understreger, at deltagelsesbaserede tilgange i de regionale organer kan være med til at give kulturudviklingskoncepter et bredt samfundsmæssigt grundlag og opnå større støtte til og identifikation med kulturinvesteringer. Dette fører til en varig styrkelse af den samfundsmæssige interaktion og det samfundsmæssige ansvar for den lokale kulturarv;

⁽⁷⁾ Konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, som blev vedtaget af UNESCO's Generalkonference på det 17. møde i Paris den 16. november 1972.

⁽⁸⁾ COM(2017) 673 final.

⁽⁹⁾ Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om arbejdsplanen på kulturområdet (2015-2018) (EUT C 463 af 23.12.2014, s. 4).

⁽¹⁰⁾ https://europa.eu/european-union/eu60_da.

20. tilskynder de lokale og regionale organer til at evaluere deres erfaringer med sådanne deltagelsesbaserede tilgange og udveksle dem med hinanden;
21. plæderer for en styrket dialog mellem forskellige aktører om mulige koncepter for, hvordan biblioteker, museer og andre kultursteder kan videreudvikles som fora, som et »tredje sted« til udveksling og deltagelse i diskussioner om vores byers og regioners fremtid. I den sammenhæng fremhæves muligheden for at anvende EU's generelle informationsnetværk såsom Europe Direct-netværket;
22. opfordrer samtidig til, at erfaringsudvekslingen på EU-niveau mellem de lokale og regionale organer og mellem repræsentanter for kulturinstitutioner fra forskellige regioner og medlemsstater bliver fremmet mere intensivt;
23. konstaterer i denne forbindelse, at især sprogbarrierer udgør en hindring for lokale aktører, og at der bør sættes ind fra EU's side for at overvinde disse;
24. anbefaler desuden, at infrastrukturstøtten til kulturarven fortsættes i den næste flerårige finansielle ramme med særligt fokus på den samfundskulturelle sammenhængskraft. Desuden bør produktionskæder, som er knyttet til en bæredygtig forvaltning af kulturarven, styrkes, og samarbejdsprojekter på tværs af sektorer, f.eks. mellem kulturarv og uddannelse, støttes;
25. understreger, at kultur er en fælles opgave for alle samfundsaktører — de lokale og regionale organer og medlemsstaterne — men samtidig også kræver adgang til egne privatøkonomiske finansieringsformer og en indsats fra frivillige/civilsamfundet;
26. fremhæver, at især digitaliseringen af såvel kulturarven som formidlingsformerne udgør et vigtigt potentiale for fremtiden, idet den ikke kun skaber nye adgangsveje, især for den unge generation, men også sikrer en grænseoverskridende udbredelse af viden til hele Europa om den kulturelle mangfoldighed. Digitaliseringen er af natur tværnational og udgør desuden et yderst anvendeligt redskab til udvikling af en varieret og bæredygtig turisme;
27. opfordrer derfor alle niveauer til kraftigt at støtte Europeana som et offentligt, digitalt rum for vores arv;
28. støtter kravet fra Culture Action Europe⁽¹¹⁾ om at sikre, at mindst 1 % af den næste flerårige finansielle ramme tildeles kulturen inden for alle politikområder og støtteprogrammer.

Kulturarvens indflydelse på turismen og den økonomiske udvikling i regionerne

29. Det Europæiske Regionsudvalg understreger kulturarvens værdi for den økonomiske udvikling i regionerne, først og fremmest via turismen, da 26 % af alle rejsende i EU⁽¹²⁾ angiver, at kultur er en nøgelfaktor i valget af rejsemål, men også som en blød lokaliseringfaktor med hensyn til at gøre arbejdspladser attraktive;
30. konstaterer, at de kulturelle og kreative industrier bidrager til BNP med en andel på over 3 % og i cirka samme størrelsesorden til beskæftigelsen i EU⁽¹³⁾ og navnlig i byområderne udgør en voksende økonomisk faktor;
31. henviser til, at lokale og regionale myndigheder har succes med at integrere de kulturelle og kreative industrier i deres udviklingsstrategier, og at dette har været med til at sætte skub i den lokale økonomi, bl.a. ved at fremme etablering af nye virksomheder, der yder kvalificerede og tværsektorielle tjenester. For i endnu højere grad at udnytte det kreative potentiale i regionerne vil det være hensigtsmæssigt med udvidede støtteordninger, der inddrager såvel økonomiske som kulturelle sektorer;
32. konstaterer, at det foruden prioriteringen af sanering og bevarelse af kulturmindestmærker også er afgørende at fokusere på spørgsmålet om forvaltningen af kulturinstitutionerne og det pædagogiske formidlingsarbejde, og at dette er afgørende for, om et kulturelt mindesmærke kan udfolde sin kulturturismemæssige, økonomiske og samfundsmæssige virkning fuldt ud;
33. fremhæver, at kunstneres kreative engagement i kulturarven indebærer et særligt og innovativt potentiale med hensyn til at lære af historien til gavn for samfundets fremtid;

⁽¹¹⁾ <https://cultureactioneurope.org/files/2018/03/CAE-Reflection-paper-Agenda-for-Culture-2018.pdf>.

⁽¹²⁾ Preferences of Europeans towards Tourism, Flash Eurobarometer Report 432 (marts 2016):

<http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/FLASH/surveyKy/2065>.

⁽¹³⁾ https://ec.europa.eu/culture/policy/cultural-creative-industries_en.

34. konstaterer, at den delvis manglende synlighed og manglende politiske bevidsthed om de kulturelle ressourcer — foruden manglen på finansielle ressourcer — er med til at hindre videreudviklingen fra kulturarv til en strategisk ressource for en region;

35. glæder sig på denne baggrund over etableringen af det europæiske kulturarvsmærke og opfordrer Europa-Kommissionen til at indføre foranstaltninger til at øge kendskabet til dette mærke;

36. fremhæver, at kultur — næst efter offentlige tjenester og infrastruktur såsom boligbyggeri, offentlig trafik og skoler til børnene — spiller en afgørende rolle for lokaliteters attraktivitet. I betragtning af de aktuelle tendenser inden for migration, mobilitet inden for og mellem regionerne samt demografi har dette stadig større betydning for lokale og regionale udviklingsstrategier med henblik på at holde på arbejdskraften i dårligt stillede regioner og opnå en udligning i byområder;

37. henviser til, at kulturarven ikke kun er et attraktivt og moderne kulturtilbud, men også må udgøre en bæredygtig turismefaktor med effekt på navnlig regionalt niveau. Dette gælder såvel for såkaldte fyrtårne såsom UNESCO-verdensarvssteder og steder med europæisk kulturarvsmærke som for de mange forskellige lokale kulturarvssteder;

38. fremhæver, at en geografisk bredt fordelt kulturarvsturisme gennem et bredere udbud af turistaktiviteter giver mulighed for en bedre styring og fordeling af virkningerne af kulturturismen. På denne måde kan man aflaste steder, som har nået grænserne for deres kapacitet, og hvor en fortsat vækst i turismen ville medføre skade på kulturarven. Udvalget fremhæver, at udvikling af den mindre kendte kulturarvs turismepotentiale er en effektiv måde at diversificere turismeudbuddet på og skabe bæredygtig udvikling i fjerntliggende områder, især hvis de enkelte turismeudviklingsprojekter er i overensstemmelse med mere overordnede planer for regionernes udvikling og integreres i systemet af lokale tjenester. Det gælder især bæredygtig mobilitet. Dette skal navnlig ses på baggrund af, at kulturturismen i Europa er voksende og navnlig skaber lokale arbejdspladser.

Nødvendige skridt til at udvikle og udnytte kulturarvens potentiale

39. Det Europæiske Regionsudvalg ser kritisk på, at der ikke er taget hensyn til kulturen i Europa 2020-strategien for EU's videre udvikling;

40. opfordrer derfor til, at der i betragtning af, at det er dokumenteret, at kulturen har betydning for samhørigheden i EU og for den samfundsøkonomiske udvikling i mange regioner, tages hensyn til kulturen med dens institutioner og kulturarvssteder som et strategisk område i den opfølgende strategi og i den politiske planlægning;

41. insisterer på, at kultur og kulturarv skal integreres bedre i prioriteringerne i den næste flerårige finansielle ramme gennem såvel integration af kulturaspektet i andre politikker som fastsættelse af et budgetmål på over 2 mia. EUR for det program, der skal følge op på »Et Kreativt Europa«;

42. understreger, at der opbygges kulturelle partnerskaber på tværs af alle medlemsstater, og opfordrer på denne baggrund til at intensivere støtten til tematiske kulturruter på tværs af medlemsstaternes grænser, bl.a. inden for rammerne af Interreg-programmet;

43. opfordrer til, at støtten til kulturarvsressourcer til gavn for den regionale udvikling bliver et vigtigt element i samhørighedspolitikken efter 2020. Tildelingen af midler til den brede kulturarv bør øges og må under ingen omstændigheder reduceres. Den tematiske koncentration bør, hvis den bevares som en regel efter 2020, tage hensyn til kulturelle forhold;

44. understreger betydningen af, at Den Europæiske Union iværksætter en egentlig strategi for kulturdiplomati. Det er derfor afgørende at fremme den kunstneriske og kulturelle kommunikation og udveksling mellem EU's regioner — især dem i den yderste periferi — og tredjelande bl.a. med foranstaltninger, som gør det nemmere for kunstnere og værker at komme til tredjelande og omvendt. Udvalget minder i denne forbindelse om sin opfordring til Kommissionen om at give den videre udvikling af kulturdiplomati prioritet med henblik på at indarbejde det i EU's udenrigspolitik ⁽¹⁴⁾;

⁽¹⁴⁾ COR-2016-05110.

45. peger med bekymring på, at det loft over projektbudgettet for EFRU-investeringer i kulturel infrastruktur på 5 mio. EUR, som Kommissionen indførte i den aktuelle støtteperiode for struktur- og samhørighedsfonden, ikke er hensigtsmæssigt og udgør en hæmsko for udvikling af større kulturelle infrastrukturer;
46. opfordrer derfor Kommissionen til at fjerne dette vilkårlige loft og udforme programmerne ud fra indholdsmæssige kriterier og de mål, der skal nås, herunder navnlig en europæisk merværdi;
47. opfordrer på ny de parter, der forhandler udtrædelsesaftalen med Storbritannien, til at tage hensyn til den eventuelle effekt af Storbritanniens udtræden på EU's uddannelses-, kultur- og ungdomsprogrammer og opfordrer dem til at finde egnede løsninger, som gør det muligt at tilknytte ikke-EU-lande;
48. anser det for nødvendigt, at Rådet udarbejder en fortsættelse og videreudvikling af sin arbejdsplan for kultur 2015-2018⁽¹⁵⁾;
49. støtter Kommissionens målsætning om at etablere en langsigtet EU-handlingsplan for kulturarv⁽¹⁶⁾ og dermed give aktiviteterne i EYCH 2018 en mere varig karakter;
50. opfordrer Kommissionen og Rådet til i passende — og markant øget — omfang at involvere repræsentanter for regionerne med deres direkte erfaringer i de konferencer og peer learning-initiativer, som blev vedtaget i Rådets konklusioner om arbejdsplanen for kultur;
51. går ind for styrkelsen af kapitalkraften i garantifaciliteten for de kulturelle og kreative industrier og insisterer på, at dens anvendelsesområde skal være bredere og integrere små og mellemstore virksomheder (SMV'er), da dette er en korrekt afspejling af det kulturelle og kreative område;
52. opfordrer medlemsstaterne til i øget omfang at støtte projekter om kulturel infrastruktur, uddannelse, omskoling, innovation og samarbejde via Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU);
53. tilskynder de lokale og regionale myndigheder, også i LEADER-arbejdsgrupperne, til i højere grad at have øje for den kulturelle infrastruktur i landområderne som en vigtig faktor for den samfundsmæssige samhørighed og til at sikre former for bæredygtig mobilitet, der gør det muligt for besøgende at nyde naturen med den lavest mulige påvirkning af miljøet, f. eks. cykelstier, vandreruter og vandveje;
54. opfordrer også de erhvervsdrivende inden for det kulturelle og kreative område til at arbejde aktivt for at udvikle fællesskabet og samfundet, bl.a. ved på europæisk plan at genskabe gode modeller for etablering af netværk mellem virksomheder og yde støtte til SMV'er inden for sektoren med henblik på at udnytte deres regioners historiske og kulturelle rigdom;
55. opfordrer til et tæt samarbejde med den europæiske festivalforening (EFA) i forbindelse med udvikling af udveksling og frivillige aktioner i regi af det europæiske solidaritetskorpset på området for kultur og kulturarv i forbindelse med EYCH 2018 og derefter;
56. anbefaler, at EU i sin rolle som subsidieret bidrager i højere grad fokuserer på kulturkoncepter især på regionalt og interregionalt niveau;
57. bemærker kritisk, at der mangler sammenlignende evalueringer på europæisk plan, og opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til regelmæssigt at bestille evalueringer og sammenlignende undersøgelser på europæisk plan og lade resultaterne indgå i de politiske debatter på alle niveauer;
58. afviser dog en regelmæssig, omfattende dataindsamling og rapporteringspligt, da det vil være forbundet med for meget bureaukrati;
59. gør Kommissionen opmærksom på, at væsentligt flere regioner definerer kulturarv og kulturskabelse som en vigtig faktor i den regionale udvikling, som det afspejles i strategierne for intelligent specialisering (S3);
60. opfordrer derfor til, at der skal skabes bedre muligheder for at støtte forskning i denne henseende, også ud over det snævre fokus på strategierne for intelligent specialisering (S3);

⁽¹⁵⁾ EUT C 463 af 23.12.2014, s. 4.

⁽¹⁶⁾ Dette kunne blive resultatet af det europæiske år for kulturarv 2018 og afgøres i »Assises du Patrimoine«.

61. opfordrer de regioner, der ser deres kulturarv som en særlig stærk ressource, til også at tage hensyn til dette i deres S3-strategi;
62. beklager i tråd hermed, at adgangen til kunst og kultur, som er af stor betydning for den sociale samhørighed og inklusion, ikke indgår i den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽¹⁷⁾;
63. opfordrer til, at der fortsat og i øget omfang ydes støtte til det virtuelle bibliotek Europeana ved at integrere nationale digitaliseringsmodeller. Europeana's 10-årsjubilæum i 2018 er en optimal lejlighed til at løfte projektet op på næste niveau i udviklingen;
64. opfordrer Kommissionen til at udvide systemet med priser og udmærkelser og gøre det uafhængigt af, om der er anvendt EU-midler til projekterne. Udmærkelse af innovative projekter giver mulighed for forbedret opmærksomhed ud over regionen og medlemsstaten, fremmer den europæiske udveksling og giver inspiration til andre af Europas regioner;
65. gentager sin stærke støtte til de europæiske kulturhovedstæder (2020-2033) og opfordrer til, at initiativet videreføres efter 2033 med et endnu større fokus på den store mangfoldighed i Europas kulturelle rigdom og den langsigtede udvikling af et fælles europæisk kulturområde gennem inddragelse af borgerne. Udvalget beklager på den baggrund, at Kommissionen har besluttet at udelukke UK fra 2023-udgaven. Det fælles europæiske kulturområde rækker ud over Den Europæiske Unions grænser;
66. anbefaler, at denne initiativudtalelse bliver anvendt som input i kulturministrenes rådsmøde den 22.-23. maj 2018, som kommer til at handle om »EU's fremtid gennem en langsigtet vision for det europæiske kulturindhold« og om nødvendigheden af at integrere kulturarven i alle direktiver;
67. tilskynder til, at RU's medlemmer selv tager initiativ til regelmæssig udveksling om projekter og erfaringer vedrørende deres kulturarvssteder.

Bruxelles, den 17. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁷⁾ CDR 3141/2017.

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

129. RU-PLENARFORSAMLING, 16.5.2018-17.5.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Evaluering af EU's civilbeskyttelsesmekanisme

(2018/C 361/07)

Ordfører:	Adam BANASZAK (PL/ECR). Næstformand for regionalforsamlingen i Kujawsko-Pomorskie
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme
	COM(2017) 772 final/2
	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget — Styrkelse af EU's katastrofehandtering: rescEU Solidaritet under ansvar
	COM(2017) 773 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Artikel 1, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I afgørelse nr. 1313/2013/EU foretages følgende ændringer:	I afgørelse nr. 1313/2013/EU foretages følgende ændringer:
1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:	1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
a) I stk. 1 tilføjes som litra e):	a) I stk. 1 tilføjes som litra e):
»e) at øge tilgængeligheden og brugen af videnskabelig viden om katastrofer.«	»e) at øge tilgængeligheden og brugen af videnskabelig viden om katastrofer.«
b) Stk. 2, litra a), affattes således:	b) Stk. 2, litra a), affattes således:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>»a) fremskridt med at gennemføre katastroforebyggelsesrammen målt ved det antal medlemsstater, der har stillet deres risikovurderinger, en vurdering af deres risikostyringskapacitet og en sammenfatning af deres planlægning af katastrofestyring, jf. artikel 6, til rådighed for Kommissionen«</p>	<p>»a) fremskridt med at gennemføre katastroforebyggelsesrammen målt ved det antal medlemsstater, der har stillet deres risikovurderinger, en vurdering af deres risikostyringskapacitet og en sammenfatning af deres planlægning af katastrofestyring, jf. artikel 6, til rådighed for Kommissionen«</p> <p>c) <i>Efter stk. 2 tilføjes følgende stk. 3:</i></p> <p>»3) <i>Et afgørende element i EU-mekanismen er forbedring af modstandskraften over for katastrofer, såsom oversvømmelser, jordskælv og skovbrande, gennem uddannelsestilbud og lokale beredskabsenheder, herunder frivillige grupper.</i>«</p>

Artikel 1, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 5, stk. 1, litra a), affattes således:</p> <p>»a) træffe foranstaltninger til at forbedre vidensbasen om katastroferisici og fremme udvekslingen af viden, resultaterne af den videnskabelige forskning, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater, der har fælles risici«</p>	<p>Artikel 5, stk. 1,</p> <p>a) litra a), affattes således:</p> <p>»a) træffe foranstaltninger til at forbedre vidensbasen om katastroferisici og fremme udvekslingen af viden, resultaterne af den videnskabelige forskning, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater og mellem lokale og regionale myndigheder, der har fælles risici«</p> <p>b) <i>efter stk. 1, litra f), tilføjes et nyt litra g):</i></p> <p>»g) <i>udarbejde retningslinjer og interventionskriterier for jordskælvssikring af boliger og infrastruktur inden 31. december 2018</i>«</p> <p>c) <i>stk. 1, litra h), affattes således:</i></p> <p>»h) <i>fremme af brugen af forskellige EU-fonde til at yde støtte til bæredygtig katastroforebyggelse og stille let tilgængelig information til rådighed online og i papirform i Kommissionens kontorer i medlemsstaterne om, hvordan man får adgang til disse finansieringsmuligheder</i>«</p>

Begrundelse

I mange tilfælde har de lokale og det regionale myndigheder mere viden om katastroferisici end de nationale myndigheder.

Der er behov for en opdateret og ensartet ramme for tekniske standarder, der sammen med eurokodekserne bruges til at klassificere sårbarhed over for jordskælv og fastlægge prioritetskriterier. Retningslinjerne for gennemførelse kombinerer jordskælvssikring af eksisterende byggeri med energieffektivisering.

Artikel 1, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Litra a) og b) affattes således:</p> <p>»a) udarbejde risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt niveau og stille dem til rådighed for Kommissionen senest 22. december 2018 og derefter hvert tredje år</p> <p>b) udarbejde og tilpasse deres planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller relevant subnationalt niveau baseret på den risikovurdering, der er omhandlet i litra a), og under hensyntagen til den vurdering af deres risikostyringskapacitet, der er omhandlet i litra c), og den oversigt over risici, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c)«</p> <p>b) Følgende indsættes som andet og tredje afsnit:</p> <p>»En sammenfatning af de relevante dele af risikostyringsplanlægningen fremsendes til Kommissionen, herunder oplysninger om de udvalgte forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, senest den 31. januar 2019 og derefter hvert tredje år. Desuden kan Kommissionen kræve, at medlemsstaterne fremsender særlige forebyggelses- og beredskabsplaner, som skal omfatte indsatsen på både kort og lang sigt. Unionen tager behørigt hensyn til medlemsstaternes fremskridt hvad angår katastrofeforebyggelse og -beredskab som led i en eventuel fremtidig mekanisme med forhåndsbetingselser under de europæiske struktur- og investeringsfonde.</p>	<p>4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Litra a), b) og d) affattes således:</p> <p>»a) udarbejde risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt niveau i rådføring med relevante lokale og regionale myndigheder og i overensstemmelse med Sendairammen for katastrofeforebyggelse. Udvalgte oplysninger fra risikovurderingerne, der har afgørende betydning for, at mekanismen kan fungere korrekt, bør stilles til rådighed for Kommissionen senest den 22. december 2018 og derefter hvert tredje år</p> <p>b) udarbejde og tilpasse deres planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller relevant subnationalt niveau baseret på den risikovurdering, der er omhandlet i litra a), og under hensyntagen til den vurdering af deres risikostyringskapacitet, der er omhandlet i litra c), og den oversigt over risici, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c)</p> <p>d) deltage på frivillig basis i peer reviews om vurdering af risikostyringskapaciteten og gennemføre stresstests med henblik på at håndtere krisituationer.«</p> <p>b) Følgende indsættes som andet og tredje afsnit:</p> <p>»En sammenfatning af de relevante dele af risikostyringsplanlægningen fremsendes til Kommissionen, herunder oplysninger om de udvalgte forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, senest den 31. januar 2019 og derefter hvert tredje år. Desuden kan Kommissionen kræve af medlemsstaterne, at de sørger for forebyggelses- og beredskabsplaner inden for de rammer, der er fastsat i EUF-traktatens artikel 346, stk. 1, litra a) vedrørende meddelelse af oplysninger af væsentlig sikkerhedsinteresse, og den opstiller en vejledende ramme for udarbejdelsen af sådanne planer, som skal omfatte indsatsen på både kort og lang sigt. Unionen tager behørigt hensyn til medlemsstaternes fremskridt hvad angår katastrofeforebyggelse og -beredskab som led i en eventuel fremtidig mekanisme med forhåndsbetingselser under de europæiske struktur- og investeringsfonde.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen kan ligeledes fastlægge specifikke høringsmekanismer til at fremme en passende forebyggelses- og beredskabsplanlægning og -koordinering mellem medlemsstater, som er udsat for samme type katastrofer.«	Kommissionen kan ligeledes fastlægge specifikke høringsmekanismer til at fremme en passende forebyggelses- og beredskabsplanlægning og -koordinering mellem medlemsstater — også på regionalt og lokalt niveau — som er udsat for samme type katastrofer.«

Begrundelse

Risikovurderinger må ikke udarbejdes fra oven og ned, altså under omgåelse af de lokale og regionale myndigheder. Subnationale myndigheder kan være i besiddelse af mere information om risici i et givent område, og deres repræsentanter skal aktivt inddrages i forberedelsen af risikovurderinger.

Artikel 1, stk. 4, litra a) — nyt punkt tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
—	I artikel 8, litra a), foretages følgende ændringer: »Kommissionen varetager følgende beredskabsopgaver: a) forvalte ERCC i koordination med relevante eksisterende nationale, lokale og regionale organer«

Begrundelse

Det er vigtigt at sikre, at ERCC forvaltes i koordination med relevante eksisterende nationale og regionale organer for at undgå anvendelsen af parallelle strukturer eller uklare gennemførelsesprocedurer på EU-plan.

Artikel 1, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
7. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for den europæiske civilbeskyttelsespulje, skal stå til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via den europæiske civilbeskyttelsespulje, medmindre medlemsstaterne står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver.	7. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for den europæiske civilbeskyttelsespulje, skal stå til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via den europæiske civilbeskyttelsespulje, dog under forudsætning af, at den udsendende medlemsstat godkender dette.

Begrundelse

Da det er umuligt at sige, hvordan den konkrete situation, hvor der er brug for hjælp vil se ud — dette gælder for både den udsendende og den anmodende medlemsstat — må det stadig være op til disse to medlemsstater at træffe den endelige afgørelse, om hvorvidt indsatsen finder sted eller ej.

Artikel 1, stk. 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>9) I artikel 13 affattes overskriften og stk. 1, første punktum, således:</p> <p>»EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse</p> <p>1. Kommissionen opretter et netværk af relevante civilbeskyttelses- og katastrofehandteringsaktører og -institutioner, der sammen med Kommissionen udgør EU-vidensnetværk om civilbeskyttelse.</p> <p>Netværket varetager følgende opgaver inden for uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden i tæt samarbejde med relevante videncentre, hvis det er relevant:«</p>	<p>9) I artikel 13 affattes overskriften og stk. 1, første punktum, således:</p> <p>»EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse</p> <p>1. Kommissionen opretter et netværk af relevante civilbeskyttelses- og katastrofehandteringsaktører og -institutioner, samt frivilligorganisationer og lokalsamfundsorganisationer, der sammen med Kommissionen udgør EU-vidensnetværk om civilbeskyttelse.</p> <p>Netværket varetager følgende opgaver inden for uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden i tæt samarbejde med relevante videncentre, hvis det er relevant:«</p>

Begrundelse

Frivilligorganisationer og lokalsamfundsorganisationer kan spille en vigtig rolle for at sørge for modstandsdygtighed efter en katastrofe, men deres rolle undervurderes ofte.

Artikel 1, stk. 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>10) Artikel 15, stk. 1, affattes således:</p> <p>»1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat anmode om assistance via ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt. En anmodning om assistance udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrunder behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.«</p>	<p>10) Artikel 15, stk. 1, affattes således:</p> <p>»1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat anmode om assistance via ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt og som minimum indeholde følgende information:</p> <p>a) <i>arten af den større katastrofe</i></p> <p>b) <i>hvilket område der er berørt af katastrofen, og hvilke områder der kan være truet af den</i></p> <p>c) <i>hvor megen tid og hvilke finansielle og materielle ressourcer der kræves for at afhjælpe følgerne af en truende eller indtruffet katastrofe.</i></p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	En anmodning om assistance udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrundet behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.«

Begrundelse

Med mere nøjagtig information fra medlemsstaterne i tilfælde af en større katastrofe vil det være muligt at levere en mere effektiv, målrettet og omkostningseffektiv indsats under mekanismen, ligesom det vil være muligt at nå de ønskede mål hurtigere, hvilket er meget vigtigt i forbindelse med katastrofer.

Artikel 1, stk. 11, litra a) — nyt punkt tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
—	<p>11) Artikel 16, stk. 3, litra b), affattes således:</p> <p><i>»omgående at give anbefalinger, når det er muligt i samarbejde med det berørte land og — hvor det er relevant — med regionale og lokale kontaktpunkter, på grundlag af behovene på stedet og eventuelle relevante eksisterende planer og opfordre medlemsstaterne til at indsætte bestemte kapaciteter og fremme koordineringen af den anmodede assistance;«</i></p>

Begrundelse

Gennem direkte kontakt med regionale og lokale kontaktpunkter kan anbefalingerne fremskyndes, ligesom oplysningerne kan blive mere detaljerede. Dette gælder særlig ved omfattende katastrofer, hvor de nationale myndigheders mulighed for at reagere hurtigt er begrænset.

Artikel 1, stk. 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>14) I artikel 21 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1, litra j), affattes således:</p> <p>»j) oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af rescEU i overensstemmelse med artikel 12«</p> <p>[...]</p>	<p>14) I artikel 21 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1, litra j), affattes således:</p> <p>»j) oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af rescEU i overensstemmelse med artikel 12«</p> <p>b) nyt litra n) og o) tilføjes:</p> <p><i>»n støtte til rådgivning og workshops for lokale og regionale myndigheder og andre relevante organisationer, som har til formål at integrere politikker/programmer med finansielle instrumenter, hvis gennemførelse kan bidrage til at forebygge og begrænse konsekvenserne af vejrphenomener og katastrofer</i></p> <p><i>o) støtte stresstests og en certificeringsproces for den reaktionskapacitet, som medlemsstaterne stiller til rådighed for den europæiske civilbeskyttelsespulje«</i></p> <p>[...]</p>

Begrundelse

Det er billigere at forebygge katastrofer end at genopbygge efter katastrofer. Det vil derfor være rimeligt at inkludere tiltag, der kan føre til investeringer, som direkte eller indirekte reducerer risikoen for katastrofer, eller som kan begrænse deres konsekvenser.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. medgiver, at de seneste alvorlige naturkatastrofer har demonstreret begrænsningerne i EU's civilbeskyttelsesmekanisme. Udvalget understreger imidlertid, at nok skal mekanismen reformeres, men hovedfokus skal fortsat være på at skabe modstandsdygtighed over for katastrofer. Hvis man, i en tid hvor hyppigheden og intensiteten af katastrofer er stigende, fokuserer på katastroferespons, tager man ikke fat om problemets kerne. På EU-plan bør princippet om modstandsdygtighed over for katastrofer og »bedre genopbygning efter katastrofer« bredt indarbejdes i alle EU's politikker og fonde. Udvalget understreger, at princippet om modstandsdygtighed over for katastrofer tillige skal være en hjørnesteen i EU's investeringspolitik, således at offentlige midler hjælper lokalsamfundene med at blive mere modstandsdygtige over for de negative virkninger af katastrofer og sikrer, at borgernes liv ikke kommer i fare ⁽¹⁾;
2. bemærker, at offentligheden støtter ideen om, at EU bidrager til at koordinere reaktionen på katastrofer i medlemsstaterne (gennem sin civilbeskyttelsesrolle), som det fremgår af resultaterne af eurobarometerundersøgelsen fra maj 2017;
3. bemærker, at Kommissionen med sit forslag og sin meddelelse tager et skridt i retning af en yderligere forenkling og strømlining af lovgivningen;
4. er enig med Kommission, når den konkluderer, at klimaforandringerne forøger risikoen for naturkatastrofer. Udvalget opfordrer derfor EU-institutionerne til at sikre, at EU's klimaaktion fokuserer mere på at modvirke risikoen for katastrofer og skabe et Europa, der har større modstandskraft over for katastrofer, gennem en tilgang, der er styret af lokalsamfundet og stedbaseret, og som er baseret på flerniveaustyring;
5. noterer sig, at Kommissionens forslag har et stærkt fokus på reaktion, og at mekanismen i mange tilfælde er blevet aktiveret som følge af tilbagevendende katastrofer. Man bør derfor lægge pres på medlemsstaterne, så de iværksætter passende forebyggende foranstaltninger med henblik på at bevare en tilstrækkelig national kapacitet;
6. understreger betydningen af at afstemme Kommissionens forslag med Sendairammen for katastroforebyggelse for at sikre fælles bestræbelser, styrke kapacitetsstøtten og undgå dobbeltarbejde, navnlig i forbindelse med udviklingen af nationale og lokale strategier for katastroforebyggelse;
7. bemærker, at en forbedring af EU's civilbeskyttelsesmekanisme er en integreret del af aktiviteterne med henblik på at håndtere konsekvenserne af klimaforandringerne. Udvalget understreger behovet for bedre synergi mellem de netværk, der er rettet mod håndtering af klimaforandringerne, og dem, der har med katastrofemodstandsdygtighed at gøre. Udvalget understreger behovet for bedre synergi mellem borgmesteraftalen om klima og energi og FN's Sekretariat for katastroforebyggelses kampagne for modstandsdygtige byer.

De lokale og regionale myndigheders rolle

8. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i behovet for at styrke civilbeskyttelsen i lyset af katastrofetendenserne (såvel vejrrelaterede som dem, der har at gøre med den indre sikkerhed). Udvalget understreger imidlertid, at dette bedst sker gennem en stærkere territorial og lokalsamfundsstyret tilgang. Indsatsen på EU-niveau skal være fokuseret på koordination og understøttelse af foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne og disses lokale og regionale myndigheder. Udvalget understreger, at handling fra lokalsamfundets side er den hurtigste og mest effektive måde til at begrænse de skader, der forårsages af katastrofer;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til også at inddrage de lokale og regionale myndigheder i analysen af planlagte investeringer under alle relevante programmer og i drøftelserne af eventuelle ændringer;

⁽¹⁾ COR 02646/2014; CDR 5035/2016.

10. understreger at risikovurdering og bestemmelser om planlægning af risikoforvaltning, som f.eks. dem, der kræves i henhold til lovgivningen om civil beskyttelse og EU's oversvømmelsesdirektiv, skal udformes i partnerskab med lokale og regionale myndigheder. Udvalget bemærker, at det lokale og det regionale niveau i mange tilfælde har mere viden om risici end de nationale regeringer. Udvalget efterlyser en adfærdskodeks for inddragelse af lokale og regionale myndigheder i forberedelsen af sådanne planer. Det understreger endvidere behovet for, at der på det lokale, det regionale og det nationale myndighedsniveau udveksles bedste praksis;
11. gentager ⁽²⁾, at der bør etableres en ramme for risikostyringsplaner, som medlemsstaterne kan anvende som retningslinje. Dette ville endvidere gøre det lettere at sammenligne planernes indhold. Udvalget bemærker, at en EU-ramme vil være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det understreges, at de lokale og regionale myndigheder bør have mulighed for at udarbejde deres egne planer for risikostyring, men at en vejledende EU-ramme vil være nyttig;
12. anbefaler, at Kommissionens forvaltning af beredskabskoordineringscentret (ERCC) sker i samarbejde med nationale og regionale myndigheder i de lande, der deltager i EU's mekanisme;
13. understreger, at lokale og regionale myndigheder samt frivilligsektoren og lokalsamfundsinitiativer skal inddrages i det nyetablerede EU-netværk om viden inden for civilbeskyttelse;
14. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de nationale, regionale og lokale myndigheder at udvikle en katastrofeberedskabsstrategi omfattende et program for uddannelse og øvelser og andre elementer, såsom indkaldelse af forslag inden for rammerne af EU mekanismen, et program for udveksling af eksperter og udarbejdelse af risikoscenarier;
15. bemærker, at EU-mekanismen skal kommunikeres behørigt til regionale og lokale aktører med henblik på at forbedre risikostyringen, ikke blot på tværs af grænserne, men også mellem europæiske, nationale, regionale og lokale myndigheder;
16. understreger vigtigheden af nationale og subnationale oplysningskampagner, som formidler information om EU-mekanismen og de lokale og regionale risici, der er identificeret i relevante lokale og regionale risikovurderingsdokumenter. Udvalget gentager, at det er vigtigt, at sådanne oplysningskampagner også retter sig imod skoler;
17. støtter opfordringen til, at der skabes et nyt Erasmus-program for civilbeskyttelse på linje med reglerne og principperne i forordning (EU) nr. 1288/2013 om etablering af Erasmus+ ⁽³⁾. Et sådant nyt Erasmus-program bør inkludere en international dimension og være åbent ikke alene for nationale, men også for regionale og lokale repræsentanter.

Finansieringsmuligheder

18. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet til at optrappe indsatsen for at styrke kohærensens i forhold til andre EU-instrumenter vedrørende risikoforebyggelse og -styring. Dette bør ske, ikke kun ved at der etableres en forbindelse mellem EU-mekanismen og samhørigheds-, landdistriktsudviklings-, sundheds- og forskningspolitikken, og at man fremmer en integration af disse aktiviteter i miljøpolitikken, men også ved at man ser på, hvordan disse forbindelser kan styrkes i den nye flerårige finansielle ramme og reglerne for anvendelse af midlerne;
19. noterer sig, at Kommissionen overvejer at indføre forhåndsbetingelser for anvendelsen af risikovurderings- og risikostyringsplanlægning efter 2020, både som led i samhørighedspolitikken og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. Udvalget understreger, at forhåndsbetingelser, som alene baseres på risikovurdering og risikostyringsplanlægning, i sig selv ikke vil bidrage til større katastrofemodstandskraft. Katastrofemodstandskraft skal fastsættes som et kriterium i reglerne for midlernes anvendelse, der skal være opfyldt af hvert projekt, hvortil EU yder økonomisk støtte;
20. bifalder målsætningen om at udbrede den videnskabelige viden og i højere grad at tage udgangspunkt i videnskabelige forskningsresultater, når der træffes og gennemføres forebyggelsestiltag. Udvalget understreger, at det er vigtigt, at der samarbejdes med den private sektor om at opnå en åben datapolitik og sikre, at kommercielle interesser ikke går forud for den offentlige sikkerhed og velfærd;

⁽²⁾ CDR 740/2012.

⁽³⁾ 2017/0309(COD) (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

21. understreger, at lokalsamfundene skal tilskyndes til at udarbejde planer for selvhjælp, da det ofte tager lang tid, før hjælp udefra kan nå frem. Udvalget opfordrer derfor til, at EU's indsats fokuserer på at yde bistand i form af teknisk uddannelse, således at lokalsamfundenes evne til selvhjælp kan styrkes, og at de dermed er bedre forberedt på at levere et første svar og begrænse en katastrofe. Målttede kurser for de ansvarlige for borgernes sikkerhed, bl.a. lokale ledere, socialarbejdere, læger og sygeplejersker, samt for redningstjenester og brandvæsen kan bidrage til at begrænse en katastrofe og reducere antallet af dødsfald både under og efter en krise⁽⁴⁾;

22. gentager, at den private sektor spiller en vigtig rolle for at opnå katastrofemodstandskraft og muliggøre en effektiv og hurtig genopretning efter katastrofer. Eksempelvis er private forsikringer afgørende for at hindre risikoadfærd, fremme risikobevisthed og fremme genopretning efter katastrofer⁽⁵⁾.

En dedikeret reserve af aktiver: rescEU

23. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig forslaget om at oprette en dedikeret reserve af aktiver — rescEU — som supplement til medlemsstaternes nationale reaktionskapaciteter og til styrkelse af den kollektive kapacitet til at reagere på katastrofer. Med Kommissionens forslag bliver »rescEU« et vigtigt beredskabsinstrument fremover, navnlig når der er tale om en grænseoverskridende indsats. Udvalget beklager imidlertid, at Kommissionens forslag ikke er ledsaget af en konsekvensanalyse, hvilket har betydet, at Kommissionen ikke har fremsat forslag til alternative løsninger. For at sikre overholdelse af nærhedsprincippet skal formålet med og opgaverne for »rescEU« defineres på en måde, der fastholder det centrale ansvar på medlemsstatsplan, men som samtidig styrker samspillet mellem de berørte medlemsstater og de lokale og regionale myndigheder. En hurtig og effektiv indsats kræver veluddannede lokale enheder, der er i besiddelse af det nødvendige udstyr, og frivillige grupper på lokalt plan spiller ligeledes en vigtig rolle. Udvalget understreger imidlertid, at det centrale fokus fortsat bør være på at opbygge katastrofemodstandskraft med det formål at modvirke risikoen for katastrofer og minimere de dermed forbundne skader;

24. bifalder forenklingen af det nuværende system, der kommer i stand gennem indførelse af en enkelt medfinansieringssats (75 %) for tilpasning, reparation, transport og driftsomkostninger for aktiver under den europæiske civilbeskyttelsespulje. Udvalget bifalder endvidere beslutningen om at lette de økonomiske byrder for de deltagende stater ved at udvide de støtteberettigede omkostninger og øge medfinansieringssatsen til 75 %, og betoner samtidig, at den nye reserve skal støtte og ikke frigøre medlemsstaterne fra deres forpligtelse til at udvikle deres eget retningspotentialer;

25. noterer sig, at der i den foreslåede sammensætning af rescEU-reserven indgår ressourcer, som allerede er blevet afsat til den frivillige pulje i et tilstrækkeligt antal. Udvalget støtter derfor, at Kommissionen fortsat skal have mulighed for efter aftale med medlemsstaterne at ændre på sammensætningen af rescEU-puljen, således at denne kan afstemmes fuldt ud med de kapacitetsmangler, der identificeres;

26. mener, at deltagelsen af offentlige institutioner fra medlemsstaterne og af den private sektor i rescEU bør baseres på princippet om frivillighed.

Nærhed og proportionalitet

27. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at civilbeskyttelse er et område, hvor EU's foranstaltninger er rettet mod at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats. Udvalget understreger derfor, at Kommissionen skal sikre, at den nye pulje, der etableres, sigter mod at koordinere, støtte og supplere medlemsstaternes indsats snarere end at give EU egne ressourcer eller nye beføjelser. Udvalget understreger, at et fokus på at støtte lokalsamfundenes reaktionskapacitet og bidrage til at styrke denne kan sikre en mere effektiv katastrofereaktion på en måde, der overholder nærhedsprincippet.

Bruxelles, den 16. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁴⁾ CDR 02646/2014.

⁽⁵⁾ CDR 05035/2016; CDR 02646/2014.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand

(2018/C 361/08)

<p>Ordfører: Mark Weinmeister (DE/EPP), statssekretær for europæiske anliggender, delstaten Hessen</p> <p>Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)</p> <p align="center">COM(2017) 753 final</p>
--

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 2; der indføres en ny betragtning før betragtning 6 i 1998/83

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Minstekrav for de vigtigste, forebyggende sundhedsrelaterede minimumskvalitetsstandarder og parameterværdier for drikkevand er nødvendige, hvis der skal fastlægges minimale miljøkvalitetsmålsætninger, der skal nås i forbindelse med andre regler og foranstaltninger på EU-niveau, således at en forsvarlig anvendelse af drikkevand kan sikres og fremmes. Det drejer sig navnlig om egnede vandbeskyttelsesforanstaltninger, hvormed det sikres, at overfladevand og grundvand holdes rent.</i></p>

Begrundelse

Denne betragtning består af dele af betragtning 5 og 8, der er udgået. Det er væsentligt at styre miljøpåvirkningen af emissionskilder fra områder såsom spildevand, industri og landbrug, som i forskelligt omfang kan påvirke vandområdets kvalitet, ved at der fastsættes miljøkvalitetskrav i overensstemmelse med forurenere betaler-princippet og forsigtighedsprincippet. Udledningsmængden er i sidste instans afgørende for, i hvilket omfang drikkevandskvaliteten kan opretholdes på kort, mellemlangt og langt sigt. En forvaltning af drikkevandsressourcer, som favoriserer »end of pipe«-foranstaltninger, må afvises af sundhedsmæssige hensyn. »Drikkevandsmålet« kræver passende strategier og foranstaltninger i forskellige dele af miljøet i henhold til bestemmelserne i artikel 7. WHO's sundhedsrelaterede vurdering parameterværdierne bygger på en forebyggende sundhedsbaseret tilgang (jf. den nye betragtning 16 — bortfald af artikel 9 i direktiv 98/83/EF), og ved hjælp af allokering sikres drikkevandsforsyningen midlertidigt uden negative sundhedsmæssige følger. I øvrigt ophæves denne sikkerhedstilgang ved den nye artikel 12.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 5

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) regionale kontor for Europa foretog en udførlig revision af listen over parametre og parameterværdier, som er fastsat i direktiv 98/83/EF, for at fastslå, om der er behov for at tilpasse disse i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Ud fra denne revisions resultater bør der føres kontrol med enteropatogener og Legionella, seks parametre eller parametergrupper bør tilføjes, og tre repræsentative hormonforstyrrende stoffer bør tages i betragtning med forebyggende benchmarkværdier. For tre af disse nye parametre bør der fastlægges parameterværdier, som er strengere end dem, WHO foreslår, men som stadig er gennemførlige, af hensyn til forsigtighedsprincippet. WHO bemærkede for så vidt angår bly, at koncentrationerne bør være så lave som praktisk muligt, og WHO reviderer fortsat værdien for chrom; for begge parametre bør der derfor gælde en overgangsperiode på 10 år, før strengere værdier finder anvendelse.</p>	<p>Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) regionale kontor for Europa foretog en udførlig revision af listen over parametre og parameterværdier, som er fastsat i direktiv 98/83/EF, for at fastslå, om der er behov for at tilpasse disse i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling. Ud fra denne revisions resultater bør der føres kontrol med enteropatogener og Legionella, ni parametre eller parametergrupper bør tilføjes, hvoraf tre repræsentative hormonforstyrrende stoffer og de af WHO anbefalede vejledende værdier bør tages i betragtning. WHO bemærkede for så vidt angår bly, at koncentrationerne bør være så lave som praktisk muligt, og WHO reviderer fortsat værdien for chrom; for begge parametre bør der derfor gælde en overgangsperiode på 10 år, før strengere værdier finder anvendelse.</p>

Begrundelse

Begrebet »forebyggende benchmarkværdier« defineres ikke i Kommissionens forslag. Kommissionen angiver endvidere i sit forslag i punkt 5 »Nærmere redegørelse for, hvordan WHO's anbefalinger om parametre og parameterværdier er taget i betragtning«, at der ifølge WHO i øjeblikket ikke findes dokumentation for, at disse tre hormonforstyrrende stoffer giver anledning til sundhedsrisici fra drikkevand, og at sådanne risici er usandsynlige. Kommissionen har fastsat koncentrationsgrader for disse tre stoffer på en måde, der hverken er gennemsigtig eller videnskabeligt begrundet. Det må derfor anbefales — og dette anses for tilstrækkeligt begrundet i hensynet til sundheden (drikkevand) — at benytte de af WHO anbefalede vejledende værdier som parameterværdier.

Anbefalet ændring 3

Efter betragtning 5 indføres på ny tidligere betragtning 13 og 16 i 1998/83

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Parameterværdierne er fastsat ud fra de foreliggende videnskabelige data, de er primært baseret på retningslinjerne for drikkevandskvalitet fra Verdenssundhedsorganisationen, og der er tillige taget hensyn til forsigtighedsprincippet; de repræsenterer således et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.</i>

Begrundelse

De entydige udsagn om parameterværdierne i tidligere betragtning 13 og 16 bør opretholdes. I forbindelse med artikel 18 (Revision af bilagene) må det utvetydigt slås fast, at parameterværdierne er baseret på de foreliggende videnskabelige data og forsigtighedsprincippet. Dette er i overensstemmelse med den nye artikel 12 og punkt 3. Ifølge disse skal medlemsstaterne fremover »automatisk« betragte manglende opfyldelse af parameterværdierne som en potentiel fare for menneskers sundhed. Som anført i anbefalet ændring 1 er den sundhedsrelaterede vurdering af WHO's parameterværdier baseret på en forebyggende sundhedsrelateret tilgang (jf. den nye betragtning 16 — bortfald af artikel 9 i direktiv 98/83/EF) og ikke på en umiddelbar potentiel fare. Her foreligger der en modsætning i forhold til WHO.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 9

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Farevurderingen bør tilsigte at gøre fremstillingen af drikkevand mindre behandlingskrævende, eksempelvis ved at mindske belastninger, som forurener vandforekomster, der benyttes til indvinding af drikkevand. Medlemsstaterne bør til dette formål udpege farer og mulige forureningskilder i forbindelse med de pågældende vandforekomster og kontrollere forurenende stoffer, de udpeger som værende relevante, bl.a. på grund af påviste farer (f.eks. mikroplast, nitrater, pesticider eller lægemidler, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF), på baggrund af disses naturlige forekomst i indvindingsområdet (f.eks. arsen), eller på baggrund af oplysninger fra vandleverandører (f.eks. en brat stigning i en specifik parameter i råvandet). Disse parametre bør fungere som markører, der udløser de kompetente nationale myndigheders foranstaltninger med henblik på at nedbringe belastningen af vandforekomsterne, såsom forebyggende eller afbødende foranstaltninger (herunder forskning med henblik på at forstå sundhedsvirkninger, når det er nødvendigt), beskytte disse vandforekomster og sætte ind over for forureningskilden i samarbejde med vandleverandører og interessenter.</p>	<p>Farevurderingen bør tilsigte at gøre fremstillingen af drikkevand mindre behandlingskrævende, eksempelvis ved at mindske belastninger, som forurener vandforekomster, der benyttes til indvinding af drikkevand. Medlemsstaterne bør til dette formål udpege farer og mulige forureningskilder i forbindelse med de pågældende vandforekomster og kontrollere forurenende stoffer, de udpeger som værende relevante, bl.a. på grund af påviste farer (f.eks. mikroplast (partikler med et højt polymerindhold, og som har en størrelse på mellem 1 nm og 5 nm), nitratindholdet, pesticider eller lægemidler, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF), på baggrund af disses naturlige forekomst i indvindingsområdet (f.eks. arsen), eller på baggrund af oplysninger fra vandleverandører (f.eks. en brat stigning i en specifik parameter i råvandet). Disse parametre bør fungere som markører, der udløser de kompetente nationale myndigheders foranstaltninger med henblik på at nedbringe belastningen af vandforekomsterne, såsom forebyggende eller afbødende foranstaltninger (herunder forskning med henblik på at forstå sundhedsvirkninger, når det er nødvendigt), beskytte disse vandforekomster og sætte ind over for forureningskilden i samarbejde med vandleverandører og interessenter. Med dette for øje bør medlemsstaterne gennem lovgivning og regulering tilskynde de regionale myndigheder og vandværkerne til at indføre metoder til måling af virkningerne af de valgte investeringer. At måle hvilken indvirkning vandudvindingen og belastningen fra spillevandsudledning har på vandområderne bør være det vigtigste benchmark for udviklingen af fælles miljømodeller baseret på prognoser og forvaltning. Sådanne modeller vil være nyttige for vurderingen af de optimale miljømæssige — og ikke alene socioøkonomiske — bæredygtighedsbetingelser i forbindelse med arbejde på rørledningsnet og anlæg med det mål at sikre en passende integreret vandforsyning i overensstemmelse med det pågældende områdes socioøkonomiske karakteristika.</p>

Begrundelse

Mikroplast er en stor forureningskilde, som medlemsstaterne bør overvåge. Ovenfor foreslås en definition, som anvendes af den svenske miljøstyrelse. Det må endvidere anbefales at benytte begrebet »nitratindhold« i stedet for »nitrate«, da »nitrat« er en kemisk betegnelse, mens der her er tale om nitratindholdet.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 11

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Parameterværdierne, som anvendes til at vurdere drikkevandets kvalitet, skal overholdes på det sted, hvor drikkevandet stilles til rådighed for brugeren.</p> <p>Drikkevandets kvalitet kan dog påvirkes af forbrugernes fordelingsnet. WHO bemærker, at i Unionen forårsager Legionella den største sundhedsmæssige byrde af alle vandbårne patogener. Patogenet overføres via varmtvandsanlæg gennem indånding, f.eks. ved brusebade. Forbrugernes fordelingsnet spiller derfor tydeligvis en rolle. Det ville medføre urimeligt høje omkostninger at pålægge en ensidig forpligtelse til at kontrollere dette patogen i alle private og offentlige lokaler, og derfor er en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet bedre egnet til at tackle dette spørgsmål. Desuden bør de potentielle risici, der hidrører fra produkter og materialer i kontakt med drikkevand, også tages i betragtning i risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet. Risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet bør derfor bl.a. målrette kontrollen på opprioriterede bygninger, vurdere risici hidrørende fra forbrugernes fordelingsnet og relaterede produkter og materialer, og verificere ydeevnen af byggevarer i kontakt med drikkevand på grundlag af disses ydeevnedeklaration i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011. Oplysninger, som nævnes i artikel 31 og 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006, skal også fremlægges sammen med ydeevnedeklarationen. På grundlag af denne vurdering bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der er indført tilstrækkelige kontrol- og forvaltningsforanstaltninger (f. eks. i forbindelse med udbrud) i tråd med WHO's retningslinjer, og at migration fra byggevarer ikke bringer menneskers sundhed i fare. Med forbehold af forordning (EU) nr. 305/2011 gælder det imidlertid, at når disse foranstaltninger indebærer begrænsninger af produkters og materialers fri bevægelighed i Unionen, skal sådanne begrænsninger være behørigt begrundede og åbenlyst forholdsmæssige, og de må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af handelen mellem medlemsstaterne.</p>	<p>Parameterværdierne, som anvendes til at vurdere drikkevandets kvalitet, skal overholdes på det sted, hvor drikkevandet stilles til rådighed for brugeren.</p> <p>Drikkevandets kvalitet kan dog påvirkes af forbrugernes fordelingsnet. WHO bemærker, at i Unionen forårsager Legionella den største sundhedsmæssige byrde af alle vandbårne patogener. Patogenet overføres via varmtvandsanlæg gennem indånding, f.eks. ved brusebade. Forbrugernes fordelingsnet spiller derfor tydeligvis en rolle. Det ville medføre urimeligt høje omkostninger at pålægge en ensidig forpligtelse til at kontrollere dette patogen i alle private og offentlige lokaler, og derfor er en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet bedre egnet til at tackle dette spørgsmål. Desuden bør de potentielle risici, der hidrører fra produkter og materialer i kontakt med drikkevand, også tages i betragtning i risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet. Risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet bør derfor bl.a. målrette kontrollen på opprioriterede bygninger, vurdere risici hidrørende fra forbrugernes fordelingsnet og relaterede produkter og materialer, og verificere stoffer fra produkter og materialer, der frigives i drikkevand.</p>

Begrundelse

Det må anbefales, at verifikationen af stoffer fra produkter og materialer, der frigives i drikkevand, ikke reguleres via forordning (EU) nr. 305/2011 (byggevarerforordningen). Det at fastsætte parameterkriterier og parameterværdier for migrationen af stoffer fra byggevarer til drikkevand er sundhedsrelaterede krav, og ifølge byggevarerforordningen foreligger der pt. ingen (det er blot erklæret, at der vil blive udarbejdet) harmoniserede standarder angående kontrolkriterier og ydeevne til sundhedsmæssige krav. Fabrikkerne har netop ingen mulighed for at få udarbejdet og attesteret ydeevnedeklarationer opdelt i trin og klasser. Dertil kommer, at det i forbindelse med en eventuel CE-mærkning, hhv. markedsførte CE-mærkede byggevarer, ikke ud fra ydeevnedeklarationen (f.eks. om mekanisk modstandsdygtighed) er muligt at fastslå, at menneskers sundhed ikke bringes i fare som følge af migration af stoffer til drikkevand. Stoffer fra andre materialer end byggevarer kan ligeledes frigives i drikkevand. Byggevarerforordningen er dermed kun delvis egnet, og alle materialer bør kontrolleres og reguleres. Kontrollerede oplysninger om stoffers migration fra produkter til drikkevand foreligger imidlertid inden for rammerne af 4MS (Gruppen af 4 medlemsstater), og disse udgør et gennemprøvet og anmeldt grundlag for indførelsen af et EU-dækkende test- og vurderingsskema for materialer og produkter i kontakt med drikkevand. Disse hygiejnekrav og øvrige umiddelbart tilknyttede krav bør så vidt muligt indarbejdes i EU-drikkevandsdirektivet fremover. Foruden Tyskland deltager Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige i 4MS-initiativet. Jf. anbefalet ændring 13 og 14 til artikel 10, stk. 1, litra c).

Anbefalet ændring 6

Betragtning 12

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>Med bestemmelserne i direktiv 98/83/EF om kvalitetssikring af behandling, udstyr og materialer lykkedes det ikke at afhjælpe hindringerne for det indre marked med hensyn til fri bevægelighed af byggevarer i kontakt med drikkevand. Der findes fortsat nationale produktgodkendelser med varierende krav fra den ene medlemsstat til den anden. Dette gør det vanskeligt og bekosteligt for fabrikanter at markedsføre deres produkter i hele Unionen. Den eneste mulighed for effektivt at eliminere tekniske hindringer består i at fastsætte harmoniserede tekniske specifikationer for byggevarer i kontakt med drikkevand i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011. Denne forordning åbner mulighed for at opstille europæiske standarder, som harmoniserer metoderne til vurdering af byggevarer i kontakt med drikkevand, og som fastsætter tærskelniveauer eller ydeevneklasser i relation til ydeevneniveauet for en væsentlig egenskab. Til dette formål er en standardiseringsanmodning, hvori der udtrykkeligt anmodes om standardiseringsarbejde i relation til hygiejne og sikkerhed for produkter og materialer i kontakt med drikkevand i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011, blevet optaget i arbejdsprogrammet for standardisering for 2017, og en standard vil blive udstedt senest i 2018. Offentliggørelsen af denne harmoniserede standard i Den Europæiske Unions Tidende vil sikre en rationel beslutningstagning, når sikre byggevarer, som er i kontakt med drikkevand, markedsføres eller gøres tilgængelige på markedet. Som følge heraf bør bestemmelserne om udstyr og materialer i kontakt med drikkevand udgå, erstattes delvist af bestemmelser i relation til risikovurderingen af forbrugernes fordelingsnet og suppleres af relevante harmoniserede standarder i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011.</i></p>	

Begrundelse

Forordning (EU) nr. 305/2011 harmoniserer ikke det grundlæggende hygiejne- og sundhedskrav (bilag I, punkt 3, litra e)) for produkter hvad angår produkt- og teststandarder og dermed heller ikke ydeevnedataene for stoffer, der afgives til drikkevand. Den kan derfor ikke med rimelighed danne grundlag for en ordning til forebyggelse af farer for menneskers sundhed (jf. artikel 10, stk. 1, litra c)). En indsats for at harmonisere standarderne er tidligere slået fejl. Som løsning anbefales det at regulere direkte via hygiejnekrav i EU-drikkevandsdirektivet. Jf. anbefalet ændring 13 og 14 til artikel 10, stk. 1, litra c).

Anbefalet ændring 7

Betragtning 15

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Overholdes dette direktivs krav ikke, bør medlemsstaterne øjeblikkeligt undersøge grunden hertil og sikre, at der snarest muligt træffes de nødvendige udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af vandkvaliteten. I tilfælde, hvor vandforsyningen udgør en potentiel fare for menneskers sundhed, bør denne vandforsyning forbydes, eller også bør brugen af vandet begrænses. Det er desuden vigtigt at præcisere, at medlemsstaterne automatisk bør betragte manglende opfyldelse af minimumskravene til værdier i relation til mikrobiologiske og kemiske parametre som en potentiel fare for menneskers sundhed. I tilfælde, hvor der er behov for udbedrende foranstaltninger for at genoprette drikkevandets kvalitet, bør foranstaltninger, der afhjælper problemet ved kilden, foretrækkes i overensstemmelse med traktatens artikel 191, stk. 2.</p>	<p>Overholdes dette direktivs krav ikke, bør medlemsstaterne øjeblikkeligt undersøge grunden hertil og sikre, at der snarest muligt træffes de nødvendige udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af vandkvaliteten. I tilfælde, hvor vandforsyningen udgør en potentiel fare for menneskers sundhed, bør denne vandforsyning forbydes, eller også bør brugen af vandet begrænses. Det er desuden vigtigt at præcisere, at medlemsstaterne i hvert enkelt tilfælde bør betragte manglende opfyldelse af minimumskravene til værdier i relation til mikrobiologiske og kemiske parametre som en mulig, potentiel fare for menneskers sundhed. I tilfælde, hvor der er behov for udbedrende foranstaltninger for at genoprette drikkevandets kvalitet, bør foranstaltninger, der afhjælper problemet ved kilden, foretrækkes i overensstemmelse med traktatens artikel 191, stk. 2.</p>

Begrundelse

Det kan ikke anbefales automatisk at anse overskridelser af parameterværdier for at være en potentiel fare for menneskers sundhed. Som anført i anbefalet ændring 1 er den sundhedsrelaterede vurdering af WHO's parameterværdier baseret på en forebyggende sundhedsrelateret tilgang (jf. den nye betragtning 16 — bortfald af artikel 9 i direktiv 98/83/EF) og ikke på en umiddelbar potentiel fare, hvilket i sig selv må siges at være selvmodsigende. Desuden vil dette komplicere kommunikationen med forbrugerne og give anledning til usikkerhed og tab af tillid, hvilket snarere vil fremme et øget forbrug af flaskevand i fremtiden. Dette ville modvirke formålet med direktivforslaget. Det foreslås at bibeholde artikel 9 »Dispensationer« i direktiv 98/83/EF.

Anbefalet ændring 8

Artikel 2, stk. 3, 4, 5, 6 og 9

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. »vandleverandør«: en enhed, der leverer mindst 10 m³ drikkevand om dagen i gennemsnit</p> <p>4. »lille vandleverandør«: en vandleverandør, der leverer mindre end 500 m³ om dagen eller forsyner færre end 5 000 personer</p>	<p>3. »vandleverandør«: en afgrænselig enhed, der leverer mindst 10 m³ drikkevand om dagen i gennemsnit</p> <p>4. »lille vandleverandør«: en afgrænselig vandleverandør, der leverer mindre end 500 m³ om dagen eller forsyner færre end 50 000 personer</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>5. »stor vandleverandør«: en vandleverandør, der leverer mindst 500 m³ om dagen eller forsyner mindst 5 000 personer</p> <p>6. »meget stor vandleverandør«: en vandleverandør, der leverer mindst 5 000 m³ om dagen eller forsyner mindst 50 000 personer</p> <p>7. »opprioriterede bygninger«: større bygninger med mange brugere, der potentielt udsættes for vandrelaterede risici, f.eks. hospitaler, plejehjem, bygninger med indkvarteringsmuligheder, fængsler og campingpladser, som medlemsstaterne udpeger</p> <p>8. »sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper«: mennesker, som er isoleret fra samfundet som følge af forskelsbehandling eller manglende adgangsrettigheder, ressourcer eller muligheder, og som er mere udsat for en række mulige risici for så vidt angår deres sundhed, sikkerhed, manglende uddannelse, skadelige skikke eller andre risici end resten af samfundet.</p>	<p>5. »mellemstor vandleverandør«: en afgrænselig vandleverandør, der leverer mindst 500 m³ om dagen eller forsyner mindst 50 000 og højst 500 000 personer</p> <p>6. »stor vandleverandør«: en afgrænselig vandleverandør, der leverer mindst 1 250 m³ om dagen eller forsyner mindst 500 000 og højst 1 500 000 personer</p> <p>7. »meget stor vandleverandør«: en afgrænselig vandleverandør, der leverer mindst 5 000 m³ om dagen eller forsyner mindst 1 500 000 personer</p> <p>8. »opprioriterede bygninger«: større bygninger med mange brugere, der potentielt udsættes for vandrelaterede risici, f.eks. hospitaler, plejehjem, bygninger med indkvarteringsmuligheder, fængsler og campingpladser, som medlemsstaterne udpeger</p> <p>9. »sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper«: mennesker, som er isoleret fra samfundet som følge af forskelsbehandling eller manglende adgangsrettigheder, ressourcer eller muligheder, og som er mere udsat for en række mulige risici for så vidt angår deres sundhed, sikkerhed, manglende uddannelse, skadelige skikke eller andre risici end resten af samfundet.</p> <p>10. individuel vandforsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.</p>

Begrundelse

Der er behov for en mellemkategori af store leverandører, som forsyner fra 500 000 og op til 1 500 000 personer. I nr. 3 til 6 anbefales det at fokusere på de vandforsyningselskaber, der udgør en særskilt og dermed afgrænselig forsyningsenhed. Spredte, ikke-sammenhængende forsyningsanlæg tilhørende et forsyningselskab er dermed ikke omfattet. Da forsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, eller som forsyner færre end 50 personer, defineres i artikel 3, stk. 2, litra b), bør denne definition for fuldstændighedens skyld også optages i artikel 2.

Anbefalet ændring 9

Artikel 5, stk. 1

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne fastsætter for parametrene i bilag I de værdier, der skal gælde for drikkevand, og disse må ikke være mere lempelige end de værdier, som fastsættes deri.	Medlemsstaterne fastsætter for parametrene i bilag I de værdier, der skal gælde for drikkevand, og disse må ikke være mere lempelige end de værdier, som fastsættes deri. <i>Det gælder for de indikatorparametre, der er opført i bilag I, del C, at værdierne kan benyttes som vejledende referenceværdier alene med henblik på opfyldelse af forpligtelserne, jf. artikel 12.</i>

Begrundelse

Indikatorparametrene i del C i bilag I til direktiv 98/83/EF er slettet i direktivforslaget med den begrundelse, at de ikke har nogen sundhedsmæssig relevans. Lugt og smag må imidlertid anses for hygiejnekrav i relation til drikkevandskvaliteten, og disse egenskaber påvirker accepten af postevand.

Anbefalet ændring 10

Artikel 7, stk. 1

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne skal sørge for, at drikkevandsforsyning, -behandling og -distribution underkastes en risikobaseret tilgang bestående af følgende elementer:	Medlemsstaterne skal sørge for, at drikkevandsforsyning, -behandling og -distribution underkastes en hensigtsmæssig, forholdsmæssig og lokalt relevant risikobaseret tilgang, der er relevant ud fra i lokale forhold, jf. WHO's retningslinjer for drikkevandskvalitet og standarden EN 15975-2 , bestående af følgende elementer:
a) en farevurdering af vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand, i overensstemmelse med artikel 8	a) en farevurdering af vandforekomster, som anvendes til indvinding af drikkevand, i overensstemmelse med artikel 8
b) en forsyningssikkerhedsvurdering, som udføres af vandleverandører med henblik på at kontrollere kvaliteten af det vand, de leverer, i overensstemmelse med artikel 9 og bilag II, del C	b) en forsyningssikkerhedsvurdering, som udføres af vandleverandører med henblik på at kontrollere kvaliteten af det vand, de leverer, i overensstemmelse med artikel 9 og bilag II, del C
c) en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet i overensstemmelse med artikel 10	c) en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet i overensstemmelse med artikel 10
	Medlemsstaterne sikrer en klar og afbalanceret fordeling af ansvaret for fare- og risikovurderingen når det gælder vandleverandørerne, idet der tages hensyn til de nationale retlige rammer og nærhedsprincippet.

Begrundelse

For at sikre, at der anvendes en risikobaseret tilgang i henhold til anerkendte internationale metoder, bør der henvises til de nødvendige grundlæggende standarder: WHO's retningslinjer med den såkaldte vandsikkerhedsplan-tilgang («water safety plan») og standarden EN 15975-2 (*Sikkerhed i drikkevandsforsyning — Vejledninger i risiko- og krisestyring*).

Proportionalitet bør være ledetråden for den risikobaserede tilgang. Parametrene bør være hensigtsmæssige og relevante i den lokale sammenhæng på grund af de ekstra økonomiske og tekniske omkostninger. Der er ingen dokumentation for, at den foreslåede hyppighed og liste af parametre vil resultere i et højere sundhedsbeskyttelsesniveau.

Kommissionen indfører risikobaserede analyser af afvandsområder, drikkevandsproduktion og -distribution og installationer i huse med et vist råderum til medlemsstaterne, så de kan fastlægge nærmere bestemmelser. Det udestår stadig at klarlægge ansvarsfordelingen, især når det gælder vandforsyningsselskabernes rolle.

Anbefalet ændring 11

Artikel 8, stk.1, litra d), nr. iv)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
andre relevante forurenende stoffer, såsom mikroplast eller forurenende stoffer, der er specifikke for et vandløbsopland, som medlemsstaterne fastsætter på grundlag af vurderingen af menneskelige aktiviteterets indvirkning, jf. artikel 5 i direktiv 2000/60/EF, og oplysningerne om signifikante belastninger, der indsamles i overensstemmelse med punkt 1.4 i bilag II til dette direktiv	andre relevante forurenende stoffer, såsom mikroplast (partikler med et højt polymerindhold, og som har en størrelse på mellem 1 nm og 5 nm) eller forurenende stoffer, der er specifikke for et vandløbsopland, som medlemsstaterne fastsætter på grundlag af vurderingen af menneskelige aktiviteterets indvirkning, jf. artikel 5 i direktiv 2000/60/EF, og oplysningerne om signifikante belastninger, der indsamles i overensstemmelse med punkt 1.4 i bilag II til dette direktiv

Begrundelse

Mikroplast er en stor forureningskilde, som medlemsstaterne bør overvåge. Ovenfor foreslås en definition, som anvendes af den svenske miljøstyrelse.

Anbefalet ændring 12

Artikel 8, stk. 4

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I det tilfælde, at en vandleverandør får lov at reducere kontrolhyppigheden, jf. stk. 2, litra b), skal medlemsstaterne fortsat regelmæssigt kontrollere disse parametre i den vandforekomst, der er omfattet af farevurderingen.	I det tilfælde, at en vandleverandør får lov at reducere kontrolhyppigheden, jf. stk. 3, litra b), skal medlemsstaterne fortsat regelmæssigt kontrollere disse parametre i den vandforekomst, der er omfattet af farevurderingen.

Begrundelse

Henvisningen bør rettes. Dette vedrører stk. 3, litra b).

Anbefalet ændring 13

Artikel 10, stk. 1, litra c)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>verifikation af, om ydeevnen for byggevarer i kontakt med drikkevand er tilstrækkelig i forhold til de væsentlige egenskaber i forbindelse med de grundlæggende krav til bygværker, der er specificeret i punkt 3, litra e), i bilag I til forordning (EU) nr. 305/2011.</i></p>	

Begrundelse

Det anbefales ikke at indføre denne bestemmelse. Forordning (EU) nr. 305/2011 harmoniserer ikke det grundlæggende hygiejne- og sundhedskrav (bilag I, punkt 3, litra e)) for produkter hvad angår produkt- og teststandarder og dermed heller ikke ydeevnedataene for stoffer, der afgives til drikkevand. Den kan derfor ikke med rimelighed danne grundlag for en ordning til forebyggelse af farer for menneskers sundhed. Jf. anbefalet ændring 5 og 6.

Anbefalet ændring 14

Artikel 10, stk. 2, litra c)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>træffe andre foranstaltninger, såsom passende behandlingsteknikker, i samarbejde med vandleverandører med henblik på at ændre vandets sammensætning eller egenskaber inden levering, for derigennem at eliminere eller mindske risikoen for manglende overholdelse af parameterværdierne efter levering</i></p>	

Begrundelse

Denne foranstaltning, hvormed forsyningsselskabet ændrer vandet forud for leveringen til forbrugernes fordelingsnet, så det opfylder parameterværdierne i henhold til bilag I, del C, er ikke gennemførlig. I stedet bør forbrugernes fordelingsnet teknisk og fysisk set etableres og drives på en sådan måde, at parameterværdierne i henhold til bilag I, del C, opfyldes.

Anbefalet ændring 15

Artikel 10, stk. 2, litra d)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
på behørig vis oplyse og rådgive forbrugere om betingelser for forbrug og brug af vandet og om mulige foranstaltninger for at undgå, at risikoen genopstår	på behørig vis oplyse og rådgive forbrugere om betingelser for forbrug og brug af vandet og om mulige foranstaltninger for at undgå, at risikoen for manglende opfyldelse genopstår

Begrundelse

En præcisering af, hvori risikoen består.

Anbefalet ændring 16

Artikel 12, stk. 3

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Uanset om parameterværdierne er overholdt, sørger medlemsstaterne for, at enhver drikkevandsforsyning, der indebærer en potentiel fare for sundheden, forbydes, eller at brugen af vandet begrænses, og at der træffes andre udbedrende foranstaltninger, som er nødvendige af hensyn til sundhedsbeskyttelsen.	Uanset om parameterværdierne er overholdt, sørger medlemsstaterne for, at enhver drikkevandsforsyning, der indebærer en potentiel fare for sundheden, forbydes, eller at brugen af vandet begrænses, og at der træffes andre udbedrende foranstaltninger, som er nødvendige af hensyn til sundhedsbeskyttelsen.
Medlemsstaterne skal automatisk betragte manglende opfyldelse af minimumskravene til de parameterværdier, der er fastsat i bilag I, del A og B, som en potentiel fare for menneskers sundhed.	

Begrundelse

Det automatisk at betragte enhver manglende overholdelse af parameterværdiernes mindstekrav, såsom en enkelt coliform bakterie, turbiditet eller en 10 % overskridelse af en kemisk parameter, som en potentiel fare er et udtryk for overregulering. For det første er WHO's sundhedsrelaterede vurdering af parameterværdier baseret på en forebyggende sundhedstilgang (jf. den nye betragtning 16, hvorefter bestemmelsen om dispensationer i medfør af artikel 9 i direktiv 98/83/EF udgår) og ikke på en umiddelbar potentiel fare. Her foreligger der en modsætning i forhold til WHO. For det andet er bl.a. coliforme bakterier og turbiditet indikatorer for en mulig forurening, der må afklares. Det må erindres, at en eventuel manglende overholdelse af parameterværdierne er forbundet med et krav om at informere forbrugerne. Dette vil med stor sandsynlighed føre til usikkerhed, utryghed og tab af forbrugernes tillid til drikkevandet og kan dermed øge forbruget af flaskevand. Dette er i modstrid med direktivets grundlæggende mål. Man må også huske på, at det i det enkelte tilfælde ikke altid er muligt umiddelbart at træffe foranstaltninger på grund af tekniske forhold. (Jf. anbefalet ændring 17 med henblik på at bibeholde artikel 9 »Dispensationer« i direktiv 98/83/EF.)

Anbefalet ændring 17

Ny artikel »Dispensationer« ifølge artikel 12

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p data-bbox="810 443 1414 499"><i>Artikel xx — Dispensationer (artikel 9 i direktiv 98/83/EF)</i></p> <p data-bbox="810 517 1414 712"><i>1. Medlemsstaterne kan dispensere fra de parameter-værdier, der er fastsat i bilag I, del B, eller som er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, inden for en maksimal værdi, som de fastlægger, såfremt dispensationen ikke indebærer en potentiel fare for sundheden, og såfremt drikkevandsforsyningen i det pågældende område ikke kan opretholdes på nogen anden rimelig måde.</i></p> <p data-bbox="810 786 1414 1014"><i>Dispensationer skal gælde så kort tid som muligt og ikke længere end tre år; inden dispensationen udløber, skal der foretages en revision for at fastslå, om der er gjort tilstrækkeligt fremskridt. Hvis medlemsstaterne ønsker at give endnu en dispensation, skal de sende revisionen samt en begrundelse for deres beslutning om den anden dispensation til Kommissionen. Denne anden dispensation må heller ikke gælde længere end tre år.</i></p> <p data-bbox="810 1088 1414 1205"><i>2. Under særlige omstændigheder kan medlemsstaterne sende Kommissionen en ansøgning om en tredje dispensation for en periode på højst tre år. Kommissionen træffer afgørelse om denne ansøgning inden tre måneder.</i></p> <p data-bbox="810 1279 1414 1335"><i>3. I forbindelse med dispensationer, der er givet i overensstemmelse med stk. 1 og 2, angives følgende:</i></p> <p data-bbox="810 1408 1414 2074"> <i>a) årsagen til dispensationen</i> <i>b) den pågældende parameter, tidligere relevante kontrol-resultater og den højeste tilladte værdi i henhold til dispensationen</i> <i>c) det geografiske område, mængden af vand, der leveres pr. dag, den berørte befolkning, og om der er nogen relevant levnedsmiddelvirksomhed, der påvirkes</i> <i>d) en passende kontrolplan, om nødvendigt med øget kontrolhyppighed</i> <i>e) et sammendrag af planen for de nødvendige udbedrende foranstaltninger, herunder en tidsplan for arbejdet og et skøn over omkostningerne og bestemmelserne om revision</i> </p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>f) den nødvendige varighed af dispensationen.</i></p> <p><i>4. Finder de kompetente myndigheder, at overskridelsen af parameterværdien er ubetydelig, og at udbedrende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, kan afhjælpe problemet inden for højst 30 dage, behøver kravene i stk. 3 ikke at anvendes.</i></p> <p><i>I så fald skal de kompetente myndigheder eller andre relevante organer kun fastsætte den højeste tilladte værdi for den pågældende parameter og tidsfristen for afhjælpning af problemet.</i></p> <p><i>5. Stk. 4 kan ikke længere anvendes, hvis den samme parameterværdi for en given vandforsyning i løbet af de foregående 12 måneder er blevet overskredet i mere end 30 dage sammenlagt.</i></p> <p><i>6. Medlemsstater, som anvender de dispensationer, der er hjemlet i denne artikel, skal sørge for, at den befolkning, der berøres af dispensationen, straks informeres på passende vis om dispensationen og om betingelserne i forbindelse hermed. Derudover sørger medlemsstaterne om nødvendigt for at vejlede befolkningsgrupper, for hvilke dispensationen kan indebære en særlig risiko.</i></p> <p><i>Disse forpligtelser gælder ikke for de i stk. 4 omhandlede forhold, medmindre de kompetente myndigheder bestemmer andet.</i></p> <p><i>7. Bortset fra dispensationer, der gives i overensstemmelse med stk. 4, giver medlemsstaterne inden to måneder Kommissionen meddelelse om dispensationer, der vedrører en vandforsyning på mere end 500 m³ pr. dag i gennemsnit eller en befolkning på mere end 5 000 personer, herunder de i stk. 3 omhandlede oplysninger.</i></p> <p><i>8. Denne artikel gælder ikke for drikkevand, der udbydes til salg i flasker eller anden emballage.</i></p>

Begrundelse

Hvis en manglende overholdelse af parameterværdier ikke frembyder potentielle sundhedsfarer, anbefales det at genindføre de hidtidige bestemmelser i artikel 9 i direktiv 98/83/EF om dispensationer. En given manglende overholdelse udgør ikke nødvendigvis en umiddelbar sundhedsfare, og WHO's sundhedsrelaterede vurdering af parameterværdier er baseret på en forebyggende sundhedstilgang (jf. den nye betragtning 16 — bortfald af artikel 9 i direktiv 98/83/EF).

Anbefalet ændring 18

Artikel 13

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p data-bbox="177 465 405 495">Adgang til drikkevand</p> <p data-bbox="177 618 782 757">1. Med forbehold af artikel 9 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forbedre adgangen for alle til drikkevand og fremme brugen heraf på deres område. Dette skal omfatte alle følgende foranstaltninger:</p> <p data-bbox="177 909 782 1104">a) udpegning af mennesker uden adgang til drikkevand og årsager til den manglende adgang (eksempelvis det forhold, at de tilhører en sårbar og marginaliseret befolkningsgruppe), vurdering af mulighederne for at forbedre disse menneskers adgang og oplyse dem om mulighederne for at tilslutte sig fordelingsnettet eller om alternative midler til at få adgang til vandet</p> <p data-bbox="177 1227 782 1312">b) etablering og vedligeholdelse af udstyr udendørs og indendørs med henblik på at give gratis adgang til drikkevand i det offentlige rum</p> <p data-bbox="177 1462 639 1491">c) fremme anvendelsen af drikkevand ved at:</p> <p data-bbox="220 1615 782 1671">i) iværksætte informationskampagner om kvaliteten af vandet</p> <p data-bbox="220 1794 782 1850">ii) tilskynde til at levere vandet i forvaltninger og offentlige bygninger</p> <p data-bbox="220 1973 782 2058">iii) tilskynde til, at drikkevand stilles til rådighed uden beregning i restauranter, kantiner og i forbindelse med catering.</p>	<p data-bbox="798 465 1026 495">Adgang til drikkevand</p> <p data-bbox="798 618 1418 786">1. Med forbehold af artikel 9 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forbedre adgangen for alle til drikkevand og fremme brugen heraf på deres område. Under hensyntagen til landdistrikters og øsamfunds fjerne geografiske beliggenhed skal dette omfatte alle følgende foranstaltninger:</p> <p data-bbox="798 909 1418 1104">a) udpegning af mennesker uden adgang til drikkevand og årsager til den manglende adgang (eksempelvis det forhold, at de tilhører en sårbar og marginaliseret befolkningsgruppe), vurdering af mulighederne for at forbedre disse menneskers adgang og oplyse dem om mulighederne for at tilslutte sig fordelingsnettet eller om alternative midler til at få adgang til vandet</p> <p data-bbox="798 1227 1418 1341">b) etablering og vedligeholdelse af udstyr udendørs og indendørs med henblik på at give gratis adgang til drikkevand i det offentlige rum med indførelse af særlige anordninger for at undgå spild</p> <p data-bbox="798 1462 1275 1491">c) fremme anvendelsen af drikkevand ved at:</p> <p data-bbox="857 1615 1418 1671">i) iværksætte informationskampagner om kvaliteten af vandet</p> <p data-bbox="857 1794 1418 1850">ii) tilskynde til at levere vandet i forvaltninger og offentlige bygninger</p> <p data-bbox="857 1973 1418 2058">iii) tilskynde til, at drikkevand stilles til rådighed uden beregning i restauranter, kantiner og i forbindelse med catering.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Ud fra de oplysninger, som indsamles i henhold til stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper har adgang til drikkevand.</p> <p>Har disse befolkningsgrupper ikke adgang til drikkevand, skal medlemsstaterne straks oplyse dem om kvaliteten af det vand, de benytter, og om eventuelle foranstaltninger, der kan træffes for at undgå de skadelige virkninger på menneskers sundhed forårsaget af forurening af drikkevand.</p>	<p>2. Ud fra de oplysninger, som indsamles i henhold til stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne sammen med de kompetente regionale og lokale myndigheder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sørge for, at sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper har adgang til drikkevand.</p> <p>Navnlig bør de lokale myndigheder have indflydelse på de foranstaltninger, der skal sikre adgangen til vand. Det skal også være muligt at anvende vand fra en individuel vandforsyning, forudsat at den kontrolleres og opfylder kvalitetskravene.</p> <p>Har disse befolkningsgrupper ikke adgang til drikkevand, skal medlemsstaterne straks oplyse dem om kvaliteten af det vand, de benytter, og om eventuelle foranstaltninger, der kan træffes for at undgå de skadelige virkninger på menneskers sundhed forårsaget af forurening af drikkevand.</p>

Begrundelse

Adgang til drikkevand udgør en tjenesteydelse af almen interesse. I mange medlemsstater er kommunerne ved lov pålagt at forsyne befolkningen med drikkevand i tilstrækkelige mængder. Hvis der skulle opstå et problem med drikkevandskvaliteten eller adgangen til drikkevand, bør det være op til medlemsstaterne at undersøge dette problem nærmere. Yderligere hindringer og dermed forbundne finansielle konsekvenser, som der henvises til af bestemte lokale og regionale myndigheder, må dog tackles i samarbejde med disse myndigheder med henblik på at sikre en mere ligelig adgang til vand til gavn for sårbare befolkningsgrupper.

Anbefalet ændring 19

Del B i bilag I — parametre: Pesticider — bemærkninger

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ved »pesticider« forstås:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organiske insekticider — organiske herbicider — organiske fungicider — organiske nematocider — organiske acaricider — organiske algicider — organiske rodenticider — organiske slimicider — lignende produkter (bl.a. vækstregulatorer) <p>og deres relevante metabolitter, jf. definitionen i artikel 3, nr. 32), i forordning (EF) nr. 1107/2009.</p>	<p>Ved »pesticider« forstås:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organiske insekticider — organiske herbicider — organiske fungicider — organiske nematocider — organiske acaricider — organiske algicider — organiske rodenticider — organiske slimicider — lignende produkter (bl.a. vækstregulatorer) <p>og deres relevante metabolitter, jf. definitionen i artikel 3, nr. 32), i forordning (EF) nr. 1107/2009.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Parameterværdien gælder for hvert enkelt pesticid.	Parameterværdien gælder for hvert enkelt pesticid.

Begrundelse

Forordning (EF) nr. 1107/2009 regulerer »relevante« metabolitter, og i den engelske udgave af forslaget til EU-drikkevandsdirektivets bilag af 1. februar 2018 defineres »(...) and their relevant metabolites (...)«. Det anbefales i overensstemmelse hermed at benytte »relevante« i stedet for »entsprechenden« i den tyske oversættelse. [O.A.: den foreslåede ændring berører ikke den danske tekst.]

Anbefalet ændring 20

Nyt bilag I, del D

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	DEL D Indikatorparametre Tabellen i del C i bilag I til direktiv 98/83/EF indføjes

Begrundelse

De indikatorparametre, der er opført i del C i bilag I til direktiv 98/83/EF, er udgået i direktivforslaget med den begrundelse, at de ikke har nogen sundhedsmæssig relevans. Lugt og smag må imidlertid anses for hygiejnekrav i relation til drikkevandskvaliteten, og disse egenskaber påvirker accepten af postevand. Andre indikatorparametre er anlægsspecifikke og af teknisk art: f.eks. er jern, mangan og turbiditet påkrævet til vurdering af korrosion i lighed med TOC-værdien og pH-værdien med hensyn til anvendelsen af desinfektionsmidler. Det anbefales, at indikatorparametrene genindføres som en tabel i bilag I, del D. Som følge heraf må der endvidere tages hensyn til indikatorparametrene i bilag III, del B, tabel 1 for så vidt angår karakteristikaene for metodens ydeevne.

Anbefalet ændring 21

Anbefalet ændring til følgende kommissionsdokument: COM(2017) 753 final — Del 1

Artikel 14

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Oplysninger til offentligheden	Oplysninger til offentligheden
1. Medlemsstaterne skal sørge for, at tilstrækkelige og aktuelle oplysninger om kvaliteten af drikkevand står til rådighed online for alle personer, som der leveres til, i overensstemmelse med bilag IV.	1. Medlemsstaterne skal sørge for, at tilstrækkelige og aktuelle oplysninger om kvaliteten af drikkevand står til rådighed online for alle personer, som der leveres til, i overensstemmelse med bilag IV.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne skal sørge for, at alle personer, som der leveres til, regelmæssigt og mindst en gang om året på hensigtsmæssig vis (f.eks. på deres faktura eller intelligente applikationer) uopfordret modtager følgende oplysninger:</p> <p>a) oplysninger om omkostningsstrukturen for den takst, som opkræves pr. kubikmeter drikkevand inklusive faste og variable omkostninger, idet der som minimum fremlægges omkostninger i relation til følgende elementer:</p> <p><i>i) foranstaltninger truffet af vandleverandørerne med henblik på farevurderingen i henhold til artikel 8, stk. 5</i></p> <p><i>ii) behandling og distribution af drikkevand</i></p> <p><i>iii) spildevandsopsamling og -rensning</i></p> <p><i>iv) trufne foranstaltninger ifølge artikel 13 i de tilfælde, hvor vandleverandørerne har truffet sådanne foranstaltninger</i></p> <p>b) prisen for leveret drikkevand pr. liter og kubikmeter</p> <p>c) husholdningens forbrug mindst for hvert år eller pr. faktureringsperiode, sammen med udviklingstendensen i det årlige forbrug</p> <p>d) sammenligninger af husstandens årlige vandforbrug med et gennemsnitligt forbrug for en husstand i samme kategori</p> <p>e) et link til det websted, der indeholder de i bilag IV fastsatte oplysninger.</p> <p>Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet af og metoden til at fremlægge de oplysninger, der skal afgives i henhold til første afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 20, stk. 2.</p> <p>3. Stk. 1 og 2 berører ikke anvendelsen af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.</p>	<p>2. Medlemsstaterne skal sørge for, at alle personer, som der leveres til, regelmæssigt og mindst en gang om året på hensigtsmæssig vis (f.eks. på deres faktura eller intelligente applikationer) uopfordret modtager følgende oplysninger:</p> <p>a) oplysninger om omkostningsstrukturen for den takst, som opkræves pr. kubikmeter drikkevand inklusive faste og variable omkostninger.</p> <p>b) prisen for leveret drikkevand pr. liter og kubikmeter</p> <p>c) husholdningens forbrug mindst for hvert år eller pr. faktureringsperiode, sammen med udviklingstendensen i det årlige forbrug</p> <p>d) sammenligninger af husstandens årlige vandforbrug med et gennemsnitligt forbrug for en husstand i samme kategori</p> <p>e) et link til det websted, der indeholder de i bilag IV fastsatte oplysninger.</p> <p>Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet af og metoden til at fremlægge de oplysninger, der skal afgives i henhold til første afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 20, stk. 2.</p> <p>3. Stk. 1 og 2 berører ikke anvendelsen af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.</p>

Begrundelse

Kravene i artikel 14 er for vidtgående. Information til husstandene skal fokusere på drikkevandets kvalitet. Elementer, som ikke omhandler drikkevandskvaliteten (spildevand, fortrolige dokumenter om behandlingstrin mm.), bør ikke medtages.

Anbefalet ændring 22

Anbefalet ændring til følgende dokument fra Kommissionen: COM(2017) 753 final — Del 1

Bilag IV

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>OPLYSNINGER, DER SKAL STILLES TIL RÅDIGHED FOR OFFENTLIGHEDEN ONLINE</p>	<p>OPLYSNINGER, DER SKAL STILLES TIL RÅDIGHED FOR OFFENTLIGHEDEN ONLINE</p>
<p>Forbrugerne skal gives adgang til følgende oplysninger online på en brugervenlig og brugertilpasset måde:</p>	<p>Forbrugerne skal gives adgang til følgende oplysninger online på en brugervenlig og brugertilpasset måde:</p>
<p>1) angivelse af den relevante vandleverandør</p>	<p>1) angivelse af den relevante vandleverandør</p>
<p>2) de nyeste kontrolresultater for de parametre, som er opført i bilag I, del A og B, herunder prøveudtagningshyppigheden for og beliggenheden af prøveudtagningssteder af relevans for området af interesse for den person, der modtager en levering, tillige med den parameterværdi, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 5. Kontrolresultaterne må ikke være ældre end:</p>	<p>2) de nyeste kontrolresultater for de parametre, som er opført i bilag I, del A og B, herunder prøveudtagningshyppigheden for og beliggenheden af prøveudtagningssteder af relevans for området af interesse for den person, der modtager en levering, tillige med den parameterværdi, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 5. Kontrolresultaterne må ikke være ældre end:</p>
<p>a) en måned for meget store vandleverandører</p>	<p>a) en måned for meget store vandleverandører</p>
<p>b) seks måneder for store vandleverandører</p>	<p>b) seks måneder for store vandleverandører</p>
<p>c) et år for små vandleverandører</p>	<p>c) et år for små vandleverandører</p>
<p>3) overskrides de i henhold til artikel 5 fastsatte parameterværdier, oplyses om den potentielle fare for folkesundheden og de tilknyttede sundheds- og forbrugerråd eller et hyperlink, hvor der gives adgang til sådanne oplysninger</p>	<p>3) overskrides de i henhold til artikel 5 fastsatte parameterværdier, oplyses om den potentielle fare for folkesundheden og de tilknyttede sundheds- og forbrugerråd eller et hyperlink, hvor der gives adgang til sådanne oplysninger</p>
<p>4) en sammenfatning af den relevante forsyningsrisikovurdering</p>	<p>4) en sammenfatning af den relevante forsyningsrisikovurdering</p>
<p>5) oplysning om følgende indikatorparametre og tilknyttede parameterværdier:</p>	<p>5) oplysning om følgende indikatorparametre og tilknyttede parameterværdier:</p>
<p>a) Farve</p>	<p>a) Farve</p>
<p>b) pH (Brintionkoncentration)</p>	<p>b) pH (Brintionkoncentration)</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) Ledningsevne	c) Ledningsevne
d) Jern	d) Jern
e) Mangan	e) Mangan
f) Lugt	f) Lugt
g) Smag	g) Smag
h) Hårdhed	h) Hårdhed
i) Mineraler, anioner/kationer opløst i vand: <ul style="list-style-type: none"> — Borat BO_3^- — Carbonat CO_3^{2-} — Chlorid Cl^- — Fluorid F^- — Hydrogencarbonat HCO_3^- — Nitrat NO_3^- — Nitrit NO_2^- — Phosphat PO_4^{3-} — Silikat SiO_2 — Sulfat SO_4^{2-} — Sulfid S_2^- — Aluminium Al — Ammonium NH_4^+ — Calcium Ca — Magnesium Mg — Kalium K — Natrium Na 	i) Mineraler, anioner/kationer opløst i vand: <ul style="list-style-type: none"> — Borat BO_3^- — Carbonat CO_3^{2-} — Chlorid Cl^- — Fluorid F^- — Hydrogencarbonat HCO_3^- — Nitrat NO_3^- — Nitrit NO_2^- — Phosphat PO_4^{3-} — Silikat SiO_2 — Sulfat SO_4^{2-} — Sulfid S_2^- — Aluminium Al — Ammonium NH_4^+ — Calcium Ca — Magnesium Mg — Kalium K — Natrium Na
Disse parameterværdier og andre ikke-ioniserede forbindelser og sporstoffer kan angives med en referenceværdi og/eller en forklaring	Disse parameterværdier og andre ikke-ioniserede forbindelser og sporstoffer kan angives med en referenceværdi og/eller en forklaring
6) forbrugerrådgivning, bl.a. om hvordan vandforbruget kan reduceres	6) forbrugerrådgivning, bl.a. om hvordan vandforbruget kan reduceres
7) for meget store vandleverandører årlige oplysninger om:	7) for meget store vandleverandører årlige oplysninger om:
a) vandsystemets samlede præstationsniveau målt på effektivitet og herunder udsivning og energiforbrug pr. kubikmeter leveret vand	a) oplysninger om vandleverandørens ledelse og forvaltning, herunder bestyrelsens sammensætning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) oplysninger om vandleverandørens ledelse og forvaltning, herunder bestyrelsens sammensætning</p> <p>c) årlige leverede vandmængder og udviklingstendenser</p> <p>d) oplysninger om omkostningsstrukturen for den takst, som forbrugerne skal betale pr. kubikmeter vand inklusive faste og variable omkostninger, idet der som minimum fremlægges omkostninger for energiforbrug pr. kubikmeter leveret vand, vandleverandørens forholdsregler med henblik på farevurderingen i medfør af artikel 8, stk. 4, behandling og distribution af drikkevand, spildevandsopsamling og -rensning samt omkostninger til foranstaltninger med henblik på artikel 13 i det omfang, vandleverandørerne har truffet sådanne foranstaltninger</p> <p>e) investeringsbeløbet, leverandøren skønner nødvendigt for at sikre vandforsyningstjenestens finansielle bæredygtighed (herunder vedligeholdelse af infrastruktur) og det faktisk modtagne eller tilbagebetalte investeringsbeløb</p> <p>f) typer af anvendt vandbehandling og -desinfektion</p> <p>g) sammenfatning og statistik over forbrugerklager samt rettidighed og tilstrækkelighed for så vidt angår reaktionen på problemer</p> <p>8) adgang til historiske data vedrørende oplysninger under punkt 2) og 3), som dækker op til 10 år, efter anmodning.</p>	<p>b) årlige leverede vandmængder og udviklingstendenser</p> <p>c) oplysninger om omkostningsstrukturen for den takst, som forbrugerne skal betale pr. kubikmeter vand inklusive faste og variable omkostninger, idet der som minimum fremlægges omkostninger for energiforbrug pr. kubikmeter leveret vand</p> <p>d) investeringsbeløbet, leverandøren skønner nødvendigt for at sikre vandforsyningstjenestens finansielle bæredygtighed (herunder vedligeholdelse af infrastruktur) og det faktisk modtagne eller tilbagebetalte investeringsbeløb</p> <p>8) adgang til historiske data vedrørende oplysninger under punkt 2) og 3), som dækker op til 10 år, efter anmodning.</p>

Begrundelse

Kravene i artikel 14 til meget store vandleverandører vedrørende de årlige oplysningsforpligtelser over for forbrugerne bør omfatte såvel oplysninger om kvalitetskravene til drikkevand som transparent information om leverede mængder og den dermed forbundne omkostningsstruktur. Dette bør også omfatte oplysninger om de nødvendige investeringer til sikring af vandforsyningen, idet disse omkostninger indgår i forbrugernes udgifter. En videregående oplysningspligt har ingen umiddelbar sammenhæng med forbrugernes vandforsyning. Der bør tages passende højde for kritisk infrastruktur, der spiller en rolle for den offentlige sikkerhed. Forbrugerne bør ikke modtage oplysninger om vandforsyningen, som ikke direkte vedrører kvaliteten og kvantiteten af det leverede vand samt den dermed forbundne omkostningsstruktur. Oplysninger om spildevandsrensning kan ikke helt sidestilles med forbruget af drikkevand. Dette ville være misvisende og rejse tvivlsspørgsmål hos forbrugerne. Information, som vedrører kritisk infrastruktur og samfundets funktionsevne generelt, må ikke gøres offentlig tilgængelig for at undgå skadevirkninger på denne infrastruktur.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. ser med tilfredshed på Kommissionens forslag om at omarbejde direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand for på baggrund af den aktuelle tekniske og videnskabelige udvikling at sikre forsyningen med drikkevand af høj kvalitet til forbrugerne i EU's medlemsstater;
2. støtter Kommissionens mål om at beskytte drikkevandskvaliteten mod skadelige påvirkninger af menneskers sundhed med overvågning og overholdelse af mindstekravene i EU-direktivet. Medlemsstaterne spiller dog i kraft af deres overvågning samt forebyggende og udbedrende foranstaltninger en væsentlig rolle på deres regionale og lokale niveau med henblik på inden for rammerne af direktivet at sikre forbrugerne den nødvendige høje drikkevandskvalitet;
3. bifalder navnlig Kommissionens forslag som svar på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand (»Right2Water«), som har til formål at sikre adgang for alle til rent og sundt drikkevand som en basal offentlig tjeneste med konkrete foranstaltninger til forbedring af sårbare og marginaliserede gruppers adgang;
4. er af den opfattelse, at der med henblik på en forsvarlig drikkevandsforsyning er behov for minimumskrav til de vigtigste forebyggende sundhedsrelaterede minimumskvalitetsstandarder og parameterværdier, da de er afgørende for de minimumsmål for miljøkvalitetsstandarder, der er nødvendige i henhold til forurenere betaler-princippet og forsigtighedsprincippet. Af hensyn til forbrugerne må foranstaltninger, der i overensstemmelse med Den Europæiske Unions miljøpolitik (artikel 191, stk. 2, i TEUF) og navnlig det gældende vandrammedirektiv lægger særlig vægt på at sikre renholdelsen af overflade- og grundvand, være det første nødvendige skridt, som, hvor det er nødvendigt, må suppleres med »end of pipe«-foranstaltninger;
5. støtter, at kvaliteten af drikkevandsressourcer knyttes tæt sammen med kravene i vandrammedirektivet, særlig artikel 7. I den forbindelse spiller medlemsstaterne på regionalt og lokalt plan i kraft af samarbejdet mellem myndighederne og forsyningsselskaberne en vigtig rolle, der bør understøttes, med henblik på at afdække farer for udnyttelsen af drikkevandsressourcer, hindre forureningen ved kilden og træffe modforholdsregler. Dette har til formål at fremme en forebyggende og bæredygtig høj drikkevandskvalitet for forbrugerne. Kommissionen indfører risikobaserede analyser af afvandingsområder, drikkevandsproduktion og -distribution og installationer i huse med et vist råderum til medlemsstaterne, så de kan fastlægge nærmere bestemmelser. Det udestår stadig at klarlægge ansvarsfordelingen, især når det gælder vandværkernes rolle. Dette skal helst ske på medlemsstatsniveau, så der kan tages korrekt hensyn til de nationale retlige rammer og nærhedsprincippet;
6. deler Kommissionens opfattelse af, at den risikobaserede tilgang med henblik på at hindre skadelige påvirkninger sammenholdt med drikkevandsdirektivet (98/83/EF) må udbygges og effektiviseres for at sikre en høj drikkevandskvalitet. Det begrundes, at hovedinstrumentet for at sikre vandforsyningen skal baseres på WHO's »water safety plan« og de generelle principper i del 2 af standarden DIN EN 15975 med henblik på en farevurdering af vandforekomster, en forsyningssikkerhedsvurdering, som udføres af vandleverandører, og en risikovurdering af forbrugernes fordelingsnet. Det må forventes, at risikovurdering og risikostyring åbner mulighed for en mere effektiv drikkevandsforsyning ud fra de lokale/regionale omstændigheder, og dermed sikring af en drikkevandskvalitet på højt niveau for forbrugerne. Medlemsstaterne skal primært på regionalt og lokalt niveau sikre forbrugerne den nødvendige høje drikkevandskvalitet. Det er vigtigt, at en risikobaseret fremgangsmåde udformes med udgangspunkt i nationale forudsætninger;
7. anerkender, at strenge miljøkrav og bæredygtig arealforvaltning er afgørende faktorer for vandmiljøet og drikkevandskvaliteten. I den henseende bør alle regeringsniveauer fortsætte med at støtte foranstaltninger til dekontaminering af jord og bekæmpelse af diffus forurening, især inden for landbrugs- og skovbrugssektorerne;

8. mener, at der er behov for en lovramme med sundheds- og hygiejnekrav som en forudsætning for at kunne kontrollere kvaliteten af alle materialer og kemikalier, der kommer i kontakt med drikkevand, bl.a. rør i distributionsnettet og kulstøv, der anvendes til rensning. Da der ikke findes et europæisk regelsæt, er kravene forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Forslaget til direktiv giver ikke nogen løsning på den manglende harmonisering af disse regler. Udvalget mener, at det er vigtigt, at der medtages en kontrolramme i drikkevandsdirektivet for at garantere kvaliteten af produkter og materialer, der kommer i kontakt med drikkevandet med henblik på at beskytte drikkevandets kvalitet;

9. fremhæver, at analyser og informationsformidling angående fremskridt og resultater vedrørende fare- og risikovurderinger samt foranstaltninger mod forurenere er af væsentlig betydning. Rapportering om drikkevand og forbrugeroplysninger som en konsekvens heraf skal være målrettet og effektiv, og tilpasningen af rapporteringsforpligtelserne til de nye krav i direktivet, som Kommissionen påtænker, skal afspejle dette. Det skal være klart, at alt drikkevand skal overholde minimumsstandarder for drikkevandskvalitet i henhold til kravene, og at de oplysninger, der skal gives i medfør af direktivet derfor ikke må resultere i konkurrence mellem vandleverandører, da forbrugerne ofte ikke har et valg mellem forskellige leverandører. Vand er et fælles gode, som ikke må føre til konkurrence;

10. Kommissionen foreslår at udvide forbrugerinformationen til områder, der ikke vedrører drikkevandskvaliteten såsom takster, lækager og struktur. Det er udvalgets opfattelse, at dette ikke hører hjemme i drikkevandsdirektivet, der drejer sig om vandkvalitet og beskyttelse af folkesundheden. Medlemsstaterne må selv kunne supplere med oplysninger inden for andre områder. Information om drikkevandskvaliteten må — som det er tilfældet nu — deles via drikkevandsleverandørernes hjemmesider for at sikre, at den er ajourført og relevant for det givne forsyningsområde. Informationsformidlingen bør derfor være koncentreret om vandkvalitet og beskyttelse af folkesundheden;

11. konstaterer med bekymring, at en nylig undersøgelse⁽¹⁾ har påvist, at mere end 70 % af vandprøver indsamlet i Europa og mere end 80 % indsamlet på verdensplan viste spor af mikroplast, og er enig i Kommissionens opfordring til overvejelser om et forbud mod mikroplast, der bevidst tilsættes produkter, og som der findes brugbare alternativer til⁽²⁾;

12. deler Kommissionens mål om at forbedre adgangen til drikkevand for hele den europæiske befolkning og overlade det til medlemsstaterne at sikre dette. Adgang til drikkevand udgør en væsentlig tjenesteydelse af almen interesse. Alene af naturvidenskabelige og tekniske årsager er konkurrence i vandforsyningsnettet umulig, men derudover er der etiske grunde til at undgå en sådan konkurrence;

13. finder, at idet det påtænkes at pålægge medlemsstaterne forpligtelser til at åbne mulighed for fri adgang til udnyttelse af drikkevand og sikre sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper adgang til drikkevand i det offentlige rum, kan det i visse tilfælde/for visse lande være relevant at overveje, hvorvidt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, da det bemærkes, at målet allerede er opfyldt i tilstrækkelig grad på nationalt/regionalt/lokalt niveau, idet der allerede findes tilstrækkelige bestemmelser herom. Der er derfor tvivlsomt, om der er behov for yderligere handling på EU-niveau og om målet kan opfyldes bedre på EU-niveau.

Særlige bemærkninger

14. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at forslaget ikke indeholder bestemmelser for forsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, eller som forsyner færre end 50 personer, såfremt vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet. Det bør af hensyn til forbrugere, som forsynes fra sådanne anlæg, kræves, at de forsynes med samme drikkevandskvalitet og samme sundhedsbeskyttelsesniveau, jf. direktivet. For at undgå et lavere sundhedsbeskyttelsesniveau opfordres Kommissionen til også at regulere sådanne anlæg forholdsmæssigt og indføre dispensationer fra dette direktivs bestemmelser for medlemsstaterne, når der ikke kan forventes overskridelser af grænseværdierne;

⁽¹⁾ Rapport fra Orb media, der er baseret på studier foretaget af University of Minnesota og State University of New York, marts 2018.

⁽²⁾ Gentagelse af opfordring i EP's ENVE-underudvalgs udkast til betænkning af 27. marts 2018 (2018/2035 (INI)).

15. mener, at rapportering og kontrolhyppighed for drikkevandsproducenter, som leverer mindre end 500 m³ i døgnet, bør være proportional og formålstjenlig. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indføre undtagelser fra bestemmelserne, hvis det ikke forventes, at grænseværdierne overskrides;

16. opfordrer til, at alle størrelser af forsyningsanlæg, som der henvises til i direktivet, defineres og angives i artikel 2;

17. er af den opfattelse, at WHO's retningslinjer for drikkevandskvaliteten skal lægges til grund på en ensartet måde ved den sundhedsrelaterede vurdering af parameterværdierne. Parameterværdierne er baseret på de foreliggende videnskabelige data, forsigtighedsprincippet iagttages, og de sikrer et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, således at drikkevand kan benyttes hele livet uden betænkeligheder;

18. henviser til, at Kommissionens forslag ikke indeholder en definition af begrebet »forebyggende benchmarkværdier«. En vurdering i relation til WHO's retningslinjer for drikkevandskvalitet er ikke begrundet på en logisk måde, hvilket kan gøre forbrugerne usikre på drikkevandskvaliteten og påvirke deres accept af drikkevandet;

19. udtrykker kritik af, at direktivforslaget indeholder lavere parameterværdier, end det anbefales af WHO. Dette er i modstrid med praksis for andre regulerede parametre, for hvilke WHO's retningslinjer lægges til grund. Dette skaber usikkerhed hos forbrugerne og udmønter sig i utryghed, ikke alene hvad angår det grundlæggende sundhedsbeskyttelsesniveau, men også betydningen af et stofs relevans for sundheden. Begge dele kan under visse omstændigheder være svært at forklare forbrugerne. Mister forbrugerne tilliden til drikkevandet, kan dette øge forbruget af flaskevand fremover. Dette ville modvirke formålet med direktivforslaget;

20. understreger, at der er en voksende bekymring for den potentielt skadelige effekt af mikroplast i drikkevand. Der er behov for yderligere forskning i disse stoffers nøjagtige virkninger og for at fastlægge pålidelige og effektive målemetoder, men RU finder det vigtigt, at medlemsstaterne og vandleverandører i videst muligt omfang får mulighed for at overvåge forekomsten af mikroplast, og opfordrer Kommissionen til at støtte relevante forskningsaktiviteter;

21. deler ikke opfattelsen af, at enhver manglende overholdelse af parameterværdierne, jf. artikel 12, stk. 3, umiddelbart skal vurderes som en fare. Der er snarere tale om, at overskridelsens omfang i hvert enkelt tilfælde er udslagsgivende for sundhedsfaren, og ud fra en proportionalitetsbetragtning sikrer WHO's forebyggende sundhedsrelaterede tilgang, idet der tages hensyn til allokeringen, at drikkevandsforsyningen ved manglende overholdelse af parameterværdierne sikres midlertidigt uden negative sundhedsmæssige følger. Forsigtighedsprincippet udgør en væsentlig bestanddel af direktiv 98/83/EF, men det opgives fremover ifølge direktivforslaget. Når der konstateres manglende overholdelse af parameterværdierne i en drikkevandsforsyning, vil vandleverandøren i praksis ofte hverken være i stand til at træffe foranstaltninger, der øjeblikkeligt vil løse problemet i fuldt omfang, eller øjeblikkeligt stille en alternativ forsyning til rådighed. Forbrugerne kan bedømme drikkevandskvaliteten negativt, og deres mistede tillid kunne udmønte sig i øget forbrug af flaskevand. Dette ville modvirke formålet med direktivforslaget. Kommissionen opfordres derfor til at genindføre den hidtidige artikel 9 »Dispensationer« i direktiv 98/83/EF;

22. mener, at der, i betragtning af, at der ikke er EU- og nationale retningslinjer for overvågningen af asbest i drikkevand, bør indikatorparametrene fra bilag I overtages i henhold til princippet om forebyggende sundhedsbeskyttelse. I bilaget findes nemlig anlægsspecifikke og tekniske parametre og parameterværdier, som forhindrer at asbestfibre eventuelt frigøres på grund af vand med korrosiv virkning. Derudover bør der være incitament til at udskifte cement-asbestør med andet velegnet materiale i lyset af risikoen for nedsynkning ved jordskælv eller andre hændelser;

23. tilslutter sig ikke Kommissionens forslag om at lade indikatorparametre udgå af bilag I, og opfordrer Kommissionen til at genindføre de indikatorparametre, der findes i del C i bilag I til direktiv 98/83/EF, i forslagens bilag I med parameterværdier. Indikatorparametrene fastsætter hygiejnekrav til drikkevandskvaliteten i form af lugt, smag og behandlingsmetoder. Manglende overholdelse af en indikatorparameterværdi påvirker vandkvaliteten og forbrugernes accept, hvilket kan føre til et øget forbrug af flaskevand. Dette ville modvirke direktivforslagets formål;

24. tilslutter sig ikke Kommissionens forslag om fremover at regulere krav til materialer i kontakt med drikkevand via byggevareforordningen (EU) nr. 305/2011. Stoffer fra andre anvendte materialer end byggevarer kan ligeledes frigives i drikkevand. Drikkevandskvaliteten forringes derved, hvilket mindsker det høje sundhedsbeskyttelsesniveau for forbrugerne. Dette skyldes, at den nødvendige harmonisering af grundlæggende hygiejne- og sundhedskrav ikke er indført i forordning (EU) nr. 305/2011 (bilag I, punkt 3 e) for materialer og produkter i kontakt med drikkevand. Der foreligger pt. ingen harmoniserede standarder angående kontrolkriterier og ydeevne til sundhedsmæssige krav, og fabrikanterne har netop ingen mulighed for at få udarbejdet og attesteret ydeevnedeklarationer. Dertil kommer, at det i forbindelse med markedsførte CE-mærkede byggevarer, ikke ud fra ydeevnedeklarationen (f.eks. om mekanisk modstanddygtighed) er muligt at fastslå, at menneskers sundhed ikke bringes i fare som følge af migration af stoffer til drikkevand;

25. opfordrer inden for rammerne af drikkevandsdirektivet til, at alle materialer og produkter, som kommer i kontakt med drikkevand, testes og reguleres på grundlag af kravene i drikkevandsdirektivet under iagttagelse af minimerings- og forsigtighedsprincippet. Derved sikres det, at drikkevandskvalitetens sundhedsbeskyttelsesniveau ikke mindskes. Verificerede oplysninger om stoffers migration fra produkter til drikkevand foreligger inden for rammerne af 4MS (Gruppen af 4 medlemsstater), som udgør et gennemprøvet og anmeldt grundlag for indførelse af en EU-dækkende ordning for testning og vurdering af materialer og produkter, som kommer i kontakt med drikkevand.

Bruxelles, den 16. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas

(2018/C 361/09)

<p>Ordfører: Mauro D'Attis (IT/EPP), medlem af byrådet i Roccafiorita (Messina)</p> <p>Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas</p> <p align="center">COM(2017) 660 final</p>

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Nærværende direktiv tilstræber at tackle de resterende hindringer for fuldførelsen af det indre marked for naturgas, som skyldes manglende anvendelse af EU's markedsregler på gasrørledninger til og fra tredjelande. Ændringerne i dette direktiv vil sikre, at de regler, som gælder for gastransmissionsrørledninger, der forbinder to eller flere medlemsstater, ligeledes gælder for rørledninger til og fra tredjelande inden for Unionen. Det vil skabe sammenhæng i den retlige ramme inden for Unionen og forhindre konkurrenceforvridning på det indre energimarked i Unionen. Det vil ligeledes øge gennemsigtigheden og give retssikkerhed med hensyn til, hvilken retlig ramme der er gældende for markedsdeltagerne, herunder navnlig investorer i gasinfrastruktur og netbrugere.</p>	<p>Nærværende direktiv tilstræber at tackle de mulige resterende hindringer for fuldførelsen af det indre marked for naturgas, som skyldes manglende anvendelse af EU's markedsregler på gasrørledninger til og fra tredjelande. Ændringerne i dette direktiv vil sikre, at de regler, som gælder for gastransmissionsrørledninger, der forbinder to eller flere medlemsstater, ligeledes gælder for rørledninger til og fra tredjelande inden for Unionen, herunder medlemsstaternes territoriale farvande og eksklusive økonomiske zoner. Det vil skabe sammenhæng i den retlige ramme inden for Unionen og forhindre konkurrenceforvridning på det indre energimarked i Unionen. Det vil ligeledes øge gennemsigtigheden og give retssikkerhed med hensyn til, hvilken retlig ramme der er gældende for markedsdeltagerne, herunder navnlig investorer i gasinfrastruktur og netbrugere.</p>

Begrundelse

RU mener, at udvidelsen af bestemmelserne i det tredje direktiv i medfør af nødvendigheds-, proportionalitets- og nærhedsprincipperne og i betragtning af den overordnede målsætning for gasforsynings sikkerheden i EU ikke bør begrænses til tilfælde, der anses for strengt nødvendige.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at tage højde for den hidtidige mangel på specifikke EU-regler for gasrørledninger til og fra tredjelande bør medlemsstaterne være i stand til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 2009/73/EF for rørledninger, der er færdiggjort på datoen for dette direktivs ikrafttræden. Den relevante dato for anvendelsen af andre adskillelsesmodeller end ejerskabsmæssig adskillelse bør tilpasses for gasrørledninger til og fra tredjelande.</p>	<p>For at tage højde for den hidtidige mangel på specifikke EU-regler for gasrørledninger til og fra tredjelande bør medlemsstaterne være i stand til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 2009/73/EF for rørledninger, der er færdiggjort på datoen for dette direktivs ikrafttræden. Sådanne undtagelser godkendes af Kommissionen. Den relevante dato for anvendelsen af andre adskillelsesmodeller end ejerskabsmæssig adskillelse bør tilpasses for gasrørledninger til og fra tredjelande.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 3

Artikel 1

Stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(1) Artikel 2, nr. 17), affattes således:</p> <p>»17) »sammenkoblingslinje«: transmissionslinje, som krydser en grænse mellem medlemsstater eller mellem medlemsstater og tredjelande, der grænser op til Unionens jurisdiktion«</p>	<p>(1) Artikel 2, nr. 17), affattes således:</p> <p>»17) »sammenkoblingslinje«: transmissionslinje, som krydser en grænse mellem medlemsstater eller mellem medlemsstater og et tredjeland, i sidstnævnte tilfælde udelukkende hvis den uafbrydelige tekniske kapacitet pr. dag i den samlede eksisterende infrastruktur, der forbinder Den Europæiske Union med det tredjeland, hvorfra den pågældende infrastruktur (som er færdig-anlagt efter datoen for dette direktivs vedtagelse) har sit udspring, som certificeret af agenturet, allerede (eller sammen med den pågældende nye infrastruktur) overstiger 40 % af den samlede uafbrydelige tekniske kapacitet pr. dag i infrastruktur (inkl. LNG-terminaler i Den Europæiske Union), der forbinder Den Europæiske Union eller en relevant risikogruppe som defineret i bilag I til forordning (EU) 2017/1938 med tredjelande som certificeret af agenturet«</p>

Begrundelse

Jf. betragtning 3. I henhold til Kommissionens praksis og som slået fast af de europæiske domstole er 40 % den tærskel, der normalt lægges til grund for en dominerende stilling (en antagelse, der er mulighed for at afvise). En sådan tilgang er endvidere bedre i overensstemmelse med artikel 194, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 2 i TEUF, for så vidt angår Kommissionens og medlemsstaternes forskellige kompetencer på energiområdet, og med nærhedsprincippet. De risikogrupper, der er defineret i bilag I til forordning (EU) 2017/1938, udgør kernen i EU's system for gasforsynings-sikkerhed, da de er oprettet for at kunne tackle større tværnationale risici. Især to risikogrupper, Ukraine og Hviderusland, vil kunne blive berørt af Nord Stream II-projektet.

Anbefalet ændring 4

Artikel 1

Stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(4) Artikel 36 ændres således: a) I stk. 3 indsættes som andet punktum: »Hvis den pågældende infrastruktur er under en medlemsstats og en eller flere tredjelandes jurisdiktion, skal den nationale regulerende myndighed rådføre sig med de relevante myndigheder i tredjelandene, før der træffes en beslutning.« b) I stk. 4, andet afsnit, tilføjes som andet punktum: »Hvis den pågældende infrastruktur også er under en eller flere tredjelandes jurisdiktion, skal de nationale regulerende myndigheder i medlemsstaterne rådføre sig med de relevante myndigheder i tredjelandene, før der træffes en beslutning, således at det sikres, at bestemmelserne i dette direktiv for så vidt angår det pågældende net anvendes konsekvent op til grænsen for Unionens jurisdiktion.«</p>	<p>(4) Artikel 36 ændres således: a) Stk. 1, litra a), affattes således: »a) investeringen skal øge konkurrencen i gasforsyningen og øge forsyningsikkerheden, idet der ved infrastruktur til og fra tredjelande også skal tages hensyn til forsyningsstrukturen og adgangen til rørledninger til import/eksport i disse tredjelande.« b) I stk. 3 indsættes som andet punktum: »Hvis den pågældende infrastruktur er under en medlemsstats og en eller flere tredjelandes jurisdiktion, skal den nationale regulerende myndighed rådføre sig med de relevante myndigheder i tredjelandene, før der træffes en beslutning.« c) I stk. 4, andet afsnit, tilføjes som andet punktum: »Hvis den pågældende infrastruktur også er under en eller flere tredjelandes jurisdiktion, skal de nationale regulerende myndigheder i medlemsstaterne rådføre sig med de relevante myndigheder i tredjelandene, før der træffes en beslutning, således at det sikres, at bestemmelserne i dette direktiv for så vidt angår det pågældende net anvendes konsekvent op til grænsen for Unionens jurisdiktion.«</p>

Begrundelse

Dette ændringsforslag sigter mod, at der ved vurderingen af, om der skal indrømmes en undtagelse, kan tages bedre højde for faktorer knyttet til råvaren/kapaciteten i tredjelande, som er af relevans for den vurdering af infrastruktur til import/eksport, der skal foretages i henhold til artikel 36, dvs. om der er en dominerende stilling på forsynings-/transmissionssiden.

Anbefalet ændring 5

Artikel 1

Stk. 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(7) I artikel 49 tilføjes som stk. 9: »Hvad angår gasrørledninger til og fra tredjelande færdiggjort før den [Publikationskontoret: datoen for dette direktivs ikrafttræden] kan medlemsstaterne beslutte at fravige artikel 9, 10, 11 og 32 samt artikel 41, stk. 6, 8 og 10, for de dele af sådanne rørledninger, der løber mellem grænsen for Unionens jurisdiktion og det første sammenkoblingspunkt, forudsat at undtagelsen ikke er skadelig for konkurrencen, et velfungerende indre marked for naturgas i Unionen eller Unionens forsyningssikkerhed. Undtagelsen skal være tidsbegrænset og kan være underlagt betingelser, som bidrager til at opfylde ovenstående betingelser. Hvis den pågældende gasrørledning strækker sig over mere end én medlemsstats jurisdiktion, er det medlemsstaten i den jurisdiktion, hvor det første sammenkoblingspunkt befinder sig, der træffer beslutning om en undtagelse for rørledningen. Medlemsstaterne offentliggør i henhold til dette stykke alle beslutninger om undtagelser senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.«</p>	<p>(7) I artikel 49 tilføjes som stk. 9: »Hvad angår gasrørledninger til og fra tredjelande færdiggjort før den [Publikationskontoret: datoen for dette direktivs ikrafttræden] kan medlemsstaterne beslutte at fravige artikel 9, 10, 11 og 32 samt artikel 41, stk. 6, 8 og 10, for de dele af sådanne rørledninger, der løber mellem grænsen for Unionens jurisdiktion og det første sammenkoblingspunkt, forudsat at undtagelsen ikke er skadelig for konkurrencen, et velfungerende indre marked for naturgas i Unionen eller Unionens forsyningssikkerhed. Undtagelsen skal være tidsbegrænset, bortfalde senest pr. ... [3 år efter datoen for ændringsdirektivets ikrafttræden] og skal være underlagt betingelser, som bidrager til at opfylde ovenstående betingelser. Hvis den pågældende gasrørledning strækker sig over mere end én medlemsstats jurisdiktion, er det medlemsstaten i den jurisdiktion, hvor det første sammenkoblingspunkt befinder sig, der træffer beslutning om en undtagelse for rørledningen. Den kompetente myndighed giver straks Kommissionen meddelelse om afgørelsen samt om alle oplysninger, der er relevante for den. Inden for en frist på to måneder fra meddelelsen kan Kommissionen træffe en afgørelse, som kræver, at den pågældende medlemsstat ændrer sin beslutning om at indrømme en undtagelse eller trækker den tilbage. Medlemsstaterne offentliggør i henhold til dette stykke alle beslutninger om undtagelser senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.«</p>

Begrundelse

Af hensyn til retssikkerheden er det vigtigt at fastlægge en klar tidsfrist for undtagelsen.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. minder om, at de lokale og regionale myndigheder i mange tilfælde har et vigtigt ansvar for forsyning og/eller distribution af energi, planlægning og miljøbeskyttelse, styrkelse af energiforsyningssikkerheden og som kontaktpunkt for borgere, virksomheder og nationale myndigheder vedrørende energiforsyning;

2. bemærker, at forsyning af tilstrækkelige mængder naturgas til rimelige priser fra pålidelige leverandører via moderne, sikker og robust importinfrastruktur udgør grundlaget for bæredygtige levestandarder i lokal- og regionsamfund og en vigtig ressource for erhvervsaktiviteter, der bidrager til at sikre lokalbefolkningen beskæftigelse og en værdig tilværelse. Udvalget påpeger, at Den Europæiske Union har et politisk mål om senest i 2050 at have reduceret drivhusgasemissionerne med 80-95 % i forhold til 1990-niveauerne ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Energikøreplan 2050 (COM (2011) 885 final).

3. gør opmærksom på, at EU's behov for importeret naturgas formentlig vil stige yderligere i de kommende år som følge af såvel en forventet stigning i den interne efterspørgsel som et fald i EU's egenproduktion. Det fremhæver, at infrastrukturprojekter, såsom Nord Stream 2, der giver én enkelt leverandør adgang til mere end 40 % af importkapaciteten i EU eller en given risikogruppe, som defineret i bilag I til forordning (EU) 2017/1938, udgør en trussel mod energisikkerheden og udviklingen af det indre marked. For at begrænse risikoen skal kravene i gasdirektivet, især vedrørende tredjepartsadgang, adskillelse og gennemsigtige, ikkediskriminerende og omkostningsbaserede tariffer, overholdes fuldt ud;
4. understreger, at den udvikling af det indre marked for naturgas i EU, der er i gang, kommer til at bero på de valg, der træffes for at forbedre råvaremarkedernes likviditet og diversificere forsyningskilderne, samt af udviklingen af importkapacitet, således at også priserne på naturgas for borgerne og lokal- og regionalsamfundene falder;
5. bemærker, at naturgasmarkedet er kendetegnet ved stor gensidig afhængighed mellem råvaremarkedet og kapacitetsmarkedet. De to markeder styres af samme efterspørgsel, nemlig efterspørgslen fra transportørerne, som sikrer forbindelsen mellem råvarekilderne (gasfelter i og uden for EU og terminalerne til flydende naturgas (LNG)) og den lokale efterspørgsel i EU;
6. understreger derfor, at nye bestemmelser (under hensyntagen til markedsforholdene og knyttet til udviklingen af den relevante infrastruktur i en energiunion med et mål om sikker, konkurrencedygtig og bæredygtig energi (et Europa med lav kulstofudledning i 2050) på grundlag af principper om et frit marked og solidaritet) bør overvejes omhyggeligt i et langsigtet perspektiv og ikke på baggrund af den aktuelle situation;
7. gør gældende, at dette er desto mere nødvendigt i lyset af virkningerne i form af investeringer og industrielle initiativer for de lokal- og regionalsamfund, hvor rørledninger fra tredjelande når EU;
8. gør opmærksom på, at der også kan være en miljøpåvirkning i lokal- og regionalsamfundet, på trods af at der i EU og på internationalt plan gælder strenge miljøregler, bl.a. Espookonventionen, for undervandsrørledninger, og at risikoen for ulykker i naturgasnettet er noget mindre end i anden energiinfrastruktur.

Særlige anbefalinger

9. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at EU for at nå ovenstående mål på de givne betingelser har behov for i) gas fra tredjelande (fra de nuværende leverandører og på sigt fra potentielle leverandører, som man bør skabe sammenkoblinger til), og ii) ikke at være afhængig af bestemte producenter/lande. Som ved ethvert andet lovinitiativ skal EU tage hensyn til begge disse bindende målsætninger;
10. gentager ⁽²⁾ sit synspunkt om, at nye energiprojekter i Europa bør fokusere på diversificering på energiområdet og ikke bør underminere transitlandenes status. Det gælder også de lande, der er omfattet af EU's naboskabspolitik;
11. er bekendt med, at nogle af de seneste infrastrukturinitiativer til import af naturgas — navnlig Nord Stream 2 — nok skaber flere forsyningsruter, men også kan udgøre et problem for forsyningsikkerheden i visse andre medlemsstater og især i bestemte lokal- og regionalsamfund. Udvalget bemærker, at disse problemer skal løses med udgangspunkt i principper om solidaritet, det indre marked på EU- og regionalt niveau og risikovurdering, både når det gælder energiforsyningsikkerhed og sikkerheden med hensyn til selve anlæggene, i overensstemmelse med de relevante EU-regler;
12. gør opmærksom på, at der i den forbindelse især har været frygt for, at visse tredjelandseleverandører af naturgas kunne få styrket deres dominerende stilling med deraf følgende prisforvridninger, og at den nødvendige diversificering af EU's tredjelandskilder til energi kunne bringes i fare af initiativer som for eksempel Nord Stream 2;
13. påskønner derfor Kommissionens lovinitiativ, men gør opmærksom på vigtigheden af den nødvendige konsekvensanalyse i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽³⁾;

⁽²⁾ CIVEX-VI/011.

⁽³⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

14. slår fast, at løsninger altid skal udarbejdes med øje for, hvad der er i EU's overordnede interesse og etableringen af energiunionen, hvilket går forud for de enkelte medlemsstaters interesse, og med den nødvendige respekt af solidaritets-, proportionalitets- og nærhedsprincipperne. Hvad sidstnævnte angår mente senatet i én medlemsstat, at det i dette tilfælde var truet;
15. bemærker i det lys og med tanke på ovennævnte forbindelse mellem kapacitet (importinfrastruktur) og råvare (naturgas), at man bør foretrække løsninger, som ikke har afskrækkende virkning på investeringer i ny importinfrastruktur (f.eks. offshore-infrastrukturen fra Mellemøsten til Grækenland, som kan bidrage til diversificeringen af forsyningskilderne til medlemsstater i Sydøsteuropa) eller gør forvaltningen af den eksisterende infrastruktur mere besværlig, fordi dette paradoksalt nok kan føre til, at importmulighederne begrænses, hvorved EU bliver mere afhængig af de nuværende leverandører;
16. fremhæver, at hvis man vælger en tilgang som den ovenfor beskrevne, der ikke gør det mindre attraktivt at investere eller lægger unødige nye byrder på forvaltningen af den eksisterende importinfrastruktur, vil det være med til at reducere bekymringer om det foreslåede direktivs mulige negative og utilsigtede konsekvenser for markedet og operatørerne, som blev rejst under den af Kommissionen iværksatte høring;
17. minder navnlig om, at en interessentorganisation som Eurogas har beklaget i) den virkning, som forslagens tilbagevirkende kraft vil få for investeringer, der allerede er foretaget i den eksisterende infrastruktur (med en juridisk ramme og tidshorizont, som efterfølgende bliver ændret), og for investorernes berettigede forventninger; ii) de juridiske (på grundlag af international ret) og politiske vanskeligheder med at genforhandle eksisterende mellemstatslige aftaler med tredjelande uden deres samtykke og iii) de risici, som ovenstående og vanskeligheder i forbindelse med nye gasrørledninger kan indebære for den fremtidige forsyningsikkerhed i EU;
18. foreslår i lyset af ovenstående og med henvisning til de uadskillelige principper om solidaritet, proportionalitet og nærhed en ændring, der: i) sætter EU-institutionerne i stand til at undgå eller løse de problemer, som nogle medlemsstater kan støde på som følge af andre medlemsstaters infrastrukturinitiativer, der kan have som konsekvens, at de styrker en dominerende stilling eller begrænser diversificeringen af forsyningskilder fra tredjelande, jf. punkt 10 ovenfor; ii) beskytter EU som helhed mod risikoen for manglende forsyningsikkerhed og iii) er i overensstemmelse med EU's gældende retsregler og internationale forpligtelser;
19. opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at kontrollere, at udvidelsen af direktivforslagets territoriale anvendelsesområde til vand er i overensstemmelse med (og om nødvendigt justere den til) bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), der blev indgået i Montego Bay;
20. understreger, at det med ovenstående tilgang bliver muligt at forene de nødvendige politiske foranstaltninger med den nødvendige respekt for de juridiske begrænsninger i medfør af EU-retten om kapitalens bevægelighed og international ret (UNCLOS, WTO, regler for investeringsbeskyttelse);
21. gør opmærksom på, at RU i forbindelse med varetagelsen af sin rolle på dette område har til hensigt at arbejde for at finde fælles løsninger på ovenstående problemer, og håber, at de øvrige EU-institutioner vil gøre en tilsvarende indsats, og opfordrer dem til at vedtage ændringen.

Bruxelles, den 16. maj 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA